MUSLIMANSKI ČASOPIS Broj 3, 1 Januar 2011. – 25 Muharem 1432 h.g.

EL-DŽIHAD

www.hadidonline.org

Besplatan primjerak, Elektronsko izdanje

Sejjid Kutb

NARAV KUR`ANSKOG METODA

"Islam nije teorija koja se bavi pretpostavkama! Islam je način života i bavi se stvarnošću."

POBJEDONOSNA SKUPINA

Pridruži se karavani

"...MI SMO SIGURNI U RADOSNE VIJESTI OD NAŠEG POSLANIKA KOJI JE REKAO DA POBJEDONOSNOJ SKUPINI NEĆE NAŠTETITI ONI KOJI IH NAPUSTE ILI ONI KOJI IDU PROTIV NJIH."

El-Malehim predstavlja

INTERVJU: ŠEJH EBU SUFJAN

ZAMJENIK VOĐE EL-KAIDE NA ARAPSKOM POLUOTOKU

SADRŽAJ

El-Džihad 3

1 Januar – 25 Muharem

OSTALO

RIJEČI UREDNIKA

E.Z.BL

Bismillah!
`Elhamdulillah.

Džihad je pokazatelj čvrstine vjerovanja,
luksuz u ishrani dovodi do slabljena vjerovanja, a pobjeda dolazi od Allaha.

"I kad Talut vojsku izvede reče: "Allah će vas staviti na iskušenje kraj jedne rijeke; onaj ko se napije iz nje - nije moj, a onaj ko se ne napije, jedino ako šakom zahvati, moj je." I oni se, osim malo njih, napiše iz nje. I kada je pređoše, on i oni koji su s njim vjerovali - povikaše: "Mi danas ne možemo izići na kraj sa Džalutom i vojskom njegovom!" Ali oni koji su tvrdo vjerovali da će pred Allaha izići rekoše: "Koliko su puta malobrojne čete, Allahovom voljom, nadjačale mnogobrojne čete!" - A Allah je na strani izdržljivih." (Kur`an, 2:249)

Allahov Poslanik, salallahu alejhi we selem, rekao je: " Vjernik jede s jednim stomakom dok kjafir jede sa sedam stomaka." (Buhari i Muslim)

`Aiša, radiallahu `anha, rekla je: "Prva novotarija koja je pogodila muslimane bilo je jedenje dok se ne bi najeli." (Ihjaa Uluum ed-Diin)

Ahmed ibn Amiir, radiallahu anhu, rekao je: " Imaš četiri neprijatelja:

(1) Šejtana: njegovo oružije je pun stomak, a njegov zatvor je glad." (Osnovno istraživanje od Ahmed ibn Adžiba, str.219)

Vjernik je bogobojazan i druži se sa iskrenim. A Iskreni su oni koji čvrsto vjeruju i vode džihad.

"O vjernici, bojte se Allaha i budite s onima koji su iskreni!" (Kur`an, 9:119)

"Pravi vjernici su samo oni koji u Allaha i Poslanika Njegova vjeruju, i poslije više ne sumnjaju, i bore se na Allahovom putu imecima svojim i životima svojim. Oni su iskreni!" (Kur`an, 49:15)

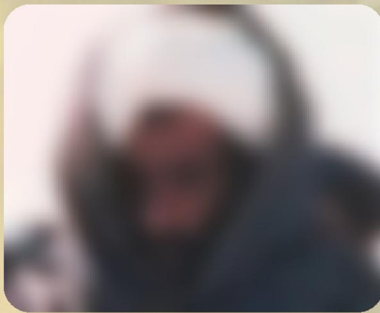
"A koliko je bilo vjerovjesnika uz koje su se mnogi iskreni vjernici borili, pa nisu klonuli zbog nevolja koje su ih na Allahovom putu snalazile, i nisu posustajali niti su se predavali - a Allah izdržljive voli - i samo su govorili: "Gospodaru naš, oprosti nam krivice naše i neumjerenost našu u postupcima našim, i učvrsti korake naše i pomozi nam protiv naroda koji ne vjeruje!" (Kur`an, 3:146-147)

Allah je vjernicima odavno obećao pomoć i pobjedu.

"A riječ Naša je davno rečena o robovima Našim, o poslanicima: "Oni će biti, doista, potpomognuti i vojska Naša će zacijelo pobijediti!"" (Kur`an, 37:171-173)

A ja se i na početku i na kraju zahvaljujem Allahu, Gospodaru svjetova.

POSLUŠAJ ISLAMSKI SVJET

"Vaše najmodernije oružije ima moć da ubije, ali nema moć da vas zaštiti od smrti. Nemojte se previše uzdati u vaše oružije."

Mullah \`Omer - Americi

"Imaju braća koja su izašla u džihad kako bi zaustavili silu nevjernika i odbranili ovaj ummet od toga, i da uzdignu Allahovu riječ u ovoj zemlji, i imaju oni koji to ne mogu da urade radi nekih razloga. Ali kakav god da je slučaj, Uzvišeni Allah kaže u Kur\`anu: "Kakva god vas bijeda zadesi, to je zbog grijehova koje ste zaradili, a On mnoge i oprosti." (42:30)

Sejid Ebu Saad

Ebu Abdel Aziz Barbaros

"Oni koji vjeruju da će takvi napadi terorisati islamske pokrete, samo sebe obmanjuju. Mi muslimani vjerujemo da je naše vrijeme smrti određeno. Naši uspjesi su u Allahovoj ruci. Pošto je Allah stvorio ove duše, podario ljudima uspjehe i zamjenio ih za džennet, zašto bi se oni (muslimani) ustegli od služenja njihovoj vjeri?"

Usama bin Ladin

"Ja, Emir mudžahida Kavkaza, odgovoran sam, pred Allahom i pred ljudima, za ubistvo svakog odpadnika i licemjera u ovoj zemlji, zato što svaki mudžahid koji ubije odpadnika ili licemjera, ubija po mome naređenju. Ja odgovaram za ove mudžahide pred Allahom i pred ljudima. Ja, Emir mudžahida Kavkaza, vodim džihad kako bi uspostavio Allahovu riječ. Mi znamo da je Allahova riječ – šerijat, i ja sam spreman da stanem pred svaki šerijatski sud u svako vrijeme, i da odgovaram za svako moje naređenje."

Emir Dokka Ebu Osman

"Uradite sve što možete, borite se do zadnjeg čovjeka, potrošite do zadnjeg centa, karavana ide dalje."

Enwer El-Awlaki - Americi

"U dodatku, mi nismo pozvali ljude da izvode neplanski džihaad. Mi ih pozivamo da mobilišu njihove snage i sredstva i pripreme se za džihaad. Niko ne bi trebao ostati pozada, čak ni oni koji nisu fizički sposobni da vode džihaad jedno ili neko vrijeme. Neka se oni pripreme i Allah će dati snagu i uspjeh ili će kasnije doći drugi ljudi i okoristiti se od njihove pripreme. Sticanje dovoljno snage i mogućnosti za vođenje džihaada je šerijatska obaveza. Ljudi ne bi trebali da se ustegnu od borbe i preokupiraju se sa zarađivanjem, podizanjem njihove djece, napretkom na poslu i takmičenjem za mrvicama ovog prolaznog svjeta kada je džihaad ustvari pojedinačna obaveza za svakog od njih. Oni su dužni da se pripreme zato što je predhodni rad koji je potreban da se obavi dužnost također dužnost. Svaki sposoban čovjek je dužan da se odazove pozivu njegovog brata koji zatraži njegovu pomoć u raznim arenama džihaada."

Dr. Ejman Zawahiri

PRIDRUŽI SE POBJEDONOSNOJ SKUPINI

Odlomak transkripcije iz prvog djela audio predavanja

Predavač
Ebu Hamza El-Misri

Preveo
E.Z.BL

Hvala Allahu Jedinom, a neka su mir i spas na Allahovog Poslanika.

O Allahu, Tebe molim za korisno znanje, obilni oprost i zaštitu od svake nevolje, i utječem Ti se od svakog zla.

A nakon toga...

"O vjernici, bojte se Allaha i budite s onima koji su iskreni!" (Kur`an, 9:119)

Draga braćo i sestre, Allah vas nagradio na vašem pozivu na razgovor o nekim pitanjima koja se tiču džihada i da podsjetimo sami sebe na neke od obaveza ili velike stvari od ove obaveze džihad, i možda da malo progovorimo o tome što se sada dešava sa muslimanskim ummetom. To nas može odvesti od onoga što se desilo u prošlosti, da predvidimo šta će biti u budućnosti. Ja živim u ovoj zemlji 20 godina. Svaki put kada ja pokušam da se iselim sa mojom porodicom, ja vidim vukove i ajkule koje upravljaju našim zemljama.

Oni ponovo presjecaju put do Allaha subhanehu we te ala. Nažalost. Svaki vjernik koji želi da ostane u našim zemljama, ti moraš da držiš usta zatvorena i ti moraš da šutiš ako vidiš haram stvari kao što je kamata, ti moraš da šutiš. Ako vidiš haram stvari poput zinaluka, ti moraš da šutiš. Ako vidiš druge pored zakona Muhammeda, salallahu alejhi we selam, da upravljaju zemljom, ti moraš da šutiš. Ako ti vidiš bilo kakvu izopačenost, ti moraš da šutiš. Ako progovoriš, obračunaće se s tobom. Ako ti pokušaš da odbraniš tvoju braću i sestre koja su u zatvoru godinama i godinama samo zato što kažu la ilahe illallah i mi ne možemo da živimo sa ovim haram stvarima, ti ćeš biti kao i oni, ako ne i gore. Onda te oni progone svugdje. Onda ti moraš da bježiš od onih koji su takozvani muslimani koji upravljaju našim zemljama. Ti bježiš od njih u zemlju od Džona, Čarlija i Rebeke da tražiš zaštitu, da tražiš status izbjeglice, ili da se vratiš nazad, a šejtan ti kaže: Pogledaj, ti se ne možeš čak ni doseliti. Drugi idu tamo samo da spase njihove porodice i oni drže jezik za zubima. Drugi ostave njihove porodice i jednostavno odu na prve linije sve dok ne budu ubijeni, da spase sami sebe, ostavljajući njihove porodice pozada. Ponovo Čarlsu da ih pojede, ponovo satelitima da ih otruju, ponovo internetu da ih nauči izopačenosti, ponovo kafirskim školama da ih udalje sve više i više od islama. Tako da je stanje jako zabrinjavajuće po pitanju islama i vrlo je uznemiravajuće po pitanju muslimanske porodice, i to je ustvari opasno po pitanju muslimanskog ummeta.

...za brata koji dolazi u džamiju radi Allahove moći, i koji razmišlja o toj velikoj vjeri koja je mogla progutati svakoga, ali kako su sada njeni pripadnici progutani od kafirskih sila, i oni se ne pitaju u njihovim stvarima, i oni se ne pitaju za njihovu sigurnost i bezbjednost, to čini da svaki razborit musliman pomisli: Je li ovo prava vjera, i ako sam ja pravi vjernik, da li ja radim ispravno? Ako jeste, zašto ja postižem loše rezultate? Zašto umjesto da ljudi traže zaštitu kod islama i muslimanima, zašto muslimani traže zaštitu kod kafira? Zašto mi govorimo ljudima: Dođite u islam da budete spašeni, a oni nam se smiju i kažu: Dožite u našu zemlju da vi budete spašeni. Ako vi hoćete da praktikujete, ako hoćete da govorite istinu, dođite u našu zemlju.

Onda vi možete uporediti vjere. Koja vjera pruža dobrotu, koja vjera pruža slobodu, koja vjera pruža sigurnost. Ova fitna čini da ljudi mjenjaju vjeru. Ova fitna, fitna koja je uticala na naše učenjake prije nego što je uticala na naš obični svjet.

“Kaže (Allahov Poslanik), salallahu alejhi we selem: “Vi ste najsličniji djeci Izraela.“ A bolest djece Izraela započela je sa (njihovim) učenjacima, kada su oni počeli da trguju sa la ilahe illallah, a ne da se žrtvuju za la ilahe illallah. Kada su oni počeli da jedu od la ilahe illallah, a ne da hrane svjet sa la ilahe illallah. Kako učenjak ide u zabludu, slijedbenici idu u zabludu za njim. I vi ne možete kriviti sjenku zato što je iskrivljena, ako je štap iskrivljen. Ako vi želite da ispravite sjenku, vi morate ispraviti štap.“

Kaže (Allahov Poslanik), salallahu alejhi we selem: “Vi ste najsličniji djeci Izraela.“ A bolest djece Izraela započela je sa (njihovim) učenjacima, kada su oni počeli da trguju sa la ilahe illallah, a ne da se žrtvuju za la ilahe illallah. Kada su oni počeli da jedu od la ilahe illallah, a ne da hrane svjet sa la ilahe illallah. Kako učenjak ide u zabludu, slijedbenici idu u zabludu za njim. I vi ne možete kriviti sjenku zato što je iskrivljena, ako je štap iskrivljen. Ako vi želite da ispravite sjenku, vi morate ispraviti štap.

I mi tražimo od ljude na razne načine, putm da`we, putem predavanja, traka, parola, da budu dobri, i kada ljudi odu i upitaju učenjake: Zašto vi ne kažete ništa!? Sve medije u svjetu su protiv islama. Izokreću islam. Čine da ljudi mrze islam. Nazivaju džihad terorizmom, a njihov terorizam mirom. Nazivaju dobre muslimane zaostalim i naopakim, a njihov

nudizam nazivaju napredkom i umjetnošću, i sve ove stvari. Pa zašto vi ne kažete nešto?!

Jedine medije koje su nam ostale su (hutbe za vrijeme) džume namaz, pa ipak kada vi govorite o nečemu za vrijeme džume namaza, to je o donacijama, to je o pričama koje mi ne možemo uraditi, to je o stvarima koje mi već radimo, i mi ne dostavljamo istinu u potpunosti. Dostavljamo neka Kur`anska značenja, a ostavljamo druga. Tako da mi opet sami pravimo žrtve od nas samih. Ne samo da su Zapad i Istok protiv nas, već mi imamo unutrašnje razarajuće elemente koji su protiv nas.

Mi smo ummet kojem je Allah subhanehu we te ala objavio Kur`an...

Ako bilo koje stvorenje slijedi Kur`an, biće ponizno, čak ako je to planina...

"Da ovaj Kur'an kakvom brdu objavimo, ti bi vidio kako je strahopoštovanja puno i kako bi se od straha pred Allahom raspalo." (Kur`an, 59:21)

Priručnik koji nas uči o nama samim, jer mi ne poznajemo sami sebe.

Kur`an koji nam govori kada smo mi dobri, a kada smo mi zli.

Kako mi možemo ostati dobri, a kako mi možemo postati zli.

Uči nas o našem vlastitom srcu, o našem vlastitom umu, o tome šta je bilo ranije, kako da riješavamo stvari, zato što je on lijek.

"A jedan od lijekova koji je dat u Kur`anu jeste džihad. To je lijek za nas same od licemjerstva. To je lijek za slabog i potrebnog od tlačenja. To je lijek za kaafire od njihove ohlosti koja ih odvlači sve više i više u kufr, a da ih niko nezaustavlja."

Djetinjasti ljudi ne vole lijek.

Kur`an je lijek. "Mi objavljujemo u Kur'anu ono što je lijek i milost vjernicima, a nevjernicima on samo povećava propast." (Kur`an, 17:82)

Lijek.

Samo lud bježi od lijeka.
Samo djetinjast bježi od lijeka.
I mi također znamo da lijek nije uvijek sladak.

Nekad je lijek amputiranje nekih djelova tjela.
Nekad je lijek gorkog ukusa.
Nekad je lijek rezanje i šivanje tjela.
Nekad je lijek žrtvovanje vašeg tjela.

A jedan od lijekova koji je dat u Kur`anu jeste džihad.

To je lijek za nas same od licemjerstva.
To je lijek za slabog i potrebnog od tlačenja.
To je lijek za kaafire od njihove ohlosti koja ih odvlači sve više i više u kufr, a da ih niko nezaustavlja. Kaafir će doći na onom svjetu i reći, kamo sreće da sam imao nekoga da me malo protrese, kamo sreće da je bio neko da mi uzme sve ove moje mobilne telefone iz džepova, iz auta, iz ureda, pa da ja čujem za la ilahe illallah. Kaafiri će biti žalosni na onome svjetu. Muslimani će također biti žalosni na onome svjetu zato što ljudima nisu činili da`wu.

Kaže Allah subhanehu we te ala: "Džine i ljude sam stvorio samo zato da Mi se klanjaju." (Kur`an, 51:56)

I mi nismo razumijeli Njegovu poruku. Da bi obožavao Allaha subhanehu we te ala, ti treba da uradiš tri stvari. Broj jedan za tebe muslimana je da prihvatš Allahovu poruku. Da obznaniš Allahovu poruku. I da budeš dobar pojedinac, dobra osoba, dobra cigla na kući islama. Broj dva je da osiguraš da činiš da`wu u ime Allaha. Onako kako je došla tebi, ti je moraš i dostaviti. Jasno. Bez straha od bilo koga. Kompletno u cjelini. I kada stojiš i govoriš ti znaš da ono što je Allah subhanehu we te ala rekao o kaafirima, mora biti dostavljeno. Ono što je Allah rekao o vjernicima, mora biti dostavljeno. Ono što je Allah rekao o tiranima, mora biti dostavljeno. Ono što je Allah rekao o odpadnicima od vjere, mora biti dostavljeno. Ono što je Allah rekao o odgovornostima, mora biti dostavljeno. Zato kada ti činiš da`wu, ti ne činiš iskrivljenu da`wu, ti ne sakrivaš da`wu.

I ovdje imamo Allahovog Poslanika, salallahu alejhi we slem, u Mekki kada su svi oni bili slabi i potlačeni, kada im nije bilo dozvoljeno da se bore, oni su tražili od Allaha da im dozvoli da se bore, ali Allah je rekao: "Zar ne vidiš one kojima je rečeno: "Dalje od boja, već molitvu obavljajte i milostinju dajite! A kada im bi propisana borba, odjednom se neki od njih pobojaše ljudi, kao što se Allaha boje, ili još više, i uzviknuše: "Gospodaru naš, zašto si nam borbu propisao? Da si nas toga još neko vrijeme poštedio!" (Kur`an, 4:77)

Ali kada im nije bilo dozvoljeno da se bore, i kada su bili potlačeni svugdje, da li je Allahov Poslanik salallahu alejhi we selem, sakrio bilo šta od Poruke? Zar nije on, salallahu alejhi we selem, stao ispred Kurejševića i rekao im: "Tako mi Allaha! Donosim vam pokolj!", onda kada mu nije bilo dozvoljeno da se bori.

On nije sakrio tu političku izjavu.

On nije sakrio tu džihadsku izjavu.

Nije mi dozvoljeno da se borim sa vama sada, ali ja vam donosim pokolj. Ovo je sahih hadis. Čak i u vrijeme slabosti mi nepokazujemo našu slabost. Zato što smo mi slabi radi naše (lične)slabosti.

Ali naš islam je jak.

Allah subhanehu we te ala nam je obećao da če on zaštititi Kur`an i On će zaštititi islam. Ali On nam nije obećao da će zaštititi muslimane. Zato vi ponekad vidite da je su u nekim krajevima muslimani istrebljeni. Ljudi ne znaju ništa o islamu. Mnogi ljudi napuštaju islam radi drugih vjera, drugih ideja, zato što oni to ne brane. Ali islam nikada neće biti istrebljen sa zemlje. Vi vidite da su nekim mjestima muslimani poklani, i da oni napuštaju vjeru radi pokolja i poniženja, i čak kada oni uče Kur`an i traže od Allaha da ih spasi, On ih ne spašava.

"u hadisu od Allahovog Poslanika, salallahu alejhi we selem, koji prenosi Ebu Bekr Es-Sidik, i u drugoj predaji Huzejfe ibn Jemen: "Ako ne budete naređivali dobro (sve dok ono ne zavlada), i zabranjivali zlo (sve dok ga više ne bude), Allah će na vas spustiti poniženje i kaznu sa nebesa, a vi ćete Ga dozivati (dovama), ali On se neće odazvati (vašim dovama).""

Ne zato što On to ne može da ih spasi. Već zato što oni ne zaslužuju da budu spašeni. Zato što su oni bili lijeni dok su kaafiri naporno radili. Zato što se nisu oslonili na Allaha i rekli kao što su i Židovi rekli Musau alejhi selam: "Hajde ti i Gospodar tvoj pa se bijte, mi ćemo ovdje ostati!" (Kur`an, 5:24) Neki glasno govore: "Mi ne želimo džihad, mi neželimo terorizam!" Neki to govore sa njihovoim djelima, oni govore da će to uraditi ali ipak nikada to ne urade. A neki su čak i protiv toga da tlače sve one iz našeg ummeta koji to rade.

Pa kada ovi ljudi vide oko sebe zlo, kada oni vide izopačenost, zinaluk, kamatu, vladanje sa drugim umjesto sa šerijatom, ono što će se desiti njima (ako to ne zabrane) je u hadisu od Allahovog Poslanika, salallahu alejhi we selem, koji prenosi Ebu Bekr Es-Sidik, i u drugoj predaji Huzejfe ibn Jemen: "Ako ne budete naređivali dobro (sve dok ono ne zavlada), i zabranjivali zlo (sve dok ga više ne bude), Allah će na vas spustiti poniženje i kaznu sa nebesa, a vi ćete Ga dozivati (dovama), ali On se neće odazvati (vašim dovama)."

Kao što je rekao Allahov Poslanik, salallahu alejhi we selem, a bilježi Muslim u njegovom sahihu, da Allahov Poslanik, salallahu alejhi we selem, bude ljubomoran radi vjere. I Allah subhanehu we te ala nije zadovoljan kada se haram stvari dešavaju među i oko muslimanima, a oni ne urade ništa po tom pitanju.

Pa kada mi naljutimo Allaha, Allah nas prepusti zvjerima. Kada mi ostavimo Allaha, Allah nas ostavi kaafirima. Kada su Izraelova djeca započela da ubijaju poslanike, dobre ljude, Allah im je poslao ljude koji ne vjeruju ni u šta. Mušrike! Oni su silovali njihove žene, ubili njihove borce, preuzeli vlast, premda u to vrijeme niko nije vjerovao u Allaha toliko koliko su to radila Izraelova djeca. To je bilo radi njihovih grijeha, i ovo se upravo dešava i nama.

"U većoj su časti kod Allaha **oni koji vjeruju** i **koji se iseljavaju** i **koji se bore na Allahovu putu** zalažući imetke svoje i živote svoje; oni će postići što žele." (Kur`an, 9:20)

Zato što su oni uradili tri najvažnije stvari u svakom ljudskom životu. Prva stvar je da vjeruju u njihovu vjeru. Druga stvar je da se isele i da imaju podesnu okolinu za ispoljavanje te vjere. I treća stvar je da vode džihad da bi oni koji nisu čuli za tu vjeru, saznali za nju, i da bi oni koji su znali za tu vjeru, ali su se borili protiv nje, prestali sa njihovim zlom i da se ljudima omogući sloboda pa da mogu slušati (poruku).

"To neće biti ni po vašim željama ni po željama sljedbenika Knjige; onaj ko radi zlo biće kažnjen za to i neće naći, osim Allaha, ni zaštitnika ni pomagača." (Kur`an, 4:123)

I ovo je ono što se dešava. Mi ostavljamo obaveze kao što je namaz, post, zekaat, hadždžd, džihad na Allahovom putu, to znači da mi navlačimo na sebe Allahovu kaznu. I mi se raspravljamo: Da li je džihad fard-ul-ajn ili fard-ul-kifaja? Da li je obavezan za pojedinca ili nije obavezan za pojedinca? I mi se raspravljamo, premda mi više nemamo ni islamske države. Ako ima Halifa oni ti kažu: da li je obavezan ili nije obavezan? A kada nema Halife, oni ti kažu da nije obavezan, jer nema Halife? Pa kada će biti obaveza, ako džihad nije obavezan u našoj situaciji kada smo izgubili sve?! Kada smo mi u srcu Evrope i tražimo od njih da nas zaštite od naših vođa!? Pa kada će džihad biti obavezan? Kada čitava zemlja bude u kufru i mi pokušamo tražiti vizu za (odlazak na) mjesec!? Mi smo na Zapadu, kuda poslije? Ostaje jedino more ili mjesec, ili da ostavimo našu vjeru. Nemoj misliti da samo zato što imaš džamiju, i što klanjaš, da je to vrhunac vjere. Ima dosta stvari koje ti ne radiš, i to je haram zato što ti to ne radiš. A ima dosta haram stvari koje ti radiš.

Sada mi najvjerovatnije govorimo o Kosovu, o Bosni, zato što mi sad pokušavamo da naučimo geografiju putem naše krvi. Oh, ja nisam znao da ovdje ima muslimana. I prvi put kada si ti saznao da ovdje ima muslimana, bio je kada su oni ubijani. Tebi nisu predstavljena tvoja braća i sestre u Bosni ili na Kosovu na fin način, nego su ti tvoja braća i sestre u ovim krajevima predstavljena ubijena, a ti nećeš imati vremena ni da im pomogneš. Gdje god ima krvi, muslimani bivaju ubijana. Širom svjeta. Svo vrijeme.

Ovo nije nova slika za muslimane na Kosovu ili u Bosni, to se dešavalo svo vrijeme, ali nije bilo medija (da to prenesu) ranije.

Tako da je ibadet da se prihvata ta vjera, da se čini da`wa za tu vjeru u cjelini, i najvažnije od svega je da ti trebaš biti otvoren kada činiš tu da`wu, pa da slabašni potrči tebi, pa da potrebni zatraži zaštitu kod tebe, pa da tiranin ostavi ljude na miru da te slušaju, i ovo je da`wa i ibadet koji su urađeni u ove tri etape.

Pojedinci su prihvatili islam u vrijeme Allahovog Poslanika, salallahu alejhi we selem, sve dok nisu brojali 30 ljudi, ovdje je druga obaveza, obznani to, činite džihad riječima, sve dok nisu brojali 200 i nešto, emigrirali u Medinu, i onda se borili za to. Ovo su te tri etape.

"U većoj su časti kod Allaha **oni koji vjeruju** i **koji se iseljavaju** i **koji se bore na Allahovu putu** zalažući imetke svoje i živote svoje; oni će postići što žele." (Kur`an, 9:20)

Zato što su oni uradili tri najvažnije stvari u svakom ljudskom životu. Prva stvar je da vjeruju u njihovu vjeru. Druga stvar je da se isele i da imaju podesnu okolinu za ispoljavanje te vjere. I treća stvar je da vode džihad da bi oni koji nisu čuli za tu vjeru, saznali za nju, i da bi oni koji su znali za tu vjeru, ali su se borili protiv nje, prestali sa njihovim zlom i da se ljudima omogući sloboda pa da mogu slušati (poruku).

الإصدار المرئي الرائع

ريح الجنة ٤

DŽENNATSKI VJETAR 4 & 5

ريح الجنة ٥

As-Sahab

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog!

Među najtraženijim ljudima od Amerike, mudžaahid, vođa organizacije el-Kaida (oblast Hurasan), šejh Mustafa ebu-Jeziid, Allah mu se smilovo postigao je šehadet u Američkom bombardovanju prošle sedmice u Maju 2010. Njegova predanost Islamu je dobro poznata svakome ko je imalo umješan u džihaad. I sve dok je Allah to želio, držao ga je postojnim u bitkama i nakon toga mu podario šehadet u istim poljanama džihaada. A šehadet je stvarnost koju vjernik najviše priželjkuje, čak i kada on dospije u džennet, on žudi za tim. A smrt, sa kojom nevjernici pokušavaju da ugroze lavove ovoga ummeta, je ono što mudžaahid traži u mjestima gdje se to može očekivati. I ustvari, šejh je bio mnogo traženiji od Islama nego što je to bio od Amerike. Radije, svako ko osjeća bol ovoga ummeta je više tražen od Islama nego što je on to od bilo koga drugog danas. On se traži (potreban je) protiv neprijatelja vjere na svakom frontu da učini Allahovu riječ vrhovnom. I osoba ne može biti tražena od Amerike osim ako nije tražena od Islama, zato što je ovo bitka između Islama i kufra. Kufr traži iste osobe koje i Islam traži. Tako da mi molimo Allaha da budemo na listi najtraženijih osoba od Amerike, i da nam podari šehadet, najtraženiju stvar od vjernika.

Šehadet, a NE Samoubistvo

Pripremio brat Ebu Rukaija, preveo E.Z.BL.
Ovaj artikal je bio objavljen u 16-om broju magazina Nida`ul Islam – Australija, Decembar – Januar 1996-97

Šehadet, a NE Samoubistvo

Prije nego što predstavimo islamske dokaze da su takve akcije dozvoljene u islamu, mi treba da naglasimo da je pogrešno nazivati takve akcije "samoubilačkim". Ubijanje samog sebe agresivno ili bacanje samog sebe u propast, sve je to zabranjeno u Kur`anu: "i sami sebe u propast ne dovodite". (Časni Kur`an, poglavlje Krava, ajet 195) Riječ "propast" ovdje, prema većini muslimanskih učenjaka, znači "ulaganje novca i ostavljanje el-džihada (svetog rata)".

Et-Tirmizi bilježi od Aslama Abi Umrana, da je za vrijeme bitke Kastantinia musliman uzeo na sebe da se bori sa više neprijatelja sam, on je probio vojsku rimljana ubijajući neke od njih i bio je ubijen. Kao reakcija (na to), neki muslimani su rekli: "On je sebe baci u propast".

Ebu Ejub El-Ensari odgovorio je: "Vi pogrešno tumačite ovaj ajet, on je o nama ensarijama", kada je Allah uzdigao islam I kada je islam dobio mnogo drugih pomagača, neki od nas su u tajnosti daleko od Poslanika rekli: "Naš novac je izgubljen, islam je uzdignut i njegovi pomagači su brojni, bolje je da ostanemo kod kuće i uložimo naš novac". U to vrijeme Allah je objavio Njegovom Poslaniku odgovor: "I imetak na Allahovom putu žrtvujte, i sami sebe u propast ne dovodite." (Časni Kur`an, poglavlje Krava, ajet 195) Tako da propast ovdje znači ulaganje novca i izbjegavanje el-džihada.

Nema govora oko toga da li je samoubistvo zabranjeno u islamu. To se smatra kao jednim od najvećih zločina nakon mnogoboštva, jer Allah kaže: "I jedni druge ne ubijajte! Allah je, doista, prema vama milostiv. Onoga ko to nepravično i nasilno uradi - Mi ćemo u vatru baciti, to je Allahu lahko." (Časni Kur`an, poglavlje Žene, ajet 29)

Poslanik, salallahu alejhi we selem, izjavio je da je onaj ko počini samoubistvo vječno u džehennemu. Prema Ebu Hureiri, Poslanik, salallahu alejhi we selem, kaže: "Onaj ko se baci s planine i ubije samog sebe biće vječno u džehennemu." Važno je da se zna da je samoubistvo zabranjeno radi njegove zle svrhe kao što je nestrpljenje, očaj ili bile koje druge loše ili zle svrhe.

U hadisu od Džundub bin Džunade, Poslanik, salallahu alejhi we selem, je rekao: "U prošlosti je bio ranjen čovjek koji je u nestrpljenju odsjekao njegovu ruku i iskrvario na smrt, Allah je rekao: "Moj rob učinio je prvi korak u smrt, njemu je zabranjen ulazak u džennet". Tako da je ubijanje samog sebe na ovaj način "samoubistvo" jer je to prema islamu besmisleno, beznačajno i namjerno ubitačno.

S druge strane, onaj ko dadne njegov život za Allahovu stvar, islam i muslimane, njegovo djelo je žrtvovanje, on daje njegov život za islam i muslimane, i to je najveći stepen žrtvovanja.

Istorija islama je puna herojskih i žrtvenih događaja. Ebu Dawuud bilježi da je jedan od Poslanikovih drugova rekao: "Spremili smo se za napad na dio Hunejna, jedan od nas pratio je nevjernika da ga ubije, ali je greškom ubio sam sebe. Poslanik, salallahu alejhi we selem, rekao je: "O muslimani… vaš brat." Požurili smo da vidimo kako je, ali smo ga našli mrtvog. Poslanik, salallahu alejhi we selem, umotao ga je sa njegovom vlastitom odjećom onako krvavog, a zatim mu klanjao dženazu. Poslanikovi drugovi su upitali: "Je li on šehid?" On je odgovorio: "Jeste, a ja sam svjedok." Zbog toga se onaj ko raznese na komade Allahove neprijatelje tako što će raznjeti na komade i samog sebe, ne može smatrati samoubicom, i on je, ako to bude Allahova volja, šehid.

Kur`anski dokazi da su takvi

napadi dozvoljeni u islamu

Allah kaže: "Ima ljudi koji se žrtvuju da bi Allaha umilostivili - a Allah je milostiv robovima Svojim." (Časni Kur`an, poglavlje Krava, ajet 207) Rečeno je da je ovaj Kur`anski ajet o Suheibu Rimljaninu jer je on povjerovao u islam, na njegovom putu u Medinu da sretne Poslanika, salallahu alejhi we selem, neki Kurejševići su ga pratili, on je sjahao s njegovog konja noseći njegov luk i štiti i rekao: "Vi znate da sam ja najbolji strijelac među vama, tako mi Allaha, vi ne možete doći do mene sve dok ja ne ispucam sve moje strijele, a zatim udarim sa mojom sabljom što više mognem, a nakon toga vi možete uraditi šta god želite." Oni su rekli: "Mi ti nećemo dozvoliti da odeš bogat. Ti si u naše pleme došao bez ičega. Reci nam gdje si sakrio tvoj novac i mi ćemo te pustiti da ideš", i oni su mu dali njihovu riječ, pa je on to i uradio. Kada je Suhejb sreo Allahovog Poslanika, salallahu alejhi we selem, ovaj ajet je objavljen, pa je Poslanik, salallahu alejhi we selem, rekao: "O Ebu Jahja, uspjela ti je trgovina, a po tom proučio ajet."

Kada je Hišam ibn Ammir El-Ensari bio ubijen u borbi, neki su porekli njegov trud. Ali Omer ibn El-Hattab, Ebu Hurejra i drugi odgovorili su također učeči ovaj ajet. Ibn `Abbas je rekao: ″Oni su prodali njihove živote Allahu tako što se bore za Njega do smrti.″ Allah kaže: ″Zato se bori na Allahovom putu, pa makar sam bio.″ (Časni Kur`an, Žene Krava, ajet 84) Ovaj ajet je usmjeren Poslaniku, salallahu alejhi we selem, pozivajući ga da se bori za Allahovu stvar čak i ako on bude sam u ovome. Rečeno je da je Ebu Isaak jednom upitao el-Bera`a ibn Aziba: ″Čovjek se bori protiv hiljadu neprijatelja, a zatim on bude ubijen. Je li on jedan od onih o kojima je Allah rekao: ″ i sami sebe u propast ne dovodite″, el-Bera`a je rekao: "Nije, pusti ga da se bori do smrti, Allah kaže Njegovom Poslaniku, salallahu alejhi we selem: ″ Zato se bori na Allahovom putu, pa makar sam bio.″

Drugi dokazi iz hadisa

Ibn Mas`ud prenosi da je Poslanik, salallahu alejhi we selem, rekao: "Allah se divi dvojici ljudi... on je spomenuo.. i čovjeku koji se bori za Allahovu stvar, njegovi drugovi bježe, ali on zna šta čeka borce koji pobjegnu, a šta čeka onoga koji čvrsto stoji i bori se. Pa se on vratio i borio do smrti. Allah kaže Njegovim melekim: ″Pogldajte moga roba, on se vratio da se bori do smrti nadajući se da će dobiti ono što je kod Mene, džennet, i bojeći se onoga što je kod Mene, džehennem.″ (Ahmed, ibn Hejan i Ebu Da`wuud)

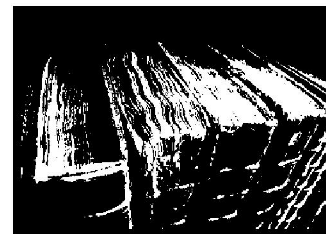
Anas ibn Malik prenosi da su Allahovo Poslanik, salallahu alejhi we selem, i sedmorica ensarija susreli veliki broj Kurejševića u bitci na Uhudu. On je rekao: "Onaj ko se bude borio protiv njih, biće nagrađen džennetom ili će biti moj drug u džennetu." Jedan od ensarija započeo je da se bori do smrti i sve tako dok (sva) sedmorica nisu bila mrtva. Poslanik, salallahu alejhi we selem, j rekao: ″Naši drugovi sada nisu bili sa nama – što znači da su oni zaradili džennet i napustili ih dok su bili živi.″ (Muslim)

Ebu Bekr ibn Abi Musa prenosi i on kaže: "Čuo sam Ebu Hurejru da kaže dok smo gledali neprijatelje: ″Poslanik, salallahu alejhi we selem, je rekao: "Vrata dženneta su otvorena kroz džihad.″ Siromah je upitao: "Ti si to čuo od Poslanika?″ Ebu Hurejra reče: ″Da.″ Čovjek je otišao njegovim drugovima i rekao: ″Mir neka je na vas, slomio korice njegove sablje i borio se do smrti.″

Poslanik, salallahu alejhi we selem, u bitci na Bedru rekao je: ″Borit se za džennet prostran poput nebesa i zemlje.″ Umeir ibn El-Hamam upita: ″Je li džennet prostran poput nebesa i zemlje?″ Poslanik odgovori: ″Da.″ Umeir reče: ″ Oh... Oh...″, ″zašto ti kažeš Oh... Oh...?″ upita Poslanik, salallahu alejhi we selem. Umeir odgovori: ″Tako mi Allaha, samo radi želje da budem jedan od njegovih stanovnika.″ Poslanik, salallahu alejhi we selem, reče: ″Ti to jesi.″ Umeir je uzeo nekoliko datula da jede, ali je pomislio da će ako bude jeo datule između njega i dženneta biti dugo vremena, pa ih je bacio i borio se do smrti.″

(Musliman) na Dan Jemame, kada se pleme Hanifa zabarikadiralo u njihovu tvrđavu od muslimana, El-Bera`a ibn Malik zatražio je od muslimana da ga stave na kožni štit i ubace među neprijatelja. On se sam borio protiv njih I otvorio vrata njegovoj braći.

Idžtihad muslimanskih učenjaka

<u>El-Hanefije</u>: To je islamski ispravno (Dže`eiz). El-Džessas kaže: ″Muhammed ibn El-Hasan El-Šejbani je rekao: ″Ako bi se musliman borio protiv hiljadu nevjernika sa nijetom da zadobije Allahovo zadovoljstvo (nanoseći bol neprijatelju ili hrabreći tako muslimane) to je ispravno i on će biti nagrađen ako to bude Allahova volja. Drugačije, to će islamski biti isprazno, beskorisno i beznačajno.″

<u>El-Malikije</u>: U Halilu i Dardiru: ″Islamski je za muslimana da se bori protiv mnogo nevjernika sam, ako on ovo radi za Allahovu stvar.″ El-Dasuki kaže: ″Mi možemo reči da

je islamski za muslimana da se bori protiv mnogo nevjernika sam pod dva uslova: 1.Da on to radi za Allahovu stvar. 2. Da je on siguran da će ih povrijediti (ako neće, nije poželjno – Karahija)."

El-Kurtubi kaže u njegovom tumačenju: El-kasim bin Muhaimara je rekao: "Dozvoljeno je boriti se protiv neprijatelja sam ako ti tražiš šehadet (pogibiju na Allahovom putu) i ti si dovoljno jak da to uradiš. Ovo je jasno u Kur`anu: " Ima ljudi koji se žrtvuju da bi Allaha umilostivili."

Ibn Huweiz Mindad je rekao: "Postoje dvije situacije u kojima se musliman može boriti protiv neprijatelja sam:

1. Ako je on siguran da će on povrijediti neprijatelja i preživiti.
2. Ako je on siguran da će on povrijediti neprijatelja ali će i on biti ubijen.

Ibn Teimijja je rekao u njegovim fetwama 540/28: "Muslim bilježi u njegovom sahihu, priču o El-Uhdudu (brazda, koju je Poslanik, salallahu alejhi we selem, ispričao njegovim drugovima) u kojoj je" mladi musliman dao sebe za Allahovu stvar." Radi ovoga četvorica učenjaka kažu da je ispravno za muslimana da se bori protiv mnogo nevjernika sam čak I ako misli da će on biti ubijen.

U Nejl ul Awtar, Šawkani komentariše: "Kada je deset muslimana pod vodstvom Asima ibn Tabita poslato od Poslanika, salallahu alejhi we selem, plemenu da ih pozove u islam, na putu su oni bili opkoljeni od stotine nevjernika. Oni su se žestoko borili, sedam njih je ubijeno, jedan od trojice preživljelih zarobljenika osječajući njihovu prevaru rekao je: "Tako mi Allaha, ja vam neću pokazati gdje su muslimani i ja pred sobom imam divan primjer (misleći na njegovu ubijenu braću), oni su pokušali dag a natjeraju d aim bude vodič, I kada nisu uspjeli, oni su ga ubili." Ovaj hadis je dokaz da je islamski dozvoljeno za muslimana da se bori protiv mnogobrojnog neprijatelja do smrti.

S druge strane, dozvoljeno je prihvatiti zarobljeništvo. Ibn El-Arabi kaže o tome, da je to ispravno radi četiri razloga:

1. Traženje šehadeta.
2. Nanošenja bola neprijatelju.
3. (radi) bodrenja muslimana.
4. Slabljena (borbnog) duha kod neprijatlja.

U njegovom sunenu, El-Bejheki kaže: Šafija je rekao: Bila je borba ispred Poslanika, salallahu alejhi we selem, jdan od ensarija borio se sve dok on nije bio ubijen od grupe nevjernika nakon što mu je Poslanik, salallahu alejhi we selem, bio rekao o nagradama za njegovo djelo.

Newewi kaže o priči o Umeiru ibn Hammamu: "Islamski je ispravno da se sam bori protiv mnogo neprijatelja tražeći šehadet, i nema nepoželjnosti u tome prema većini muslimanskih učenjaka."

Hafiz ibn Hadžer kaže: "Islamski je to ispravno, ako postoji islamska i dobra svrha iza njegovog djela kao što je zastrašivanje i nanošenje bola neprijatelju, bodrenje muslimana."

Zaključak

Putem navedenih dokaza iz Kur`ana i sunneta, jasno je pokazano da "islamski bombaški napad" ili "šehidski napad" jeste islamski dozvoljen sve dok je (on) u okviru islama.

RAZLIKA IZMEĐU ŠURE (DOGOVARANJA) U ISLAMU I KONCEPTA DEMOKRATIJE

Izvor: Društvo islamskih mislilaca
Preveo: E.Z.BL

Svjet je danas bombardovan sa konceptom da je uspješan vladajući sistem samo jedan, a koji je zasnovan na primjeru demokratije. Demokratija je ukratko opisana kao `vlada naroda, od naroda, za narod` tj., narod kao cjelina je izvor vlasti i zakonodavstva. U islamu vrhovna vlast pripada Allahu (subhanehu we te ala) gdje je život naroda pod upravom šerijata. Allah (subhanehu we te ala) kaže: "I sudi im prema onome što Allah objavljuje i ne povodi se za prohtjevima njihovim, i čuvaj ih se da te ne odvrate od nečega što ti Allah objavljuje." (Časni Kur`an, poglavlje Terpeza, pasus 49)

I: "Oni nemaju drugog zaštitnika osim Njega, a On ne uzima nikoga u odlukama Svojim kao ortaka." (Časni Kur`an, poglavlje Pećina, pasus 26)

Muslimani danas nažalost nastoje da poistovjete islamski princip šure tj., dogovaranja, sa demokratijom. Šura znači sudjelovanje u zajedničkom dogovaranju ili diskutovanju u vezi određenih stvari. Allah (subhanehu we te ala) ukazuje u Kur`anu: "Za one koji se Gospodaru svome odazivaju, i koji molitvu obavljaju, i koji se o poslovima svojim dogovaraju, a dio od onoga čime smo ih opskrbili udjeljuju." (Časni Kur`an, poglavlje Dogovaranje, pasus 38)

I: " Zato im praštaj i moli da im bude oprošteno i dogovaraj se s njma. A kada se odlučiš, onda se pouzdaj u Allaha." (Časni Kur`an, poglavlje Imranova porodica, pasus 159)

Et-Taberi u njegovom tefsiiru (objašnjenju) ovog ajeta kaže da: "Allah je naredio Njegovom Poslaniku (salallahu alejhi we selem) da se dogovara sa njegovim ashabima u određenim stvarima zato da bi zajednica znala o tome, i da slijedi ovaj princip u međusobnom dogovaranju kada se susretnu sa problemima." Važnost šure može se prikazati kroz život Poslanika (salallahu alejhi we selem). On se dogovarao sa njegovim ashabima uoči bitku na Bedru, na dan Bedra, na dan Uhuda i na dan Hendeka. Stoga je jasno da je muslimanima naređeno da praktikuju dogovaranje tj., šuru, i Allah je pohvalio muslimane za odlučivanje u njihovo poslovima putem dogovaranja.

U kojim stvarima treba primjeniti dogovaranje?

Šura može uključivati svaku stvar, bez razlike između zakonodavnih stvari ili ovosvjetskih poslova poput rata, politike i generalnog intrsa naroda. Ovo je zato što su dva ajeta koja su objavljena u vezi šure općenitog značenja tj., u pravnom jeziku, arapski izraz "Aam" može biti definiran kao riječ koja se odnosi na mnoge stvari, neograničenog broja, i uključuje sve na šta se to odnosi.

Zajednica je izvor vlasti

Muslimani su odgovorni za implementaciju i podržavanje islamskih zakona, jer Allah (subhanehu we te ala) kaže: " O vjernici, budite uvijek pravedni." (Časni Kur`an, poglavlje Žene, pasus 135)

I: "O vjernici, ispunjavajte obaveze!" (Časni Kur`an, poglavlje Trpeza, pasus 1)

I: "A vjernici i vjernice su prijatelji jedni drugima: traže da se čine dobra djela, a od nevaljalih odvraćaju." (Časni Kur`an, poglavlje Pokajanje, pasus 71)

Da izvrše ovu odgovornost, muslimani, koji imaju vlast ili autoritet, izabiraju vođu da upravlja njihovim državnim poslovima prema islamskom zakonu. Halifa je ovlašten da vlada od muslimana tek onda kada mu oni daju bej`u tj., prisegu na vjernost, kroz ponudu i prihvatanje.

Šerijat je vrhovna vlast

Dok su muslimani izvor vlasti, vrhovna vlast pripada šerijatu. Tako da u sluaju šure premda muslimani imaju pravo na dogovaranje u svemu, njihovo mišljenje neće nužno biti pretvoreno u zakon. Ovo je drugačije u demokratiji gdje su u teoriji ljudi vrhovna vlast i njihova volja je pretvorena u zakon. U islamu je vrhovna vlast božanski zakon i dogovaranje ga ne može nadjačati. Na primjer, bez obzira koliko mnogo ljudi može držati mišljenje da obavezni dnevni namaz treba smanjiti sa pet puta na dva puta dnevno, zakon neće biti promjenje tj., šura nema težine kada je suprotna objavi tj., Kur`anu i sunnetu.

Šura jedino može donositi zakon u dozvoljenim stvarima (El-Mubaah)

El-Mubaah (dozvoljeno) je denisano u šerijatu kao: `Obraćanje Zakonodavca (Allaha) u vezi postupaka pojedinaca, gdje je njima data mogućnost (izbora) da nešto urade ili ne urade`. Ovo je oblast u kojoj se može tražiti dogovaranje i mišljenje većine u stvarima mubaah može se pretvoriti u zakonodavstvo. Na primjer, izabiranje mjesta gdje će biti izgrađena škola ili bolnica u zajednici. Ali šura ne može promjeniti obavezu u dozvoljeni postupak npr. Šura ne može učiniti plaćanje zekaata postupkom po izboru, isto tako šura ne može dozvoliti zabranjno pa da alkohol učini dozvoljenim.

Različite forme dogovaranja

1. **Dogovaranje sa zajednicom**

   U pitanjima koja se direktno tiču zajednice, Poslanik Muhammed (salallahu alejhi we selem) dogovarao se sa većinom ljudi u Medini po pitanju odlaska iz Medine u borbu sa neprijateljima na Uhudu. Ovo dogovaranje može biti sa masama ili predstavnicima iz zajednice. Poslanik (salallahu alejhi we selem) dogovarao se sa Sa`dom ibn Mu`aazom i Sa`dom ibn `Ubaadom, vođama ensarij, u vezi sa nagodbe sa plemenom Ghatfan.

2. **Dogovaranje sa učenjacima i stručnjacima iz njihove oblasti**

   El-Kurtubi u njegovom tefsiru Kur`ana komentariše da: "Vladari su dužni da se dogovaraju sa učenjacima u stvarima koje su njima nepoznate i u vjerskim stvarima koje njima nisu jasne, da se dogovaraju sa vođama vojske u stvarima vezanim za rat, i vođama naroda u stvarima vezanim za administraciju. Sa Učiteljima, ministrima i upravnicima u stvarima vezanim za dobrobit zemlje i njenu izgradnju." Za vrijme pripreme za bitku na Bedru, Poslanik (salallahu alejhi we selem) dogovarao se sa vojnim stručnjakom Habbaabom el-Mundhirom.

Odluka Halife

Allahov Poslanik (salallahu alejhi we selem) dogovarao se sa njegovim ashabima u nekoliko stvari tako što je efikasno primjenjivao šuru. Međutim, dogovaranje i donošenje odluke su dvije različite stvari, i ovo je radi dva razloga: Prvi, vrsta mišljenja prema kojem se šura primjenjuje, i drugi, vodeća uloga vodstva u islamu.

Prvi razlog zasnovan je na činjenici da su vrste mišljenja podjeljene na četiri kategorije i ne više, i ovo su oblasti u kojima se šura primjenjuje. Vrste mišljenja su slijedeće:

1. Mišljenje u zakonodavnim stvarima
2. Mišljenje u intelektualnim stvarima
3. Mišljenje u umjetničkim stvarima
4. Mišljnje koje pruža upute za djelovanje

Što se tiče mišljenja u zakonodavnim stvarima, neminovno je poznato da zakonodavstvo može biti samo prema objavi u Kur`anu i sunnetu, jer vrhovna vlast u islamskom životu pripada šerijatu a ne narodu, zato što je Allah naznačio: ″Pita se samo Allah.″ (Časni Kur`an, poglavlje Stoka, pasus 57)

Ako bi vrhovna vlast bila za narod, mišljnje većine bilo bi važeće i obavezno za vođu države; ovo bi odvelo da halaal bude haraam i obratno. Radi toga je šura u zakonodavnim stvarima ograničena na prevaganje i naklonost jednom mišljenju prema jačini dokaza u slučaju više mišljenja i razumjevanja. I pored činjenice da je jačina dokaza ono što čini da jedno mišljenje nadvlada ostala, vođa države je sam (zakonodavno) tjelo i ima ovlaštenje da učini mišljenje obaveznim i zakonom za sve muslimane. Dokaz za ovo izvađen je iz onoga što se desilo za vrijeme mirovnog sporazuma na Hudejbiji kada su muslimani dali primjedbu na ono što je Allahov Poslanik (salallahu alejhi we selem) potpisao sa Kurejšima, on (sallallahu alejhi we selem) slijedio je objavu I ignorisao mišljenje i primjedbu muslimana. Zbog toga, da je šura imala bilo kakvu vrijednost u ovom primjeru, Allahov Poslanik (sallallahu alejhi we selem) ne bi se usprotivio svim njegovim ashabima. Prevaganje jednog mišljenja nad drugim sa dokazom je oboreno od onoga koji traži mišljenje o tekstu već objavljenom a ne dovedenom na želje i prohtjeve naroda što bi bio slučaj u demokratiji.

Sukob izemđu Vjeća Šure i Vladara

Ako se vjeće šure ne slaže sa vladarem u vezi djela sa tačke gledišta šerijata, stvar će riješiti sud za nepravdne stvari. Ovo se sadrži od malih grupa pravnika koji su kvalifikovani sa spsobnošću da donose idžtihad (pravni trud), stoga sposoban da odluči da li je vladar radi prema božanskom zakonu. Ovo je u saglasnosti sa Allahovom naredbom: ″O vjernici, pokoravajte se Allahu i pokoravajte se Poslaniku i predstavnicima vašim. A ako se u nečemu ne slažete, obratite se Allahu i Poslaniku, ako vjerujete u Allaha i u onaj svijet; to vam je bolje i za vas rješenje ljepše.″ (Časni Kur`an, poglavlje Žene, pasus 59)

Članstvo u Vjeću Šure

Svaki musliman u islamskoj državi ima pravo da postane član vjeća šure, s time da je on ili ona zreo/la i razuman/na[1]. Ne-muslimani mogu biti članovi vjeća er-ri`ajja ali njihovo prisustvo je ograničeno na zastupanje njihove zajednice u pogledu njihovog nezadovoljstva sa vladarem i stvari koje direktno utiču na njih.

[1] (opaska prevodioca; Za vrijeme vladavine prve četvorice ispravno upućenih halifa nije bilo žena u šuri.)

NARAV KUR'ANSKOG METODA

Sejjid Kutb

Mekkanski dio Kur'ana je Poslaniku s.a.w.s. objavljivan trinaest punih godina i za svo to vrijeme govorio mu je samo o jednom problemu, o problemu koji se suštinski ne mijenja. Način izlaganja tog problema se, međutim, skoro ni jednom nije ponovio. Tako je Kur'an svaki put taj problem iznova činio novim, kao da ga tretira po priv put. Govorio je o prvom zahtijevu, o najvećem zahtijevu, o temeljnom zahtjevu nove vjere. Govorio je o vjerovanju i njegovom osnovnom segmentu - odnosu između čovjeka i Boga (uluhijjet i 'ubudijjet).

S tim se obraćao čovjeku kao čovjeku. U tom smislu arapski čovjek tog vremena jednak je arapskom čovjeku svakog drugog vremena, kao što je jednak i svaki drugi čovjek, kako u tom tako i u svim drugim vremenima.

To je, zapravo, pitanje Čovjeka koje se nikada ne mijenja, pitanje njegova egzistiranja na ovom svijetu i pitanje njegova kraja, zatim pitanje njegova odnosa s ovim svijetom i živim bićima oko njega, pitanje njegova odnosa prema Stvoritelju tog svijeta i tih živih bića... To se, dakle, nikada ne mijenja jer je riječ o postojanju i o samom čovjeku kao takvom.

Mekkanski Kur'an je čovjeku objašnjavao tajnu njegova postojanja i postojanja svijeta oko nejga. Govorio mu je: ko je on, odakle je došao, zašto je došao, gdje će na kraju otići, ko ga je iz ništavila i svijeta nepoznatog doveo ovamo, ko će ga odvesti odavde i kakav će mu tamo kraj biti. Govorio mu je: šta je ovo postojanje koje on osjeća da iza njega stoji Nepznato

koje ga nadzire, a koje ne vidi; ko je stvorio svu ovu egzistenciju prepunu tajni - ko njome upravlja i ko je preokreće; ko je uvijek iznova obnavlja i ko je tako mijenja. Također mu je govorio kako da se ponaša perma Stovritelju ovog kosmosa, ali i sa samim kosmosom, i objašnjavao mu kako ljudi treba da komuniciraju među sobom.

Riječ je, dakle, o najznačajnijem pitanju i na njemu se temelji cjelokupno čovjekovo egzistiranje. Ono će i dalje ostati najznačajnije, sve do Konačnog kraja.

Tako je proteklo punih trinaest godina u utvrđuvanju ovog pitanja koje suštinski obuhvata cjelokupan čovjekov život u svim vidovima njegova ispoljavanja. Mekkanski dio Kur'ana ni jednog momenta nije izašao iz okvira ovog temeljnog pitanja niti se pozabavio bilo čim što je u vezi s praktičnim uređenjem života, sve dok se nije dalo primjerno pojašnjenje i dok se sve komponente ovog pitanja nisu čvrsto ustabilile u srcima odabrane skupine ljudi.

Njih je Allah odredio da oni ponesu ovu vjeru i da ustroje stvaran životni poredak u kojemu će ona dobiti svoj praktični izraz.

Nosioci islamske ideje i zagovornici uspostavljanja takvog društvenog poretka u kojemu će vjerski propisi biti praktično sprovedeni u život, moraju se, dakako, dugo zadržati pred ovim značajnim fenomenom. Riječ je, razumije se, o činjenici da je mekkanski dio Kur'ana punih trineaset godina imao isljučivu namjeru da dobro učvrsti ovo islamsko vjerovanje. Za sve to vrijeme on se nije pozabavio ni jednom pojedinosti društvenog poretka ne kojem bi se održavao, niti pak zakonodavstvom koje bi muslimansko društvo trebalo primjenjivati.

Božija mudrost je htjela da prvo pitanje kojim se pozabavio islamski poziv (da'wa) još od samog početka Objave, bude pitanje vjerovanja. Htjela je, također, da Božiji Poslanik svoje prve korake na putu ovog poziva načini pozivajući ljude da posvjedoče da "nema drugog boga osim Allaha", i da svoj poziv nastavi upoznajući ih s njihovim istinskim Gospodarom kojemu jedino traba da robuju.

“Naime, oni su sasvim dobro znali šta u njihovom jeziku znači riječ "Bog" i šta podrazumijevaju riječi: "Nema drugog Boga osim Allaha!" Vrlo dobro su znali da Božanstvo (uluhijjet) znači vrhovnu vlast, da vjerovanje u samo jedno Božanstvo, u Allaha Uzvišenog, znači uzurpaciju vlasti koju su sprovodili vračevi, svećenici, namjesnici i vladari i njenu cjelovitu predaju samo Allahu...“

Na prvi pogled, i ljudski gledano, to nije bio i najlakši put do arapskih srca!

Naime, oni su sasvim dobro znali šta u njihovom jeziku znači riječ "Bog" i šta podrazumijevaju rijeci: "Nema drugog Boga osim Allaha!" Vrlo dobro su znali da Božanstvo (uluhijjet) znači vrhovnu vlast, da vjerovanje u samo jedno Božanstvo, u Allaha Uzvišenog, znači uzurpaciju vlasti koju su sprovodili vračevi, svećenici, namjesnici i vladari i njenu cjelovitu predaju samo Allahu...

Cjelovitu predaju vlasti samo Allahu: vlasti nad savjestima, nad obredima i svakodnevnim životom, vlasti u imetku i sudstvu, vlasti nad dušama i tijelima ljudi... Vrlo dobro su znali da je "Nema drugog Boga osim Allaha" atak na svu zemaljsku vlast koja je sebi prigrabila najuže karakteristike Božanstva, da je to atak na ukupno stanje koje je proisteklo iz tog grabeža, da je to otvoren sukob s vlašću koja upravalja zakonom koji je sama izmislila, a koji Allah nije dopustio... Arapima, koji su dobro poznavali svoj jezik i koji su, prema tome, znali pravi sadržaj poziva "Nema drugog boga osim Allaha" nije bilo nepoznato šta taj poziv predstavlja za njihovo postojeće stanje, za njihove pozicije i vlasti.

Stoga i jesu taj poziv, ili bolje reći tu revoluciju, dočekali onako žestoko i suporostavili joj se krvavo, što je svakome odveć poznato...

Zašto je upravo to bilo početni korak ovog poziva?

Zašto je Božija mudrost odredila da on započne sa svim ovim teškoćoma?

Kada je Božiji Poslanik s.a.w.s. poslat s ovom vjerom, najplodnija i najbogatija arapska područja nisu bila u njihovim rukama, već su njima gospodaraili drugi narodi!

Na sjeveru je cijeli Šam (današnja Sirija) bio potčinjen Rimljanima. Njim su upravljali arapski namjesnici koje su Rimljani postavljali. S druge strane, na jugu, cijeli Jemen je bio potčinjen Perzijancima, te su i oni tu imenovali svoje arapske namjesnike. Arapi su držali samo Hidžaz, Tihamu, Nedžd i neplodna pustinjska područja u kojima bi se tu i tamo našla poneka plodna oaza!

Možda će neko da kaže: "Muhammed s.a.w.s., s obzirom na to da je bio povjerljiv i iskren i da ga je još prije poslanstva pleme Qurejš izabralo da presudi kod postavljanja crnog kamena i prihvatilo njegovu presudu, dakle petnaest godina prije no što je primio Objavu, kao najutjecajnijeg člana Benu Hašima koji je bio najelitniji dio Qurešija, mogao je kao takav svoj poziv nacionalno proklamirati s ciljem homogeniziranja arapskih plemena koja su nagrizala svakojaki sporovi i razdirali ih međusobni sukobi. Mogao je svoj poziv, dakle, nacionalno usmjeriti kako bi od kolonijalnih imperija povratio otetu arapsku zemlju, sa sjevera od Rimljanja, a s juga od Perzijanaca. Tako je mogao visoko uzdići zastavu arabizma i uspostaviti nacinolano jedinstvo na cijeloj teritoriji Poluotoka".

Možda će neko da kaže: "Da je Božiji Poslanik s.a.w.s. ovako usmjerio svoj poziv, nesumnjivo bi mu se odazvala sva arapska plemena. Istodobno, ne bi morao čitavih trinaest godina trpjeti zbog orjentacije koja je bila suprotna interesima vladajućih krugova na Poluotoku!"

Možda će, opet, neko reći: "Muhammed s.a.w.s. nakon što bi mu se Arapi odazvali i povjerili mu vlast i upravljanje i nakon što bi u svoje ruke preuzeo svu vlast i slavu, lahko to mogao iskoristiti za učvršćivanje monoteističkog vjerovanja s kojim je poslat, te za pridobijanje ljudi da se potčine vlasti svoga Gospodara nakon što ih je pridobio da se potčinje njegovoj ljudskoj vlasti!"

“Nije pravi put to da se zemlja oslobodi iz ruku rimskog ili perzijskog nasilnika i preda se u ruke arapskog nasilnika. Svaki nasilnik je nasilnik! Zemlja pripada Allahu i mora se Njemu predati. No Allahu se može predati samo ako se nad njom digne zastava LA ILAHE ILLALLAH (Nema drugog boga osim Allaha).“

Uzvišeni Allah, koji je Najmudriji i Najveći Znalac, svog Poslanika, međutim, nije usmjerio u tome pravcu! Naprotiv, usmjerio ga je da se suprostavi principom "Nema drugog boga osim Allaha" i da, zajedno sa malobrojnom skupinom svojih pristalica, pretrpi sve one užase i teškoće!

Zašto? Ta Allah Uzvišeni neće svoga Poslanika i vjernike koji su sa njim, prisliti na nešto ružno i neprijatno! On, Uzvišeni, znao je da to nije ispravan put. Nije pravi put to da se zemlja oslobodi iz ruku rimskog ili perzijskog nasilnika i preda se u ruke arapskog nasilnika. Svaki nasilnik je nasilnik! Zemlja pripada Allahu i mora se Njemu predati. No Allahu se može predati samo ako se nad njom digne zastava LA ILAHE ILLALLAH (Nema drugog boga osim Allaha).

Nije, dakle, ispravan put taj da se ljudi na ovoj Zemlji oslobode od rimskog ili perzijskog silnika i prepuste se arapskom silniku. Ta svaki silnik je silnik, ma ko on bio! Ljudi su jedino Allahovi robovi, a to mogu biti samo onda kad se digne zastava LA ILAHE ILLALLAH - Nema drugog boga osim Allaha, što Arapin koji dobro poznaje značenje svog jezika vrlo dobro razumije: nema vladarenja osim Božijeg, nema zakona osim onog koji je od Boga, nema vlasti niko ni nad kim jer sva vlast pripada samo Bogu i jer je 'nacija' koju islam želi ljudima vjerskog karaktera, vjerska nacija, u kojoj je pod Allaovom zastavom potpuno jednak Arapin, Rimljanin, Perzijanac i svi drugi narodi i rase.

To je ispravan put...

U vrijeme kada je Božiji Poslanik s.a.w.s. poslat sa ovom vjerom, arapsko društvo je bilo krajnje ekstremno u pogledu podjele

bogatstva i pravde. Malobrojna skupina je u svojim rukama držala skoro cjelokupan kapital i trgovinu. Uz to je prakticirala i kamatu što je doprinosilo da joj se kapital i trgovina enormno povećavaju. Ogromna većina ljudi je imala samo neimaštinu i glad. Onaj ko ima bogatstvo ima i ugled i položaj u društvu, dok ostali, koji čine ogromnu većinu, nemaju ni jedno ni drugo!

Možda će ovdje neko reći: "Muhammed s.a.w.s. je svom pozivu mogao dati društveni karakter i tako najaviti rat aristrokaciji. Mogao ga je usmjeriti na preuređenje postojećeg stanja s ciljem da se bogatstvo bogatih vrati siromašnima."

Možda će neko još reci: "Da je Božiji Poslanik s.a.w.s. ovako postupio sa svojim pozivom, arapsko društvo bi se nesumnjivo podjelilo na dva dijela. Na jednoj strani bi bila ogromna većina ljudi koji bi prihvatili tu novu ideju i pobunili se protiv tiranije kapitala, časti i ugleda, dok bi na drugoj strani bila skupina koja bi nastojala sačuvati postojeće stanje. U tom slučaju se ne bi desilo ono što se desilo - da cjelokupno društvo, izuzev doista rijetkih pojedinaca zajednički ustane protiv principa LA ILAHE ILLALLAH!"

Možda će reći također i ovo: "Muhammed s.a.w.s. je, nakon što bi mu se odazvalo to ogromno mnoštvo koje bi on predvodio i pomoću kojeg bi bez teškoće savladao i pokorio onu malobrojnu skupinu, to svoje mjesto i vlast lahko mogao iskoristiti za učvršćivanje monoteističkog vjerovanja ('aqidetu et-tewhid) s kojim ga je poslao njegov Gospodar. Tako je lahko mogao pridobiti ljude da se potčine vlasti svoga Gospodara, kad ih je već pridobio da se potčine njegovoj ljudskoj vlasti."

Uzvišeni Allah, koji je Najmudriji i Najveći Znalac, svog Poslanika, međutim, nije usmjerio u tom pravcu...

Allah je, naravno, znao da to nije pravi put. Znao je da društvena pravda nužno mora proisticati iz općeg vjerovanja/uvjerenja konkretnog društva koje rješenje svakog pitanja podvrgava Božijim propisima i koje dobrovoljno i rado prihvata Allahove odredbe u pogledu pravedne raspodjele i zajedničke skrbi svih sudionika, čime se u srcu i onoga koji uzima i onoga koji daje podjednako učvršćuje uvjerenje da on na taj način izvršava zakon koji je Bog propisao. Uz to svaki učesnik u pokornosti ovom zakonu očekuje najljepše rezultate i svako dobro kako na ovom, tako i na budućem svijetu. Tako ljudskim srcima ne ovladava požuda i zavist niti se sve mora rješavati silom, strahom i terorom!

Tako se ne kvare ljudska srca i ne sputavaju se duhovi, kao što se to dešava u porecima koji se ne zasnivanu na principu LA ILAHE ILLALLAH!

Kada je poslat Božiji Poslanik s.a.w.s. moralni nivo Arabijskog poluotoka bio je, osim nekih nepatvorenih beduinskih vrlina, na najnižoj mogućoj razini.

U društvu su u dobroj mjeri bili rašireni svakojaki oblici nepravde, o čemu rječito govori mudrost pjesnika Zuhejra b. Ebi Silmija: Ko se ne brani oružjem svojim, zdrobljen će biti a ko nasilje ne čini, samog će ga nasilje stići!

To nedvosmisleno izražava i općepoznati stav u predislamskom periodu: "Pomozi svoga brata i kada je nepravedan i kada se njemu nepravda čini!"

Alkohol i kocka su obavezni pratioci bolesnog društva i, štoviše, oni su njegov ponos! Njime obiluje cjelokupna predislamska poezija!

Prostitucija, u svim svojim oblicima, je jedno od znamenja takvog društva! To je opće pravilo i odnosi se na svako neislamsko (džahilijjetsko) društvo, kako u prošlosti tako i danas. Arapsko predislamsko društvo je, u tom smislu, izgledalo ovako (kako ga je opisala Aiša r.a.): "U džahilijjetu (predislamkom društvu) su postojale četiri vrste bračnih veza. Jedna od njih je bila poput današnjeg braka: čovjek od drugog čovjeka zaprosi njegovu štićenicu ili kćerku, zaprosi je i potom oženi. Druga vrsta braka je bila takva da čovjek svojoj ženi, odmah nakon prestanka njenog menstrualnog ciklusa, kaže: 'Otiđi kod tog i tog čovjeka i zamoli ga da spava stobom!' Zatim joj se ne bi približavao u postelji sve dok se ne ustanovi da li je zatrudnjela od onog čovjeka kojem je išla! Kada bi se to ustanovilo, onda bi joj prilazio njen čovjek kada to pozeli. On je, naime, to činio u želji da mu djete

bude plemenitog porijekla! Bio je to tzv. brak nabavke. Treća vrsta bračne veze: sakupilo bi se nekoliko ljudi, čiji bi broj obavezno bio manje nego deset, i otišli bi kod jedne žene. Svako od njih bi općio s njom. Ako bi tu zanijela i poslije rodila dijete, nekoliko noći nakon poroda ona bi ih sve pozvala k sebi, a ni jedan se ne bi smio ne odazvati. Sakupili bi se kod nje, a ona bi im rekla: 'Svi znate šta ste uradili! Ja sam, evo, rodila. Dijete je tvoje!' Tako bi imenovala onog koji joj se najviše dopadne i dijete bi se smatralo njegovim! Imenovani ga se nije mogao odreći! Četvrta vrsta bračne veze: sakupilo bi se mnogo ljudi i otišli bi kod jedne žene. Ona nikoga od njih nije mogla vratiti. Bile su to prostitutke. One su na svojim vratima imale okačene zastavice kao oznake. Ko god je htio, mogao je ući kod njih. Ako bi neka od njih zatrudnjela i dijete rodila, oni bi se sakupili kod nje i prema izgledu djetete nastojali bi prepoznati oca! Dijete bi pripisali onom ko im je izgledao najvjerovatnijim ocem i on bi ga prisvojio. Dijete bi se zvalo njegovim i on ga se nije imao pravo odreći!" (Ovo bilježi Buhari u poglavlju o braku!)

Ovdje će možda neko reći: "Muhammed s.a.w.s. je svoj poziv mogao učiniti reformističkim i tako akcenat staviti na popravljanje općeg morala, na čišćenje društva, i oplemenjivanje ljudskih duša."

Neko će možda još primjetiti: "On s.a.w.s. je i u to vrijeme mogao naći, kao što, uostalom, svaki etički reformator može naci u svakoj sredini, dobre ljude kojima smeta nečist koja ih okružuje i koje bi svakako ponijela gordost i muževnost da se odazovu pozivu za reformu i pročišćenje."

Neko će možda reći: "Da je Božiji Poslanik s.a.w.s. tako postupio odmah na početku bi mu se odazvala najbolja skupina ljudi, čiji je moral čist, a duše neporočne, i zahvaljujući tome oni bi lakho prihvatili njegovu vjeru i širili je

"Kada su ljudi upoznali svoga Gospodara i samo Njega obožavati počeli... Kada su se oslobodili vlasti robova i slasti... Kada se u njihovim srcima dobro učvrstilo LA ILAHE ILLALLAH... Allah je s tim i takvim ljudima učinio sve što bi iko zamisliti mogao... Zemlja se očistila od "Rimljana i Perzijanaca", ne zato da bi se na njoj uspostavila vlast "Arapa", već da bi se uspostavila vlast "Allahova"!"

među ljudima. Ovako je poziv LA ILAHE ILLALLAH izazvao žestok optor na samom početku puta."

Uzvišeni Allah je, naravno, znao da ni to nije pravi put! Znao je da se moral može popraviti samo na temelju vjerovanja koje postavlja kriterije i ustanovljuje vrijednosti, ali koje postavlja i vlast na koju se oni oslanjaju, te kompetencije koje ta vlast posjeduje i koje sprovodi kako prema onima koji se drže tih kriterija i tih vrijednosti, tako i prema onima koji ih krše. Naime, prije no što se učvrsti to vjerovanje i prije no što se precizira ta vlast, sve vrijednosti ostaju labilne kao i sav moral koji se zasniva na njima, bez čvrstog uzusa, bez uporišta i bez primjerne nagrade ili kazne!

Kada se, nakon ogromnog truda, vjerovanje učvrstilo i kada se ustabilila vlast na koju se naslanjalo... Kada su ljudi upoznali svoga Gospodara i samo Njega obožavati počeli... Kada su se oslobodili vlasti robova i slasti... Kada se u njihovim srcima dobro učvrstilo LA ILAHE ILLALLAH... Allah je s tim i takvim ljudima učinio sve što bi iko zamisliti mogao... Zemlja se očistila od "Rimljana i Perzijanaca", ne zato da bi se na njoj uspostavila vlast "Arapa", već da bi se uspostavila vlast "Allahova"! Zemlja se očistila od vlasti svakog silnika - rimskog, perzijskog i arapskog podjednako...

Društvo se očistilo od nepravde svake vrste. Uspostavljen je "islamski poredak" koji sprovodi Božansku pravdu, koji vrjednuje Božanskim kriterijima i koji samo u Božije ime visoko diže zastavu društvene pravdne. Tu zastavu on zove ISLAM i ne veze je ni za što drugo. Na njoj piše samo: LA ILAHE ILLALLAH!

Očistili su se ljudi i njihov moral i prosvjetlile se duše i srca do te mjere da čak nije bilo ni potrebe, osim u vrlo rijetkim slučajevima, za kaznama i opomenama koje je Bog propisao! Nadzor i kontrola su kod njih bili u svijestima, a sva žudnja u

postizanju Božijeg zadovoljstva i Njegove nagrade. Život i strah od Njegove srdžbe i Njegove kazne zauzeli su mjesto kontrole i kaznenog zakona.

Čovječanstvo je, kao nikada prije, postiglo vrhunac reda, morala i ovosvjetskog života. Nikada to nije postiglo ni kasnije, osim pod islamskom vlašću!

Sve je to postignuto stoga što su oni koji su uspstavili ovu vjeru u formi države, sistema, zakona i propisa, najprije tu vjeru uspostavili u svojim svijestima i životu u vidu vjerovanja, morala, pobožnosti i svakodnevnog življenja. Njima je, za uspostavljanje ove vjere, dato samo jedno obećanje u kojem nije bilo niti pobjede niti vlasti, pa čak ni same te vjere pod njihovim rukovodstvom... Samo jedno obećanje - DŽENNET! To je sve što im je obećano za iscrpljujuću borbu, za teške patnje, za širenje vjere i suprotstavljanje džahilijjetu (neznanju) onim što preziru vlastodršci svakog vremena i prostora - s LA ILAHE ILLALLAH!

Kada ih je Allah na svakakve kušnje stavio, pa se stripili, kada njihove duše više nisu imale prohtjeva za sebe, kada je bilo očito da oni na ovom svijetu ne očekuju nikakvu nagradu, ma kakva ona bila, makar i pobjeda ove vjere pod njihovim rukovođenjem i njena primjena na Zemlji zahvaljujući njihovu trudu i kada se više nisu ponosili svojim precima ili svojim narodom, zavičajem ili zemljom, porodicom ili kućom... Kada se sve to kod njih postiglo bilo je jasno da su dostojni velikog povjerenja - povjerenja da bdiju nad vjerom u kojoj sva vlast pripada izključivo Bogu Uzvišenom: u srcima, u svijestima, u načinu zivota, u vjerskim obredima, u dušama i imetku, u svakom stanju i situaciji; povjerenja vlasti koja im se daje da je primjenjuju u skladu s Božijim Zakonom i s Božijom Pravdom, ali da od te vlasti za sebe nemaju ništa, niti za svoju porodicu, narod ili rasu. Sva vlast koja je u njihovim rukama pripada smo Bogu, i Njegovoj vjeri i Njegovom Zakonu, jer znaju da je sve to od Njega, da im je tu vlast On dao.

“Ovaj blagoslovljeni metod, međutim, ne bi polučio ovako značajne rezultate da vjerski poziv (da'wa) nije započeo onako kako je započeo i da nije digao samo jednu zastavu, zastavu LA ILAHE ILLALLAH, i nikakvu drugu pored nje; da taj poziv nije išao ovim naizgled teškim i mukotrpnim, a u suštini lahkim i blagoslovljenim putem.“

Tako je cjelokupan mekkanski dio Kur'ana posvećen učvršćivanju LA ILAHE ILLALLAH u srcima i svijesti ljudi. On je sav u znaku tog puta i pored njegove, naizgled, mukotrpnosti i u znaku izbjegavanja svih drugih sporednih puteva. On je u znaku ustrajnosti na tom putu.

Što se pak tiče jedne kur'anske preokupacije ovog perioda - pitanja vjerovanja – i njegova nezalaženja u pojednisti sisema na kojima se bazira i u zakone kojima se uređuju međuljudski odnosi, ona je značajan stavak i njega nosioci vjerskog poziva moraju savjesno razmotriti.

Naime, to je uslovila sama priroda ove vjere jer se ona u cjelosti zasniva na principu Jednog Božanstva. Sve njene regulative i svi njeni propisi proističu iz ovog velikog korjena. I kao što ogromno, visoko društvo, prostrana hlada i ispreplitanih grana, vinuto u visine, mora imati korijen duboko u zemlji i pružen daleko na sve strane, koji odgovara njegovim dimenzijama, tako i ova vjera...

Njen sistem obuhvaća cijeli život i bavi se velikim i malim pitanjima čovječanstva. On uređuje čovjekov život ne samo na ovom, već i na budućem svijetu i ne samo pojavnom već i u nevidljivom, skrivenom svijetu; ne samo u vidljivim, materijalnim komunikacijama, već i u dubinama svijesti i najskrovitijim tajnama i namjerama. On je čitava jedna organizacija - ogromna, široka i prostrana, i prema tome mora imati korijenje i dubine srazmjerne toj ogromnosti, prostranosti, utemeljenosti i raširenosti.

Ovo je jedna dimenzija tajne ove vjere i njene naravi. Ona određuje metod u njenoj izgradnji i trajanju. Ona prepušta izgradnju vjerovanja i njegovo ukorjenjenje, njegovu širinu i dubinu, svim izdancima ljudske duše. Ova dimenzija pokazuje način ispravnog formiranja, garanciju mogućnosti i usklađenost između vidljivog dijela

drveta i njegova korijenja duboko u zemlji.

Kada se, u svojim velikim dubinama, jedanput učvrsti vjerovanje LA ILAHE ILLALLAH, u isto vrijeme se, zajedno sa njim, učvršćuje i čitav sistem u kojem se to LA ILAHE ILLALLAH manifestira. Tako se pokazuje da je to jedini sistem koji prihvaćuju duše u kojima se učvrstilo vjerovanje i koje su mu se odmah na početku sasvim prepustile, čak i prije no što su im pojašnjene njegove pojedinosti i propisi! Ta pokornost odmah na početku je, zapravo, zahtjev samog vjerovanja (imana). Zahvaljujući tome duše sa zadovoljstvom prihvataju sve islamske regulative i propise koji im se poslije pojasne i ničemu se ne opiru niti dvoume u pogledu praktične primjene svakog novog saznanja. Na taj način je dokinut alkohol, kamata, kocka i sva ostala džahilijjetska praksa. Sve je to dokinuto samo kur'anskim ajetima ili riječima Božijeg Poslanika s.a.w.s.! Za nešto od svega toga zemaljske vlade se, međutim, trude svojim zakonima i propisima, svojim poveljama i konvencijama, vojskom i organima vlasti, propagandom i informisanjem, i jedino što uspijevaju jeste sputati javno kršenje propisa! U isto vrijeme društvo im stenje u moru zabranjenih stvari i poroka!

Druga dimenzija naravi ove vjere ogleda se u tom pravilnom metodu. Ova vjera zapravo i jeste jedan ozbiljan, dinamičan i praktičan način života (menhedž). Ona je i došla s ciljem da uredi život u njegovoj praktičnoj formi i da njegovu konkretnu stvarnost potčini svojim kriterijima: da je odobri, korigira ili da je iz temelja promijeni. Stoga se njeni propisi i odnose samo na stvarne situacije u društvu koje odmah na početku prizna vlast Božiju.

Islam nije teorija koja se bavi pretpostavkama! Islam je način života i bavi se stvarnošću. Za to je, prije svega, potrebno muslimansko društvo koje doslovno prihvata vjerovanje da 'nema drugog boga osim Allaha' i da sva vlast pripada isključivo Njemu; da osim Allaha nikome drugom ne prizna vladarenje i da se ne pomiri ni s jednim poretkom koji se ne zasniva na ovom principu.

Kada se jedno takvo društvo doista uspostavi, ono će tek tada imati svoj stvarni život koji će iziskivati uređenje i zakonske regulative. Islam tek tada, i samo u tom slučaju, počinje utvrđivati te regulative i propisivati zakone narodu koji se suštinski opredijelio za to i koje je sve drugo u tom smislu odbacio.

Sljedbenici ovog vjerovanja obavezno moraju imati vlast nad samima sobom i nad svojim društvom. Ona će garantirati sprovođenje zakonskih propisa i regulativa, što će cijelom sistemu obezbijediti potrebno poštovanje, a zakonodavstvu ozbiljnost. **Sama stvarnost života ovoga društva, zapravo, sama po sebi nameće časovitu primjenu zakonskih uredbi.**

Primjerice, muslimani u Mekki nisu imali vlasti nad sobom niti nad svojim društvom. Tako nisu ni imali svoj stvarni, nezavisni život koji bi uređivali u skladu s Božijim Zakonom. Stoga im Allah u tom periodu nije ni objavljivao zakonske propise i uredbe, već samo čisto vjerovanje i moral koji je proistjecao iz njega. Tek kada su u Medini formirali državu koja je imala svoju vlast, tek tada su im objavljivani zakoni i tek tada je ustrojavan poredak koji je udovoljavao realnim zahtjevima tog muslimanskog društva čiju je realizaciju preuzela država sa svojom novom vlašću.

Allah im nije objavio društveni poredak i zakonske propise u Mekki da bi ih sačuvali tako pripremljene i odmah ih primjenili samim formiranjem države u Medini. Ne, to nije prava priroda ove vjere! Ona je mnogo realnija i znatno temeljitija. Ona ne pretpostavlja probleme da bi unaprijed pretpostavila i njihova rješenja. Tek kada se muslimansko društvo u cjelosti potčini Božijem Zakonu i kada odbaci svaki drugi zakon, islam se tek tada suočava s njegovim realitetom u svom njegovom obimu, njegovoj formi, faktorima i okolnostima i tek tada, u skladu s tim, donosi propise.

Oni koji danas od islama traže da precizno formulira svoje stavove, da modelira društveni poredak i oblikuje propise kojima se uređuje cjelokupan život, dok na Zemlji ne postoji niti jedno društvo koje je zbilja prihvatilo jedino Allahov Zakon i svaki drugi odbacilo, uz posjedovanje vlasti koja taj Zakon štiti i primjenjuje..., oni koji to traže ne poznaju pravu prirodu ove vjere niti njen način djelovanja u životu, onako kako to Allah traži.

Oni od islama traže da promijeni svoju narav, svoj metod i historijsko iskustvo i da se tako približi ljudskim teorijama i metodama. Oni ga nastoje ubrzati mimo njegova prirodnog puta i koraka kako bi udovoljio njihovim trenutačnim željama koje uzrokuju unutarnji porazi u dušama im naspram sićušnih, ljudskih organizacija. Traže da islam formulira sebe u kontekstu kojekakvih teorija i pretpostavki i da se suoči sa nepostojećom budućnošću! Allah, međutim, želi da ova vjera bude onakva kakvu On hoće - vjerovanje koje ispunjava srce i savjesti nameće svoju vlast; vjerovanje čiji je osnovni zahtjev da se ljudi pokoravaju samo i isključivo Bogu i da prihvate samo Njegove propise. Tek pošto se nađu ljudi čije je vjerovanje baš ovakvo i kada oni preuzmu pravu vlast u svome društvu, tek tada se počinju donositi propisi za njihove praktične potrebe i tek tada se počinje uređivati svakodnevni život.

To je ono što Allah želi ovoj vjeri. A biće samo ono što Allah želi, ma kakve bile ljudske želje!

Isto tako, nosiocima islamske misije (da'wa) treba biti jasno da, kada ljude pozivaju ponovnom uspostavljanju ove vjere, prvo treba da ih pozivaju ponovnom uspostavljanju ove vjere ('aqida), makar oni sebe i nazivali muslimanima, i makar im na rodnim listovima i pisalo da su doista muslimani!

Oni ih moraju naučiti da je islam, prvenstveno, bezrezervno vjerovanje da 'nema drugog boga osim Allha', u pravom smislu te riječi, što podrazumijeva u svemu priznavanje samo Allahove vlasti i borbu protiv nasrtnika na nju, koji pravo na vlast prepisiju sebi. To vjerovanje moraju čvrsto usaditi u svijesti ljudi, u njihove obrede, stanja i realnost.

Neka to pitanje bude i osnova pozivanja ljudi u islam, jer je ono to bilo i prvi put! Toga se držao i mekkanski dio Kur'ana punih trinaest godina. Kada u ovu vjeru, ovako shvaćenu, uđe jedna grupa ljudi, ta grupa će se nazvati 'muslimansko društvo'. Samo to društvo će moći prakticirati islamski poredak u svom društvenom životu, jer je samo ono odlučilo da njegov cjelokupan život bude zasnovan na ovom principu i da mu ne sudi niko drugi do Allah.

“Čovjekov zakon nikada ne može biti kao Božiji! Pa ipak, to nije osnova islamskog poziva (da'we)! Njegova osnova je ta da doslovno prihvatanje samo Božijeg Zakona, ma kakav on bio, a odbacivanje svakog drugog zakona, ma kakav on bio, zapravo znači sam islam. Islam u suštini, i nema drugog značenja osim ovog.“

Kada se jedno takvo društvo stvarno oformi, tek tada se počinje sa izlaganjem temelja islamskog poredka, dok će samo to društvo pristupiti izradi zakona koje nameće njegov svakodnevni život a koji su u okviru općih odrednica islamskog uređenja. To je taj pravilan slijed koraka ozbiljnog, praktičnog, realnog islamskog metoda.

Nekim iskrenim ali nestrpljivim ljudima koji ne uviđaju pravu prirodu ove vjere i prirodu njenog ispravnog, božanskog metoda utemeljenog na mudrosti Mudroga Znalca i na Njegovu poznavanju ljudskih naravi i životnih zahtjeva... kažemo: nekima od njih se čini da prezentiranje temelja islamskog poretka, a isto tako i islamskih zakona, znatno olakšava samu misiju (da'wu) i ljudima vjeru čini dražom.

To je zabluda koju uzrokuje žurba! Ona u cijelosti podsjeća na moguće, ranije spomenute prijedloge: da poziv Božijeg Poslanika s.a.w.s. na svome početku uzme obilježje nacionalnog, društvenog ili etičkog, da bi se tako olakšao put!

Najprije se srca moraju potpuno Bogu posvetiti i samo Njemu izreći svoju pokornost (`ubudijjet). Učiniće to tako što će jedino Njegov Zakon prihvatiti a svaki drugi principijelno odbaciti, i to prije no što im se pojasni bilo koja pojedinost toga Zakona koja bi im ga učinila dragim.

Ta dragost, zapravo, mora da proističe iz iskrenog prepuštanja Bogu i iz distance od svake druge vlasti mimo Njegove, a nipošto iz činjenice što se u prezentiranom poretku, odnosno u njegovim konkretnim rješenjima, krije ta i ta

dobrobit, takva i takva prednost i sl.

Allahov poredak je dobar sam po sebi samim tim što je rezultat Božijeg Zakona.

Čovjekov zakon nikada ne može biti kao Božiji! Pa ipak, to nije osnova islamskog poziva (da'we)! Njegova osnova je ta da doslovno prihvatanje samo Božijeg Zakona, ma kakav on bio, a odbacivanje svakog drugog zakona, ma kakav on bio, zapravo znači sam islam. Islam u suštini, i nema drugog značenja osim ovog. Onaj ko već otpočetka iskreno želi islam, taj je odmah riješio problem i nema potrebe ubjeđivati ga u ljepotu i prednosti islamskog uređenja.

To je, u stvari, jedan od aksioma samog vjerovanja!

Sada moramo reći kako je mekkanski dio Kur'ana punih trinaest godina obrađivao pitanje vjerovanja. On to pitanje nije izlagao u obliku teorije ili teologije. Nije ga, također, izlagao ni u dijalektičkoj formi kako je to prakticirala
tzv. islamska teologija ('ulm et-tewhid)!

Nikako! Kur'an se obraćao iskonskoj naravi 'čovjeka' (fitra) i tretirao činjenice i revelacije koje su se nalazile u njemu i realitetu oko njega. Spašavao je tu narav od vjekovnih naslaga i čistio čovjekov prirodni sistem primanja čije su funkcije bila zatajile. Otvarao je ventile čiste prirode kako bi mogli propustiti djelotvornu objavu i odazvati se njenom zovu.

To je opća karakteristika. U suštini se, međutim, Kur'an s tim vjerovanjem upuštao u živu, stvarnu bitku. Borio se protiv debelih naslaga koje su izvornu prirodu (fitra) u relalnim, tu prisutnim ljudskim dušama, stavljale van funkcije.

"Uspon muslimanske zajednice u smislu novog poimanja, kao i njeno praktično ponašanje u skladu s tim, te permanentna borba s džahilijjetom kao protivničkom stranom, doslovno je pratio njenu vjersku izgradnju i bio njen živi primjer. To je taj metod islama koji jasno odražava njegovu pravu narav."

Iz tog razloga oblik teorije nije bio primjeran toj specifičnoj stvarnosti. Bio je to oblik živog suprostavljanja ostatcima, branama, zaprekama i psihičkim smetnjama koje su se nalazile u živim, prisutnim ljudima. Ni dijalektika, koja počiva na formalnoj logici, u koju se u potonjim vremenima pretvorila i islamska teologija, nije također bila prikladna. Kur'an se, naime, sučeljavao s cjelovitom ljudskom stvarnošću sa svim njenim živim elementima. Obraćao se svim ljudima da se toj stvarnosti suprostave...

Također nije odgovarala ni forma teologije, jer islamsko vjerovanje ('aqida), pored toga što je vjerovanje, ono uz to predstavlja i način života koji se ima praktično primijeniti, i kao takvo se ne može svesti na jednu usku oblast, što je inače slučaj s teorijskim teološkim studijama!

Kur'an je, usađujući ovo vjerovanje u svijest muslimanske zajednice, zajedno s tom zajednicom vodio žestoku bitku s okolnim džahilijjetom, istovremeno se boreći s natruhama tog istog džahilijjeta u samoj svijsti te zajednice, njenom moralu i realnosti. Iz tog razloga izgradnja vjerovanja nije tekla u vidu nekakve teorije, teologije ili dijalektike, već u formi živog, organskog sjedinjavanja i direktong, organizacijskog formiranja života koji se sprovodi u samoj zajednici.

Uspon muslimanske zajednice u smislu novog poimanja, kao i njeno praktično ponašanje u skladu s tim, te permanentna borba s džahilijjetom kao protivničkom stranom, doslovno je pratio njenu vjersku izgradnju i bio njen živi primjer. To je taj metod islama koji jasno odražava njegovu pravu narav.

Nosioci islamske misije, krećući se u smjeru koji smo pojasnili, svakako moraju dobro poznavati tu narav islama i njegov metod. To je potrebno stoga što trebaju znati da period izgradnje vjerovanja koji je, na ranije spomenut način, trajao kroz sav mekkanski period, nije bio odvojen od perioda praktičnog formiranja islamskog pokreta i faktičkog uspostavljanja muslimanske zajednice.

To, dakle, nije bio period primanja 'teorije' i vrijeme njena izučavanja! Bio je to period temeljne izgradnje vjerovanja zajednice, pokreta i aktivnog egzistiranja istovremeno. Tako isto treba da bude kada god se hoće to iznova graditi. Upravo tako treba da traje period izgradnje vjerovanja, a njeni koraci se moraju činiti odmjereno, temeljito i nepokolebljivo. Potom, to ne smije biti period izučavanja teorije o vjerovanju već, naprotiv, period konkretiziranja tog vjerovanja, dio po dio, u živoj formi, istovremeno se manifestirajući u njemu prilagođenim svijestima, u društvenoj izgradnji i dinamičnoj homogenizaciji. Sve će to, kako iznutra tako i s vana, odražavati nivo i rast samog vjerovanja, koje će se opet izražavati kroz konkretnu borbu protiv džahilijjeta. Ono će se s njim obračunavati na dva fronta: u svijesti i u stvarnom životu, što će mu davati živost i životnost i permanentno ga razvijati i jačati.

Velika je i neoprostiva pogreška, u odnosu na islam, da se njegovo vjerovanje kristalizira u obliku teorije namijenjene intelektualnom istraživanju i kulturološkoj izobrazbi. Istovremeno, to je velika opasnost.

Kur'an nije potrošio trinaest punih godina u izgradnji vjerovanja samo zbog toga što je obajavljivan po prvi put.

Naprotiv, da je htio, Allah ga je mogao objaviti odjedanput i potom ga trinaest, manje i više godina, ostaviti ljudima na izučavanje sve dok u cijelosti ne bi ovladali tom islamskom teorijom.

Allah je, međutim, želio nešto drugo. Želio je pokazati jedinstven, perfektan metod; želio je istovremeno izgrađivanje zajednice, pokreta i vjerovanja. Želio je da zajednicu i pokret izgradi pomoću vjerovanja (bil-'aqida), a vjerovanje pomoću njih dvoga. Želio je da vjerovanje bude faktična, dinamična stvarnost zajednice, a da ona, s druge strane, bude otjelotvoreni oblik vjerovanja. Allah je, dakako, znao da se izgradnja ljudi i zajednica ne postiže preko noći i da nema drugog načina već da izgradnja vjerovanja potraje upravo onoliko koliko traje izgradnja toga dvoga.

“ Islamsko vjerovanje hoće da se odrazi u živim dušama, u stvarnom uređenju, u organskom homogeniziranju, i pokretu koji se sučeljava s okolnim džahilijjetom, ali i s onim koji se nataložio u dušama vjernika koji su i sami bili u njemu prije no što je u njih prodrlo to vjerovanje i otrglo ih od džahilijjetske sredine. U takvom svom obliku ono znatno više, šire i obuhvatnije zahvaća ljudske umove i srca od bilo koje teorije.“

Naposlijetku, kada se zaokruži vjersko formiranje, zajednica će biti samo njegova praktična forma.

To je prava priroda ove vjere i ona se nedvosmisleno nadaje iz metoda mekkanskog dijela Kur'ana. Ta priroda se ne smije smetnuti s uma, niti se smije mijenjati zarad udovoljavanja nestrpljivim željama koje su posljedica poraza i nemoći pred različitim oblicima ljudskih teorija. Islam je, upravo zahvaljujući ovakvoj svojoj prirodi, i prvi put stvorio muslimanski ummet. Njome će se i svaki drugi put stvoriti taj ummet, kad god se uznastoji iznova oformiti, upravo onako kako ga je Allah i prvi put stvorio.

Mi moramo biti svjesni velike zablude, ali i opasnosti da se živo islamsko vjerovanje koje mora imati svoju potvrdu u dinamičnoj, progresivnoj životnoj stvarnosti i aktivnoj organskoj homogenizaciji svih segmenata, udalji od svoje prirode i preobrazi u teoriju namijenjenu izučavanju i općem obrazovanju samo zato da bismo se bijednim, ljudskim teorijama suprotstavili nekakvom islamskom teorijom.

Islamsko vjerovanje hoće da se odrazi u živim dušama, u stvarnom uređenju, u organskom homogeniziranju, i pokretu koji se sučeljava s okolnim džahilijjetom, ali i s onim koji se nataložio u dušama vjernika koji su i sami bili u njemu prije no što je u njih prodrlo to vjerovanje i otrglo ih od džahilijjetske sredine. U takvom svom obliku ono znatno više, šire i obuhvatnije zahvaća ljudske umove i srca od bilo koje teorije. Uz to, tretira i sve ono što tretira i svaka teorija ali se na tome ne ograničava. **Islamska koncepcija Božanstva, Univerzuma, Života, i Čovjeka je cjelovita i sveobuhvatna.**

Istovremeno, to je i pozitivna, realistička koncepcija. Ona, po svojoj prirodi, ne trpi da bude predstavljena samo kao duhovna i kulturološka, jer to odudara od njene naravi i njenog konačnog cilja. Ona hoće da se predstavi u čovjeku, u živom uređenju, u realističkom pokretu. Njen način u pogledu formiranja je taj da izrasta iz čovjeka, iz živog uređenja i realističkog pokreta i da se paralelno razvija u teorijskom smislu. Tako se nikada neće odvojiti i prerasti u čistu teoriju, već će uvijek zadržati status dinamične realnosti.

Svakom razvoju teorije treba da predhodi realan, dinamičan razvoj, a ne obrnuto. To bi bilo i pogrešno i opasno u odnosu na prirodu i konačan cilj ove vjere, kao i u odnosu na njenu unutrašnju konstrukciju.

Allah dž.š. kaže: "I kao Kur'an, sve dio po dio ga objavljujemo da bi ga ti ljudima malo pomalo kazivao, i prema potrebi ga objavljujemo." (Al-Isra 106)

Sukcesivnost (ferq) je, prema tome, planirana u objavi. Cilj toga je bio konstruktivna izgradnja sačinjena od vjerovanja u obliku 'zive organizacije' a ne u obliku teorije!

Protagonisti islama moraju dobro znati da, kako god je islam božanska vjera, isto tako je božanski i njegov metod u djelovanju! On je u punom suglasju s prirodom islama i zato nije moguće odvojiti suštinu ove vjere od njena metoda u praksi.

Oni također moraju znati da je islam, kako god je došao da promijeni idejnu koncepciju i, sljedstveno tome, životnu stvarnost, isto tako je došao da promijeni metod kojim se ta koncepcija izgrađuje i kojim se mijenja ta životna stvarnost.

Došao je da izgradi vjerovanje i zato je gradio ummet. Potom je formirao, njemu specifičan način mošljenja i to u istoj mjeri u kojoj je formirao ideološku koncepciju i životnu stvarnost. Nije bilo nikakve secesije između njegovog specifičnog načina mišljenja, ideološke mu koncepcije i osobene životne izgradnje. Sve je to sačinjavalo jedan paket.

Kad smo već upoznali njegov metod u djelovanju, na način koji smo ranije pojasnili, znajmo da je taj metod autentičan. Nije to metod jednog perioda, jedne sredine i specifičnih okolnosti vezanih za formiranje prve muslimanske zajednice. To je, ustvari, metod kojim se jedino i može graditi ova vjera, u bilo kojem vremenu.

> **“ Uloga božanskog metoda (menhedž rabbani) je da nama, nosiocima islamske misije, pruži poseban način mišljenja kojim ćemo se osloboditi svih vidova džahilijjetskog mišljenja koje sada dominira svijetom, koje pritišće naše umove i sve izraženije prodire u muslimansku kulturu i**

Zadatak islama nije bio taj da samo promijeni vjerovanje i životnu stvarnost ljudi, već da isto tako promijeni i njhov način mišljenja, te njihov odnos spram ideje i životne stvarnosti. Radi se, dakle, o božanskom metodu koji se u svoj svojoj naravi u cijelosti razlikuje od bijednih, ograničenih ljudskih metoda.

Mi možemo dostići božansku koncepciju i po njoj uređen život samo načinom mišljenja koje Bog traži od ljudi kako bi bila ispravna njihova ideološka koncepcija i njihov životni sustav.

Kada od islama zahtijevamo da sebe pretvori u teoriju za intelektualno istraživanje, mi ga tako izvodimo i prirode metoda božanskog konstituisanja i mišljenja i potčinjavamo ga oblicima ljudskog mišljenja, kao da je božanski metod ispod nivoa ljudskog! Kao da se s božanskim metodom u koncepciji i dinamičnosti želimo uzdići da bismo dostigli metode Njegova robova!

S ove tačke gledišta, stvar je vrlo ozbiljna a poraz je, nesumnjivo, ubitačan.

Uloga božanskog metoda (menhedž rabbani) je da nama, nosiocima islamske misije, pruži poseban način mišljenja kojim ćemo se osloboditi svih vidova džahilijjetskog mišljenja koje sada dominira svijetom, koje pritišće naše umove i sve izraženije prodire u muslimansku kulturu i obrazovanje. Prema tome, ako islamu pristupimo s bilo kojim

oblikom tog mišljenja koje je, razumije se, strano njegovoj naravi, onemogućit ćemo ga da izvrši svoju misiju zarad koje je i poslan čovječanstvu i sebi uskratiti priliku da se oslobodimo pritisaka dominantnog džahilijjetskog metoda i njegovih naslaga u našim umovima i nasem biću.

I s ovog aspekta stvar je vrlo ozbiljna, dok bi gubitak bio poguban!

Način mišljenja i dinamičnost u gradnji islama nimalo, glede vrijednosti i značaja, ne zaostaju za ideološkom koncepcijom i životnim uređenjem, niti su na bilo koji način odvojeni od njih. I ma kako htjeli tu koncepciju i to uređenje ponuditi u ekspresivnom obliku, ne smijemo smetnuti s uma da to neće na zemlji 'stvoriti islam' u obliku stvarnog pokreta. Što više, moramo znati da će prezentiranje islama u takvoj formi iskoristiti jedino oni koje se praktično bave stvarnim islamskim pokretom i najviše što će i sami oni iskoristiti od toga biće to da će se složiti s tim, ali samo u onoj mjeri u kojoj su to, kroz pokret, i sami ustanovili.

I opet ponavljam: ideološka koncepcija se odmah mora utjeloviti u pokretu, a sam pokret mora biti istinski pokazatelj i interpretator ideološke koncepcije.

Također ponavljam: ovo je doista taj prirodni metod božanskog islama! To je najsavršeniji i najispravniji metod i on je mnogo djelotvorniji i primjerniji čistoj ljudskoj prirodi od metoda oblikovanja teorija - cjelovitih i nezavisnih – i njihova prezentiranja u intelektualnom obliku, inače beživotnom i hladnom za ljude, i to prije no što se ti ljudi dosita uključe u stvari pokret i postanu živa interpretacija koja se razvija i ukorak prati teorijski sadržaj.

Ako je to tako kod teorije, onda je još izraženije kod prezentiranja temelja sistema u kojemu se izražava islamski concept, posebno kada se radi o zakonskim pojedinostima tog sistema.

Ovaj džahilijjet koji nas posvuda okružuje, kako god unosi nervozu u pojedine nosioce islamske misije i tako ih nagoni da prejudiciraju korake islamskog metoda, tako isto ih on ponekad dovodi u zabunu. On im nameće pitanje u smislu: Gdje su vam pojedinosti sistema kojem pozivate? Kakva ste sve istraživanja, studije i pravne norme, utvrđene na savremenim osnovoma, pripremili za njegovu realizaciju? Kao da ljudima ovoga vremena za primjenu islamskog šerijata na Zemlji nedostaju samo fihski propisi i fikhske studije! Kao da su se oni već potčinili Allahovoj vlasti, kao da žude za tim da im šerijat vlada, samo što 'mudžtehidi' još nisu pronašli fikh utvrđen na savremen način!

To je ponekad dosita neozbiljna ironija koju mora nadrasti svako ko u svom srcu osjeća imalo poštovanja prema islamu!

Na taj način džahilijjet sebe nastoji opravdati za odbacivanje Allahova šerijata i produžavanje robovanja čovjeka drugom čovjeku. On po svaku cijenu nastoji muslimansku skupinu odvratiti od njenog božanskog metoda i navesti je da zaobiđe neminovan period izgradnje vjerovanja u dinamičnom obliku; nastoji metod nosilaca islamske misije izvitoperiti i izvesti da iz njegove prave prirode prema kojoj teorija proističe iz životne dinamike a konture seistema se naziru kroz svakodnevnu praksu; po kojoj se zakonske odredbe donose u sučeljenju praktičnog islamskog života sa njegovim stvarnim problemima.

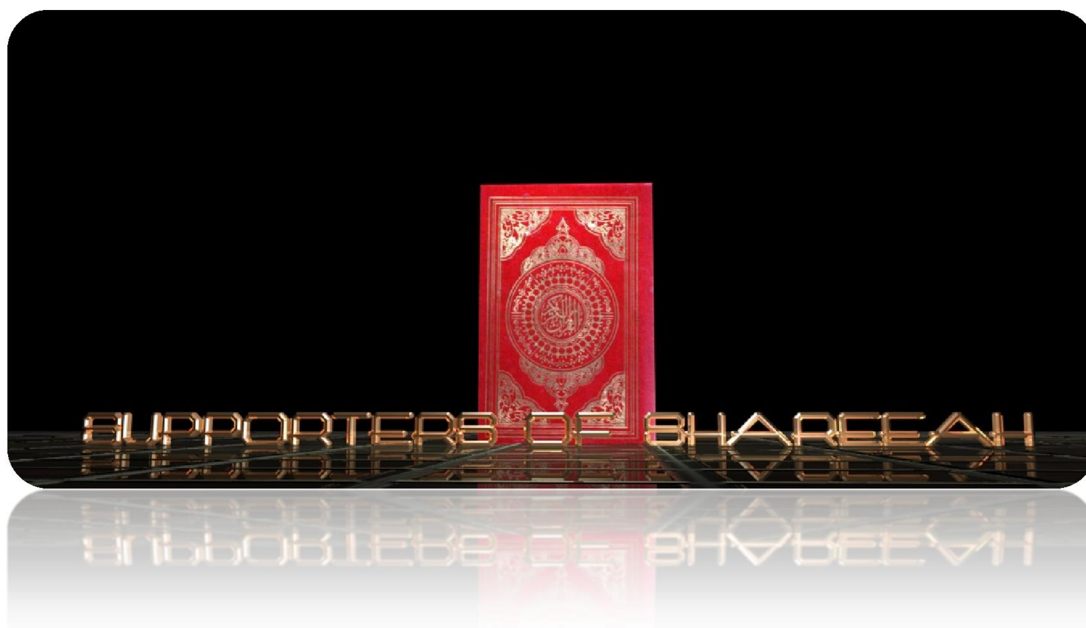
Nosioci islamske misije nipošto ne smiju nasjesti ovom manevru! Oni moraju odbaciti dominaciju stranog metoda u svome pokretu i svojoj vjeri. Ne smiju dozvoliti da ih zavedu oni koji nisu čvrsto ubijeđeni!...

Na njima je da razobliče manevar zbunjivanja i da ga prevladaju; da odbace neozibljnu ironiju u tzv. unapređenju islamskog fikha u društvu koje nije javno obznanilo svoju pokornost Allahovom šerijatu i svaki drugi zakon kategorično odbacilo. Na njima je da odbace to poigravanje s ozbiljnim poslom – igru bacanja sjemena u vjetar; da odbace tu podlu varku.

Njihova dužnost je, kada je u pitanju kretanje, da se kreću u

skladu s metodom islama. U tome zapravo i jeste jedna od tajni njegove snage. Ujedno, to je i izvor njihove snage. 'Metod' je u islamu ravan 'istini' i oni su neodvojivi jedno od drugog. Nijedan strani metod ne može na kraju ostvariti islam. Strani metodi mogu realizirati samo svoje ljudske sisteme. Oni nikako ne moug realizirati naš put. Pridržavanje našeg metoda je nužno, kao što je nužno i doslovno pridržavanje vjerovanja i njegovog životnog uređenjau svakom islamskom pokretu...

"**Ovaj Kur'an vodi jedinom ispravnom putu...**" (Al-Isra', 9)

Sekularna Metodologija susreće Šerijatsku Metodologiju

Dr. Ejman Zawahiri

Ja pozivam svakog slobodnog i plemenitog čovjeka koji je zabrinut za njegovu vjeru, njegov islam, njegovu čast i njegovo dostojanstvo da uporedi dva pristupa za obračunavanje sa sadašnjim krstašima:

Pristup džihada, oslonac na Allaha i konfrontacija starih zločinaca sa rukom i jezikom, i pristup predaje i moljakanja i čekanja na svaku priliku da se udovolji Cezaru Rimljana u Bjeloj Kući.

Metodologija čestitih i džihadskih ljudi je ostvarila ono što nijedan posmatrač koji ne vjeruje u Allaha i Sudnji dan nije mogao ni zamisliti. Prema dunjalučkim i materijalnim standardima, nije bilo poređenja između onoga što oni nazivaju super-silama – predvođenim Amerikom i krstaškim Zapadom – i grupa mudžahida, koji su siromašni u pogledu sredstava ali bogati u njihovom vjerovanju.

> **”U ovom sukobu, mudžahidi su bili – i još uvijek jesu – napadnuti s prijeda od starih zločinaca predvođenim Amerikom – sa većinom svjeta iza nje – i napadnuti s leđa od nesposobnih daija, “Islamskih Pravnika” iz redova Marinaca, `Uleme prosijaka i sekulariziranog rukovodstva pokreta koji sebe povezuju sa islamom.”**

Ali dunjalučki i materijalni standardi nisu obratili pažnju na fundamentalne zakone koji upravljaju stvorenim i o kojima nam je El-Mawlana, subhaanehu – rekao u Njegovoj Knjizi: ”Koliko su puta malobrojne čete, Allahovom voljom, nadjačale mnogobrojne čete!" - A Allah je na strani izdržljivih.” (Kur`an, 2:249) ”Zato se bori na Allahovom putu, pa makar sam bio, a podstiči i vjernike; Allah će zaustaviti silu onih koji ne vjeruju, Allah je jači i kazne Njegove su strožije.” (Kur`an, 4:84) ”A Mi smo htjeli da one koji su na Zemlji tlačeni, milošću obaspemo i da ih vođama i nasljednicima učinimo, i da im na Zemlji vlast darujemo, a da faraonu i Hamanu i vojskama njihovim damo da

dožive baš ono zbog čega su od njih strahovali." (Kur`an, 28:5-6)

Metodologija džihada i oslonac na Allaha bili su u mogućnosti da nanesu veliku štetu i pokolj na stare zločince. Njihovi vojni porazi i ekonomski gubitci došli su jedni za drugim, i oni su najavili da oni napuštaju Irak i Afganistan.

U ovom sukobu, mudžahidi su bili – i još uvijek jesu – napadnuti s prijeda od starih zločinaca predvođenim Amerikom – sa većinom svjeta iza nje – i napadnuti s leđa od nesposobnih daija, "Islamskih Pravnika" iz redova Marinaca, `Uleme prosijaka i sekulariziranog rukovodstva pokreta koji sebe povezuju sa islamom.

Ali i pored ove kompleksne opozicije i dvo-šiljaste bitke, Allah je spustio Njegovu čvrstinu na Njegove robove mudžahide i pomoga ih sa Njegovom pomoći i Njegovom podrškom, i izbezumio redove krstaša i njihovih agenata i ulio strah u njihova srca.

Krstaški Zapad nakon devet godina njegove kampanje prvo protiv Afganistana a zatim Iraka, shvatio je da vojna odluka nije moguća, pa je pribjegao prevarama, spletkama, korupciji i kupovanju lojalnosti, i krstaški Zapad je tako preveo na njegovu stranu veliki dio onoga što se ranije nazivalo nacionalnim pokretom, a također je privukao i broj od onih koji su ranije pripadali globalnom islamskom pokretu i koristi ih da obeshrabri ummet u obavljanju džihada, naređivanju dobra i odvraćanja od zla i pozivanju u tewhid i vladnje po Allahovom zakonu.

Među najpoznatijem od onih koje je Zapad privukao od nacionalista je pokret Feteh koji je imao običaj da tvrdi da brani najvažniju nacionalnu stvar, ali je kasnije prodao svoju nacionalnu stvar i priznao državu Izrael na većini zemlje od njegovog naroda, ili na "istorijskoj Palestini" kako je oni nazivaju, i priznao izraelsko državljanstvo njegovog naroda koji živi u djelu Palestine okupiranom 1948. Ovako su nacionalisti prodali njihov narod I zemlju: Oni su kao osoba koja je od zgnječenih datula napravila božanstvo, a onda ga pojela kada je ogladnila.

Radi ovoga ja savjetujem naš narod u Palestini da napravi razliku između dve metodologije: Sekularne metodologije otpdanja koja pada pred noge Zapada, sarađuje sa tajnim organima Izraela, sklapa savez sa Zapadom I njegovim agentima u oblasti, I uključuje vlast u Palestini i svim arapskim državama bez izuzetka. Ja ne isključujem nijednu od njih zato što nema razlike između njih osim u stepenu njihove obznane pokornosti Americi i Zapadu. A što se tiče stvarne kooperacije, ona je u punom poletu.

Sve one su napustile Palestinu – koju oni nazivaju "istorijskom Palestinom" – cijelo vrijeme, i najskorije od njihovih priznanja je bila njihova arapska incijativa, u kojoj su oni ne samo napustili većinu Palestine, oni su također napustili pravo Palestinaca na povratak tako što su to učinili uslovoma u razumjevanju sa Izraelom. Ovo napuštanje Palestine nije se ograničilo na nacionalnu vlast Palestine i arapske države, već se proširilo na sve nacionalne i ljevičarske pokrete, koji priznaju međunarodnu zakonitost i smatraju svetim rezolucije od Ujedinjenih Nacija koje otimaju muslimaske krajeve.

Ovu sekularnu metodologiju otpadanja susreće druga metodologija, ona koja vjeruje u šerijatsku upravu, u jedinstvo muslimanskog ummeta i u bratstvo u islamu, i vjeruje da su svi islamski krajevi ekvivalentni jednoj zemlji, i ne odvaja sebe od mudžahida u Čečeniji, već radije, odvaja sebe od svakoga ko odstupi od islamske metodologije i napusti njegovu vjeru, čast i domovine.

I ovaj sekularni pravac otpadanja postepeno privlači politička rukovodstva palestinskih pokreta koji tvrde da pripadaju islamu, tako što ih pridobivaju da priznaju princip nacionalne države – drugim riječima, priznanje sporazuma Sykes-Picot, tako što ih pridobivaju da se odreknu od šerijatske uprave, tako što će vladati prema zahtijevima ćejfova od takozvane većine, ili (prema) onome što oni nazivaju "demokratijom", i tako što ihpridobivaju da priznaju izdajničke agente (postavljene) od Zapada i Izraela u Palestini, sa priznavanjem zakonitosti

vlasti i predsjedinštva od Mahmuda Abbasa, priznavanjem nužnosti za jedinstvo sa izdajnicima u ime "nacionalnog jedinstva", priznavanjem ovlaštenja Muhmuda Abbasa da pregovara u ime Palestinaca, i sa priznavanjem ili poštivanjem rezolucija Ujedinjenih Nacija za podjelu Palestine i predavanje njene većine Izraelu putem njihovog potpisivanja mekkanskog sporazuma.

Ovu sekularnu metodologiju otpadanja susreće druga metodologija, ona koja vjeruje u šerijatsku upravu, u jedinstvo muslimanskog ummeta i u bratstvo u islamu, i vjeruje da su svi islamski krajevi ekvivalentni jednoj zemlji, i ne odvaja sebe od mudžahida u Čečeniji, već radije, odvaja

sebe od svakoga ko odstupi od islamske metodologije i napusti njegovu vjeru, čast i domovine.

I ovaj pravac je bio sastavljen od zapadnih zemalja, od kojih je najistaknutija Amerika, i od svih vlada i zemalja koje koje su išle njihovom linijom.

Ali ovaj (šerijatski) pravac je naša nada.

Ovaj pravac ima ispravniju metodologiju i ispravniju doktrinu, jer se izričito oslanja na jasne dokaze iz Kur`ana i sunneta, i navodi istorijske i političke stvarnosti muslimananskog ummeta, i nevjeruje u fetwe "islamskih pravnika" Marinaca niti u unajmljenu (plaćenu) `ulemu u Rijadu, Kairu i Kataru.

AKCIJA 11-OG RABI-UL-EWWELA, AKCIJA ISTOČNI RIJAD

I NAŠ RAT

SJEDNINJENIM DRŽAVAMA I NJENIM AGENTIMA

Preveo E.Z.BL

Jesu li džihadske akcije dozvoljene ako će one izazvati vojne rekacije?

Bespotrebno je govoriti da će neprijatelj koji ima nešto snage odgovoriti ako je napadnut. To je ustvari glupo od svakoga ko imalo poznaje istoriju i ko poznaje stvarnost da postavlja takvo pitanje. Šehid šejh Jusuf El-Ejari, Allah blogoslovio njegovu dušu, odgovorio je na ovo pitanje detaljno u ”Pitanja o Novom Krstaškom Ratu.”

AKO DŽIHAD IZAZIVA NEPRIJATELJSKU REAKCIJU:

Prvo: Poslanik, salallahu alejhi we selem, želio je da napadne pleme Kurejš u akciji Bedr. Njegov cilj je bio da udari neprijatelja vojno i ekonomski. Hajde da razmotrimo ovu akciju:

Bilo je moguće i svakako skoro sigurno da kada je Poslanik, salallahu alejhi we selem, odlučio da napadne trgovačku karavanu plemena Kurejš, on je znao da će reakcija biti žestoka zato što pleme Kurejš nije tolerisalo napade na njegovu trgovinu i ekonomiju. Činjenice ovo potvrđuju. Pleme Kurejš mobilisalo je njegove snage da odbrani tu karavanu. Ono je izašlo sa njegovom konjicom da kazni one koji su izveli napad. I pored toga, premda je Poslanik, salallahu alejhi we selem, to znao, da li je on to smatrao preprekom za sprovođenje ove akcije? Akcija Uhud je ustvari bila rakcija plemena Kurejš na akciju Bedr. Muslimani su doživili tragediju u ovoj akciji. Da li je krivica spuštena sa nebesa na muslimane radi njihove žurbe u akciju Bedr i privlačenja neprijatelja na njih? Muslimani su pobjedili na Bedru. Rakcija nije promjenila rezultat. Isto se može reći i za Hunejn, Tebuk i druge akcije.

Drugo: Logika da bilo koja džihadska akcija može izazvati nasilnu reakciju

”Akcija Uhud je ustvari bila rakcija plemena Kurejš na akciju Bedr. Muslimani su doživili tragediju u ovoj akciji. Da li je krivica spuštena sa nebesa na muslimane radi njihove žurbe u akciju Bedr i privlačenja neprijatelja na njih? Muslimani su pobjedili na Bedru. Rakcija nije promjenila rezultat. Isto se može reći i za Hunejn, Tebuk i druge akcije.”

od neprijatelja može na kraju spriječiti mnoge aspekte džihada , pa čak i džihad jezikom, pisanjem, davanjem savjeta i naređivanjem dobra i zabranjivanjem zla.

Akcije koje ne vole ateisti, neznalice i protivnici će uvijek susresti njihovu reakciju koja varira između jače i slabije. Ako bi ateistički neprijatelj ili neuki protivnik osjetio da se vjernici boje takve reakcije, on bi raširio strah i ideološki teror i bodrio na ulijevanje ovog osjećaja da izgradi odbrambeni zid koji ga neće koštati ništa više od medijskih kampanja i drugih vaspitnih akcija da potvrdi tu jaku reakciju. Svako ko prihvati ovu logiku neće podržati bilo koju akciju u Palestini, zato što je reakcija Židova jaka. Postoje svakodnevni primjeri za ovo. Svaka akcija mudžahida u svetoj zemlji u kojoj je Židov ubijen ili ranjen uvijek je susrela žestoku osvetu, koja je najvjerovatnije ostavila brojne žrtve i izazvala da Izrael oteža rad palestinskim radnicima.

Iako je ovdje primjer Palestina, ovo važi za svaki akt "dozvoljenog" otpora izvedenog od islamista ili nacionalista. Oni su slični akcijama 11-og Septembra, premda nisu u pogledu uspjeha. Ovo važi i za trenutni islamski džihad u Afganistanu protiv sila ateizma i njihovih saveznika. Ovo je dozvoljeni otpor po svim standardima i zakonima. Vlade koje podržavaju stvar Palestine i dozvoljeni otpor protiv Židove trebale bi to podržati svugdje. Ono što je dozvoljeno, zakonito i podržano protiv Židova treba da bude isto i protiv onih (koji stoje) iza Židova, izdajničke glave židovske zmije.

"Mjerenje akcija samo prema njihovom rezultatu nije nešto što treba da okupira vjernike, zato što oni znaju da su rezultati u rukama Svemoćnog Allaha. Njegov rob mora jedino uraditi najbolje što on to može."

Treće: Zašto da mi mjerimo stvari prema njihovom direktnom vanjskom rezultatu? Najbolja mjera je ocjeniti prvobitnu akciju prema tome da li ona ispunjava uslove. Nakon toga nema veza ako akcija nije ostvarila njen cilj.

Mjerenje akcija samo prema njihovom rezultatu nije nešto što treba da okupira vjernike, zato što oni znaju da su rezultati u rukama Svemoćnog Allaha. Njegov rob mora jedino uraditi najbolje što on to može. To uključuje i izvlačenje pouke iz ranijeg iskustva, dogovaranje sa stručnjacima, a zatim donošnje odluke i oslanjanje na Svemoćnog Allaha kao što On kaže: "i dogovaraj se s njma. A kada se odlučiš, onda se pouzdaj u Allaha, jer Allah zaista voli one koji se uzdaju u Njega." (Kur`an, 3:159) Ako vjernik uspje u njegovoj namjeri, ovo je dobro, a ako on neuspje, njegova nagrada će biti na ahiretu. Reči da zato što tvoje djelo nije ostvarilo željeni rezultat ili izazvalo određenu štetu jeste pogrešno ili nepromišljeno nije ispravno u mjerenju i vaganju. Svemoćni Allah kaže: "I kada ljudima sudite da pravično sudite." (Kur`an, 4:58) On također kaže: "Zato pravo na litri i na kantaru mjerite i ljudima stvari njihove ne zakidajte." (Kur`an, 7:85)

Svemoćni Allah rekao je Njegovom Poslaniku, salallahu alejhi we selem: " Tvoje je samo da opominješ." (Kur`an, 35:23) On je rekao: "Bilo da ti pokažemo dio onoga čime im prijetimo bilo da ti život oduzmemo, tvoje je da objavljuješ, a Naše da tražimo polaganje računa." (Kur`an, 13:40) Svemoćni također kaže: "Ti, doista, ne možeš uputiti na Pravi put onoga koga ti želiš uputiti, - Allah ukazuje na Pravi put onome kome On hoće, i On dobro zna one koji će Pravim putem poći." (Kur`an, 28:56) Ima mnogo ajeta da rob treba da uradi ono što mu je naređeno da uradi i da se ne krivi za ishod. Ako je musliman poražen, ubije nekoga, ili bude zarobljen, ovo je dio džihada, i ne treba da se smatra greškom sve dok je bazirano na ispravnom propisu. Svemoćni kaže: " I ne gubite hrabrost i ne žalostite se; vi ćete pobijediti ako budete pravi vjernici. Ako vi dopadate rana, i drugi rana dopadaju. A u ovim danima Mi dajemo pobjedu sad jednima, a sad drugima, da bi Allah ukazao na one koji vjeruju i odabrao neke od vas kao šehide - a Allah ne voli nevjernike - i da bi vjernike očistio, a nevjernike uništio." (Kur`an, 3:139-141)

Sve ovo je dio pravila džihada i volje Svemoćnog Allaha. Zašto da mi sve ovo zanemarimo sa brzom i trenutnom pobjedom? Ako to bude Allahova volja, mi ćemo još pojasniti sve ove ajete iz sure Imranova porodica radi njihovog važnog značenja koje je možda zanemareno.

Možda neki ljudi kada oni čuju vijesti da su neki mudžahidi ili njihove porodice bili ubijeni ili da neki od članova

porodice pate, oni postanu žalosni i tužni i možda zaborave neke od gornjih značenja i upadnu u zamku nad kojom nemaju kontrole. Da, naša srca su puna tuge i bola kada mi čujemo da su brat ili sestra povrijeđeni. Međutim, mi nikako ne smijemo zaboraviti jasno značenje ovih Kur`anskih ajeta i hadisa, kojih se mi moramo pridržavati. Muke koje oni doživljavaju su Allahovom voljom. Šehadet i muke su sredstva sa kojima smo mi iskušani i pročišćeni i putem kojih mi dajemo slavu islamu.

Žene su bile uključene u džihad sa Poslanikom, salallahu alejhi we selem, premda je bilo moguće da one budu zarobljene ili ubijene. U Muslimovom sahihu, Umran ibn Hasin prenosi priču o muslimanki koja je zarobljena. Mi donosimo radosne muslimanima da imaju žene mudžahidi podignute da susretnu svaku mogućnost nakon traženja pomoći od Svemoćnog Allaha. Mi molimo Allaha da ih zaštiti i da poveća njihovu snagu i čvrstinu. Zbog toga, svaki musliman koji se bori na Allahovom putu mora da zna da toleriše promjene i da uzme u razmatranje sve mogućnosti. Musliman treba da ima iman, oslonac na Allaha i neko znanje za preživljavanje u nesrećama.

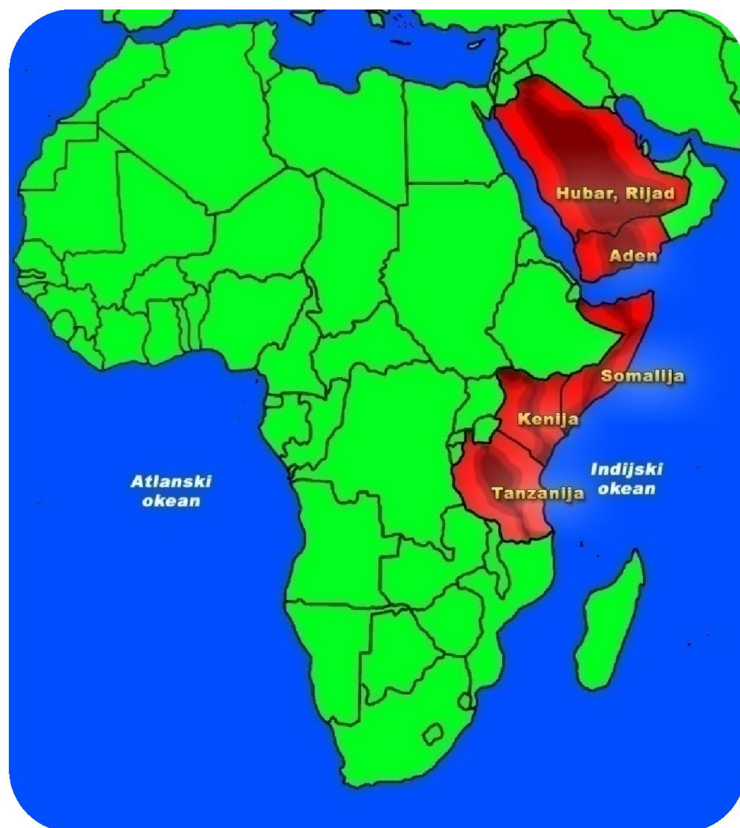
Jedan od primjera u pogledu ovoga je da je sestra arapkinja u Kandaharu upitala njenog muža da se zakune Allahom da će i nju poveseti sa njim ako on krene u šehidsku akciju da mu pomogne u džihadu i da zajedno postignu šehadet na Allahovom putu. Bomba bačena od patrona za mir i zagovarača ljudskih prava ubila je njih obadvoje. Molimo Allaha da ih okupi sa šehidima, amin. Ako je stanje vjernika, jedno od obilježja drugih je da podcjenjuju rezultate i krive ljude i djela koja ih proizvode.

Svemoćni kaže: " O vjernici, ne budite kao nevjernici koji govore o braći svojoj kada odu na daleke pute ili kada boj biju: "Da su s nama ostali, ne bi umrli i ne bi poginuli" - da, Allah učini to jednom u srcima njihovim; i život i smrt Allahovo su djelo, On dobro vidi ono što radite." (Kur`an,

Svemoćni kaže: " O vjernici, ne budite kao nevjernici koji govore o braći svojoj kada odu na daleke pute ili kada boj biju: "Da su s nama ostali, ne bi umrli i ne bi poginuli" - da, Allah učini to jednom u srcima njihovim; i život i smrt Allahovo su djelo, On dobro vidi ono što radite." (Kur`an, 3:156) Svemoćni također kaže: "Među vama ima i takvih koji će sigurno oklijevati i koji će, ako doživite poraz, reći: "Sam Allah mi je milost Svoju ukazao što s njima nisam bio!" A ako vam Allah da pobjedu, on će sigurno reći - kao da je između vas i Njega bilo nekakvo prijateljstvo: "Da sam, kojom srećom, s njima bio, veliki plijen bih dobio!" (Kur`an, 4:72-73)

RANIJE AKCIJE PROTIV AMERIČKIH META

Deklaracija rata od El-Ka`ide protiv Cionističko-Američkog saveza bila je izjava potvrđena djelima. Mudžahidi iz El-Ka`ide izveli su uspješne akcije protiv Sjedinjenih Država i njenih interesa. Slijedi lista džihadskih akcija izvedena od ili pripisana organizaciji El-Ka`ida. Neki odlomci su citirani iz artikla od Ebu Ubejde El-Kiršia, neka mu Allah podari uspjeh, po imenu "Akcija 11-i Septembar: Nemoguće koje je postalo Moguće."

Somalija

Nakon drugog rata u Zaljevu, Američke snage došle su u Somaliju i ubile 13 000 muslimana. Onda su lavovi islama, afganski arapi i njihova braća izazvali njih na kopnu. Oni su bacili njihov ponos u blato, ubili neke od njih, uništili jedan broj njihovih tenkova i instalacija, i oborili nešto od njihove avijacije. Sjedinjene Države i njeni saveznici su nakon toga pobjegli pod plaštom tame. Hvala i slava Allahu. Bitka za Somaliju je bila prva bitka u kojoj su mudžahidi susreli Sjedinjene Države. U ovoj bitci, mudžahhidi su naučili istinu o Američkoj vojsci i testirali njenu snagu. Oni su naučili stanovišta njenih borbenih planova. Mit o njenoj moćnoj vojsci propao je pred malom grupom mudžahida. Eksperiment gerilskog ratovanja u Somaliji bio je većinom uspješan osim problema u nedostatku vode. Bitka u Somaliji uvjerila je nekoliko vođa džihada o mogućnosti suprotstavljanja Sjedinjenim Državama i pojasnila je značaj Američke vojske u ravnoteži snage.

Aden:

U Adenu su mladi mudžahidi postavili nešto eksplozivskog naboja Američkoj vojsci, stvarajući uzbunu i teror među Amerikancima, prisiljavajući ih da se povuku poraženi u roku 24 sata, slava Allahu.

Kenija i Tanzanija

1418 h.g. uslijed uspješnih prijetnji od mudžahida prema Sjedinjenim Državama i zahtijeva da ona prestane nanositi bol i šttu muslimanima u Palestini i da povuče njenu vojsku iz zemlje Dva Sveta Harema, Usama je objavio da će on udariti Sjedinjene Države za sedam dana. Amerikanci su se pripremili za takav napad. Međutim, napad se desio u mjestu gdje oni to nisu očekivali niti uzeli u obzir. Mudžahidi su zadali dva velika udarca njenim ambasadama u Keniji i Tanzaniji, u istočnoj Africi, sa dva kamiona natovarena eksplozivom. Sa (ove)dvije akcije, džihadski elementi dokazali su da oni imaju logističku, tehničku i ljudsku sposobnost da izvedu specijalno kompleksne akcije. Oni su mogli maksimalno da koriste element iznenađenja. Oni su također mogli da koordiniraju između dve akcije i da koriste ogromnu moć uništenja.

Razarač Cole

U besprimjernom napadu Allah je podario uspjeh mudžahidima u napadanju Amričkog razarača Cole. Prisustvo ovog razarača u blizini muslimanske zemlje bila je vojna agresija, kvivalentna deklaraciji rata. Američka vojne medije opisal je to kao razarač koji ne može biti razoren. Akcija Cole desila se u Oktobru 2000. Razarač je težii 8600 tona i nosio posadu od 350 mornara. Koštao je više od jedne milijarde dolara. Mudžahidi su napravili rupu njemu u obimu između 6 i 12 metara. Eksplozija j izazvala ozbiljnu štetu unutar razarača, ubila je 17 Američkih mornara i ranila više od 30 drugih. Čamac natovaren eksplozivom zabio se u razarača i čitava akcija nije koštala više od 10 000 dolara. Razaranje razarača Cole uništilo je Američki vojni mit. To je također bila i jasan izjava za potčinjenu jemensku vladu, koja je podržavala prisustvo takve sile u muslimanskoj zemlji. Jemenska vlada gonila je one koji su izveli akciju. Agentska sudijska vlada pridružila joj se u proganjanju osumnjičenih i njihovom izručivanju. Vrijeme za agente dolazi, ako to bude Allahova volja.

El-Hubar

1417 h.g. Američka zgrada u El-Hubaru dignuta je u zrak, ubijajući 19 Amerikanaca i ranjavajući oko 400 drugih, prema Američkom i agentskim medijama, ali broj je bio mnogo veći od ovoga

Njujork

Akcija Cole je bila pravi test za spremnost SAD, i može se smatrati predigrom za blagoslovljenu akciju 11-i Septembar (akcija Menhetten). Govor o ovoj akciji zahtijva mnogo tomova. Ona je nastavila da preokupira svjet odkako je ona izvedena i nastaviće da to radi sve dok svjet ubrzo ne postane okupiran sa drugom pričom, ako to bude Allahova volja.

Akcije prije 11-og Septembra

Prije 11-og Septembra akcije El-Ka`ide dešavale su u prosjeku jedne velike akcije svake dvije godine. Međutim, nakon ovog datuma, Allah je otvorio vrata džihada i prosjek je postao dvije ili više akcija godišnje. Radi veličine "Akcije Menhetten", većina ljudi nije obratila pažnju na povećanje akcija nakon toga. Ovo je zato što se nijedna slična akcija takvih razmjera nije desila sve do sada. Mi molimo Allaha da pomogne mudžahide i podari im uspjeh u njihovom džihadu. Akciju 11-i Septembar pratilo je nekoliko akcija o kojima su objavljene izjave u to vrijme. Zadnja je bila blagoslovljena akcija Rijad. Mi molimo Allaha da podari uspjeh mudžahidma svugdje, da usmjeri njihove udarce, poveća štetu od njihovih ksplozija na njihovog neprijatelja, i olakša njihov put da udare neprijatelja u njegove vitalne organe. Izdata je knjiga o blagoslovljenim akcijama po imenu "Akcija 11-i Septembar."

“OVO PONIŽENJE I NEVJERSTVO KOJE JE ZAVLADALO I KOJE PROŽDIRE ZEMLJU ISLAMA MOŽE BITI UNIŠTENO SAMO SA DŽIHADOM, METKOM I ŠEHIDSKIM OPERACIJAMA.

KORJENJE PONIŽENJA NE MOŽE BITI UNIŠTENO OSIM SA KIŠOM METAKA.

A SLOBODAN NE BACA VOĐSTVO PREMA BILO KOJEM TIRANINU I NEPOKORNOM.

A BEZ PLJUSKA KRVI SRAMOTA NE SPADA SA LICA.”

Šejh Usama bin Laden (Allah ga zaštitio):

El-Malehim predstavlja

INTERVJU:

ŠEJH EBU SUFJAN

ZAMJENIK VOĐE EL-KAIDE NA ARAPSKOM POLUOTOKU

El-Malehim: NA počtku mi iskazujemo dobrodošlicu šejhu Ebu Sufjanu El-Azdiju. Mi započinjemo sa pitanjem o tvome iskustvu na Guantanamu gdje si ti bio zatvoren skoro šest godina. Molim te reci nam o razlozima tvog zatvaranja i kako si ti bio tretiran.

Ebu Sufjan: Hvala Allaha koji nas je blagoslovio sa mubarek džihadom na Njegovom putu. Razlog iza moga zatvaranja je pomaganje islama i muslimana u Afganistanu. U bitci aerodrom Kandahar ja sam bio ranjen i odveden u Pakistan gdje sam kasnije uhapšen od vojske Pakistana koja me je zatim odvela u vojnu bolnicu Kueta. Amerikanci su došli da me ispitaju, ali ja sam odbio da govorim sa njima. Nakon toga su me posjetili službenici iz vlade EL-Saud koji su obećali da će me prebaciti nazad u zemlju Dva Sveta Harema u specijalno kreiranom medicinskom mlaznjaku, ali ja sam također odbio da govorim i sa njima. Tako da me vojska Pakistana predala Američkoj vojsci u Kueti na areodromu. Amerikaci su me prebacili iz Kuete u Kandahar, a otuda na Kubu.

Tretman Amerikanaca bio je tretman neprijatelja prema neprijatelju i ovo je prirodno, ali ono što ja nisam očekivao jeste saznanje da su Amerikanci ljudi bez ikakvih principa ili uopštenih ljudskih vrijednosti Ali to isto nije za neočekivati od nacije koja vodi svjet u moralnu propast koja izjednačava čovjeka sa životinjama. Ustvari, životinje vrijede više od nekih Amerikanaca. To je dio njihove takozvane civilizacije da preobrate ženu u pokretni toalet koji bi muškarci mogli koristiti bez problema. Jedna od stvari koja nam je smetala u zatvoru bili su njihovi pokušaji da nas zavedu sa njihovim ženama, ali hvala Allahu, mi smo bili zaštićeni od ovog ljudskog smeća.

U vezi mučenja, mislim da su mnoga moja braća već govorila na široko o tome, pa nema potrebe to ponavljati ovdje.

El-Malehim: Nakon ovog vremena provedenog u zatvoru i podvrgnuća ovom ne humanom tretmanu, da li se tvoj pogled prema Amerikancima promjenio?

Ebu Sufjan: Da, promjenio se. Prije zatvaranja ja sam mislio da još uvijek postoji neka vrsta humanosti preostala u Amerikancima koju imaju ljudska bića generalno bez obzira na različita vjerovanja i činjenice da smo mi neprijatelji. Ali nakon što sam se direktno suočio sa njima, zaključio sam da čovječanstvo treba da zaštiti njegovu humanost boreći se protiv Amerikanaca koji su neprijatelji ljudske rase.

El-Malehim: Nakon šest godina zatvora ti si oslobođen bez sudske procedure i izručen si saudijskoj vladi koja te je držala u zatvoru sedam mjeseci. Zašto si se ti zaputio prema Jemenu premda je saudijska vlada čak rekla da je zatvornike sa Guantanama podvrgla programu za rehabilitaciju?

Ebu Sufjan: Ja sam se zaputio prema Jemenu zato što su mudžahidi u Jemenu podigli njihovu zastavu. Muslimani se još uvijek ubijaju, ljudski skrojeni zakoni još uvijek upravljaju našom zemljom, nevjernici su još uvijek na zemlji arapskog Poluotoka, i naš čast je povrijeđena. Sve ovo su razlozi zašto ja ne mogu spustiti moje oružije.

"**Voditi džihad protiv vlade El-Saud je vjerska dužnost i ja pozivam muslimane u zemlji Dva Sveta Harema na ustanak protiv njih sa riječima i djelima, i ja od njih tražim da podrže mudžahide prema njihovim mogućnostima. Moj savjet muslimanima genralno je da podrže njihovu braću u zemlji Dva Sveta Harema u njihovoj borbi protiv ove vlade, jer ako ta vlada Allahovom voljom padne, i Allahova uprava se vrati u zemlju, onda će i ostale muslimanske zemlje biti otvorene.**"

Program za rehabilitaciju koji si spomenuo bio je u osnovi komplet novih vjerskih ubjeđenja nametnut muslimanskim društvima od Američkih tiranina koji na silu sprovde izdajničke vlade u muslimanskom svjetu. Svako ko ustane protiv ovih vjerovanja je zatvoren ili ubijen, i na žalost postoje neki nosi odjeću znanja, ali su prodali njihovu vjeru za ono što malo vrijedi i oni prodaju ova lažna vjerovanja u ime Amerikanaca.

El-Malehim: Kakav je tvoj stav prema vladi El-Saud? I šta ti savjetuješ muslimanima u zemlji Dva Sveta Harema da urade u vezi vlade El-Saud? I šta ti savjetuješ muslimanima generalno?

Ebu Sufjan: Moj stav prema vladi El-Saud je islamski stav: Oni su se odmetnuli od islama na više načina i islam naređuje meni i drugim muslimanima da se pobune protiv njih i da se bore protiv njih. Voditi džihad protiv vlade El-Saud je vjerska dužnost i ja pozivam muslimane u zemlji Dva Sveta Harema na ustanak protiv njih sa riječima i djelima, i ja od njih tražim da podrže mudžahide prema njihovim mogućnostima. Moj savjet muslimanima genralno je da podrže njihovu braću u zemlji Dva Sveta Harema u njihovoj borbi protiv ove vlade, jer ako ta vlada Allahovom voljom padne, i Allahova uprava se vrati u zemlju, onda će i ostale muslimanske zemlje biti otvorene.

El-Malehim: Kada si ti došao u Jemen, obznanjena je ujedinjena organizacija El-Kaide za arapski Poluotok. Šta je bila svrha ove obznane?

Ebu Sufjan: Da, radi Allahovih blagoslova mi smo mogli da budemo u vezi s anašom braćom u Jemenu i nakon toga mi smo im se pridružili. Nakon razmatranja tog pitanja, mi smo odlučili da obznanimo udruženu organizaciju za Jemeni zemlju Dva Sveta Harema. Ovaj korak je ubacio strah u srca odpadnika i Amerikanaca i mi se zahvaljujemo Allahu za to. Baza organizacije i njeno rukovodstvo treba da bude u zaštićenom mjestu koje nije slabo u pogledu sigurnosti i radi toga smo mi izabrali Jemen. Isto tako mi ne prihvatamo ove ljudske zacrtane granice između naših zemalja i mi smatramo arapski Poluotok jednom zemljom. Naš vođa Ebu Besir, Allah ga zaštitio, je odobren od

generalnog rukovodstva El-Kaide u zemlji Hurasan i on je odgovarajuća osoba za ovu odgovornost. Zajednički rad je naš smjer, a naš cilj je uspostavljanje islamske države koja slijedi put Allahovog Poslanika, salallahu alejhi we selem i ispravno upučene halife koje su slijedili njega. Naš cilj nije da uklonimo ove beznačajne državice samo da bi njih zamjenili sa drugim beznačajnim državicama, već mi namjeravamo da ujedinimo muslimanske zemlje pod Allahovim zakonom i ovaj naš korak je bio blagoslovljen od naše braće i vođa u Hurasanu kojima smo mi dali našu prisegu na vjernost, neka ih Allah sve zaštiti.

El-Malehim: Kakva je tvoja ocjena rada u Jemenu do sada?

Ebu Sufjan: Rad u Jemenu je prošao kroz razne faze. Najvažnija faza je zadanja faza u kojoj je naš Emir Ebu Besir, Allah ga zaštitio, prihvatio odgovornost za organizaciju. Bila je strateška izmjena koja je bila potrebna u oblasti i to je bio Allahov blagoslov koji je organizaciju učinio onakvom kakva je ona to danas. Onima koji podržavaju organizaciju ona daje nadu, a njenim neprijateljima ona uljeva strah. Postoje prepreke, ali on će Allahovom voljom biti uklonjene, prepreke poput onih koji su spustili njihovo oružije i koji sada napadaju mudžahide sa njihovim jezicima iz ljubomore i neznanja, i tako sami sebe učinili slugama Cionističko-krstaškog plana, bilo da su oni toga svjesni ili ne. Ali mi smo sigurni u radosne vijsti od našeg Poslanika koji je rekao da pobjedonosnoj skupini neće naštetiti oni koji ih napuste ili oni koji idu protiv njih.

"Postoje prepreke, ali on će Allahovom voljom biti uklonjene, prepreke poput onih koji su spustili njihovo oružije i koji sada napadaju mudžahide sa njihovim jezicima iz ljubomore i neznanja, i tako sami sebe učinili slugama Cionističko-krstaškog plana, bilo da su oni toga svjesni ili ne. Ali mi smo sigurni u radosne vijsti od našeg Poslanika koji je rekao da pobjedonosnoj skupini neće naštetiti oni koji ih napuste ili oni koji idu protiv njih."

El-Malehim: Ti si učestvovao u džihadu protiv krstaša u (njihovom) ratu protiv Afganistana a onda si tazvoren. Pošto si imap šansu da se suočiš sa Amerikancima iz bliza, koja su tvoja očeikivanja za budućnost u oblasti u ovom ratu između Amerike i muslimana?

Ebu Sufjan: Ja očekujem, a Allah najbolje zna, da će se Amerika povući iz nasljenih područija, i da će ostati u njenim bazama i očuvati njeno prisustvo na morima koja okružuju oblast. Oni će pokušati da zapale sektaški rat između Irana i zaljeva. Uloga Irana je bila presudna u invaziji Afganistana i Iraka. U Šamu Izrael nastoji da uništi džamiju (El-Aksa) i izgradi na njenom mjestu Sulejmanov hram i oni imaju njihove planove za uspostavljanje velikog Izraela. Ali ummet radi na podizanju blokade sa Gaze i mudžahidi će nastaviti njihov rad protiv izraela.

El-Malehim: U tvojim obraćanjima i pisanjima ti često govoriš o šitskoj opasnosti. Neki se mogu zapitati zašto ovaj naglasak na šije kad je naša borba u principu sa Amerikom?

Ebu Sufjan: Allah je za nas učinio jasnim u Kur`anu da su naši najveći neprijatelji Židovi i mnogobožci. Šije su mnogobožci i radi toga, (oni) su među najgorim neprijateljima islama. Oni govore u ime islama,ali su protiv muslimana koji slijede sunnet. Sada su šije uspostavile državu u Iranu i oni imaju slijedbenike u Zaljevu. Šije su sada na njihovom najvećem stepenu vojne pripravnosti i oni su u savezu sa Amerikom kada je u pitanju borba protiv slijedbenika sunneta, i radi toga ja naglašavam pitanje šija. Neka se Allah smiluje šejhu Ebu Mus`abu EL-Zarkaviju pošto je on znao stvarno stanje šija jako dobro i on je izvuka njegovu sablju protiv njih. Mi molimo Allaha da nam podari pobjedu protiv njih.

El-Malehim: Skorije, vlada El-saud je uhapsila jednu od naših sestara. Također u Jemenu, vlada je uhapsila dvije sestre, jedna od njih je iz Australije, a druga iz Amerike od roditelja iz Bengalija. Šta prema tebi ova hapšenja signališu?

Ebu Sufjan: Ovo pokazuje da su vlade upale u stanje histerije koje je učinilo da oni zaborave osnovne vrijednosti u ratu. To isto tako pokazuje da su ove vlade na rubu propasti. Mudžahidi samo trebaju da udare na kritične tačke ovih vlada i one će Allahovom voljom pasti.

El-Malehim: Šta je tvoj savjet muslimanima na Zapadu?

Ebu Sufjan: Moj savjet muslimanima na Zapadu je da se zahvale Allahu što ih je uputio na iimaan i dozvolio im da praktikuju ovu veliku vjeru. Ja ih savjetujem da uče islam prema vjerovanju slijedbenika suneta i da se pripaze onih koji govore o islamu, ali ga ne praktikuju, kao što su vladini učenjaci koji izdaju fetve prema željama njihovih vlada.

Drugo: Oni treba da teže slijeđenju naredbe Allahovog Poslanika, salallahu alejhi we selem, koji je upozorio muslimane da ne žive među ne-muslimanima. Oni treba ili da se isele ili da vode borbu na Zapadu putem individualnog džihada ili putem komunikacija sa njihovom braćom u zemljama džihada.

Treće: Akcije naše braće, Nidal Hassana i Omera El-Faruka, Allah ih učvrstio, su velika herojska djela, pa svako ko može da se upiše na ovu veliku listu treba to da uradi i mi molimo Allaha da im podari uspjeh. Sva hvala i slava pripada Allahu.

NOVA MERDANSKA DEKLARACIJA

NOVI SVJETSKI POREDAK

POKUŠAJ DA SE OPRAVDA

Enwer El-Awlaki

Preveo E.Z.BL

Važno je da mi[2] bodrimo muslimane da poštuju njihove učenjake. Niko nema koristi od nepoštivanja učenih ljudi koji predstavljaju Allahovu vjeru. Ali kada neki od naših učenjaka – bez obzira koliko učeni oni bili – skrene s pravog puta, mi muslimani, treba da ih savjetujemo. Svako osim Allahovog Poslanika, salallahu alejhi we selem, podložan je ispravci. Omer, neka je Allah zadovoljan s njime, upitao je sa minbera: ”Ako ja skrenem s pravog puta, šta ćete vi uraditi?” Jedan od drugova je odgovorio: ”Mi ćemo te ispraviti (tj., vratiti na pravi put) sa našim sabljama.” Ima još jedan događaj gdje je stara žena ispravila Omera dok je on govorio. Omer je rekao: ”Omer je pogriješio a žena je upravo.” To je zdravi duh koji muslimani danas treba da izgrade. Mi poštujemo naše učenjake, ali centar naše vjere je princip, a ne ljudi.

U aprilu 2010, u gradu Merdan, grupa učenjaka[3] sakupila se kako bi iznova protumačila fetvu od ibn Tejmijje koja je bila odgovor na pitanje poslato njemu u vezi situacije grada Merdan, gdje su muslimani i ne-muslimani živjeli i u to vrijeme, grad je bio pod upravom ne-muslimana.

---

[2] Ovaj artikal je napisan kao pobijanje nove merdanske deklaracija od šejha Enwera Awlakija i bio završen je u Aprilu. Ali radi tehničkih komplikacija, njegovo objavljivanje je bilo odgođeno.

[3] Skup je uključivao učenjake: Hamza Jusuf is SAD, Abdullah ibn Bejje iz Mauritanije, Abdul Wehab et-Tariri iz Rijada, Habib Ali el-Džifri iz Jemena i mnogi drugi.

Susret učenjaka u Merdanu objavio je ono što su oni duplirali kao "Nova Merdanska Deklaracija" u kojoj su oni deklarisali fetvu od ibn Tejmijje nepodesnom za naša vremena i da ne bi trebala da se koristi od "ekstremista za opravdanje nasilja".

Slijede odlomci iz deklaracije zajedno sa mojim komentarima:

"To je toliko drugačiji kontekst koji je ibn Tejmijja uzeo u razmatranje kada je izdao njegovu fetvu, da je to sada imperativ da sadašnji pravnici ponovo ispitaju klasičnu kvalifikaciju, radi promjene trenutne situacije: Muslimani su sada obavezani sa međunarodnim sporazumima putem kojih su sigurnost i mir ostvareni za čitavo čovječanstvo, i u kojima oni uživaju sigurnost i bezbjednost, u pogledu njihovog imetka, integriteta i domovina."

Da li je mir stvarno ostvaren za čitavo čovječanstvo? Da li muslimani uživaju sigurnost i mit? Ili oni nisu više važni sve dok su Zapadna društva ta koja to uživaju? Da li ovi učenjaci prate vijesti?Ako oni misled a oni uživaju mir I sigurnost, većina ummeta misli drugačije.

Ja sam pročitao iznad spomenutu izjavu i ona me je odmah učinila bolesnim. Ja sam je pročitao, pa sam je opet pročitao i jednostavno nisam mogao da se složim s time. Može se očekivati da takva izjava dođe od zapadnih političara, ali od grupe "eminentnih" muslimanskih učenjaka? Ja moram reči da sa svim poštovanjem koje ja pokušavam da imam prema našim učenim, gornja izjava je bruka koja bi bila dovoljno loša da je to bilo izbrbljano u nepripremljenomm govoru, a kamoli u dobro smišljenoj i svjesno napisanoj deklaraciji. To je bezobrezna izjava koja nema poštovanja prema patnjama našeg ummeta. To je šamar po licu palestinskih udovica i afganskih siročadi. To nema poštovanja prema milijonima muslimana širom svjeta koji pate radi međunarodne zajednice koju ovi učenjaci hvale za uspostavljanje toliko puno "sigurnosti i mira".

Sa takvom izjavom, oni ne predstavljaju ummet niti oni odražavaju njegova osjećanja. Oni govore samo za sebe i nikoga drugog.

Drugo, oni tvrde da su muslimani "obavezani sa međunarodnim sporazumima."

Zašto su muslimani obavezani sa njima? Ko ih je obavezao?

Međunarodna zajednica koju oni toliko poštuju je rođena na sahrani zadnjeg islamskog hilafeta. Zapadne sile došel su na vlast nakon što su oni iskorijenili otomanski hilafet i podjelili ga među sobob na uticajne zone. Oni su uništili hilafet, uspostavili kontrolu nad međunarodnom zajednicom i onda došli sa ovim sporazumima, a mi nismo bili tamo za stolom, mi nismo imali nikakvog predstavnika, mi smo bili potpuno i skroz ignorisani u procesu donošenja odluke na svjetskoj sceni. Mi nismo bili čak ni prisutni na ceremonijama potpisivanja. Pa zašto smo mi obavezani sa ovim sporazumima? Kakva vrsta razumjevanja ili logike bi takve sporazume učinila obaveznim za nas? Mi nismo imali ni udjela ni riječi u bilo kojem od ovih sporazuma. Mi smo samo bili prisutni u prepunom hodniku generalne skupštine Ujedinjenih Nacija, ali ne u Vjeću Sigurnosti koje je još uvijek zatvoreno za 50 i nešto muslimanskih država.[4]

Oni najvjerovatnije treba da malo pročitaju i osvježe njihova sjećanja, ne na ratove u prošlom stoljeću, već na skorije ratove vođen konkretno od ovih demokratskih nacija koje oni pokušavaju da zaštite.

Oni treba da se prisjete drugog svjetskog rata, najstrašnijeg rata kojeg je čovjek ikada vodio, rat u kojem je poginuo najveći broj vojnika i civila. To je bio također prvi rat u modernoj istoriji gdje je broj ubijenih civila bio veći od broja (ubijenih) vojnika. Oko 30 milijona vojnika i oko 50 milijona civila izgubilo je njihove živote u ovom surovom ratu. Zatim je došla Koreja, Vijetnam i sada Irak i Afganistan. U zadnjih 50 godina dilema Palestine je bila sramno poglavlje u knjizi čovječanstva. Jesmo li mi već zaboravili balkanski rat gdje je Europa mirno posmatrala genocid evropskih muslimana?

Na šta oni tačno misle sa "sigurnost i mir su ostvareni za čitavo čovječanstvo?"

[4] Treba da se zna da ja samo opisujem trenutno stanje zbivanja. A nikako da se to razumije kao odobravanje da muslimanske države budu dio Ujedinjenih Nacija.

ODBRANA AFGANISTANA

JE LI TO ODBRANA AFGANISTANA ILI ODBRANA EL-KAIDE?

Bešiir El-Mikdad

Postoji uobičajeno pogrešno razumjevanje El-Kaidinog napada na Ameriku i njihovog poziva na odbrambeni džihad u Afganistanu i Pakistanu. Ovo vjerovanje kaže da je El-Kaida neodgovorna u njihovim pozivima na odbranu Pak-Afganistana protiv Američke invazije pošto je El-Kaida bila ta koja je njih prva tamo i dovela sa njihovim napadima u Septembru. Sada, odjednom, Islamski Emirat propada u Afganistanu radi Američke osvete i El-Kaida poziva ummet da brani zemlju od okupatora. Pa su postavljena pitanja: Zašto oni pozivaju muslimane da brane "njihov nered"? Zašto oni upiru prst u Američku okupaciju, ali nikada ne preuzimaju odgovornost za njihovo dovođenje u naše zemlje? Ovo su pitanja postavljena od onih koji su pogrešno razumjeli događaj 9/11 i ono što je dovelo do toga.

> " Vođe džihadskih kampova u Afganistanu nisu željele da kvaliteti i mogućnosti ummeta budu uzalud, **pa je pokret osnovan kako bi udružio napore muslimana širom svjeta u jedno masovno nastojanje** da se povrati Allahov zakon.

To je prosta stvar, a ipak kompleksna. Ja nemam namjeru da zalazim duboko u posebne događaje koji su doveli do invazije. Za one zainteresovane za daljenje istraživanje, događaji koji su doveli do 9/11 su istaknuti prilično dobro u "**Sveti Rat: Unutar Tajnog Svjeta Usame bin Ladina**" od Peter Bergen. Slijedeće tačke će biti dovoljne za pobijanje ovog pogrešnog razumjevanja o pozivima na džihad:

1. Od samog početka, El-Kaida vodi rat za ummet, borba u kojoj je ummet bio previše lijen da se pokrene radi mnogih stvari uključujući tu njihov strah od taguta i ljubav prema dunjaluku. Ovo je upravo bila svrha organizacije kada je bila formirana otprilike nakon što su Sovjeti napustili Afganistan u poniženju. Vođe džihadskih kampova u Afganistanu nisu željele da kvaliteti i mogućnosti ummeta budu uzalud, pa je pokret osnovan kako bi udružio napore muslimana širom svjeta u jedno masovno nastojanje da se povrati Allahov zakon. Pokret nije samo arapski pokret, radije, on je ispunjen sa muslimanima svih rasa i svakog

porijekla, čineči to uistinu međunarodnim islamskim pokretom, nedostajući faktor koji je nestao nakon ukidanja Hilafeta. Najbliže što smo vidjeli u našem modernom vremenu bio je pokret Ihwan ul-Muslimuun koji se raširio ne samo u Egiptu, već se također ostvario i u drugim arapskim zemljama uključujući Siriju i Jordan.

2. Rat nije započeo sa 9/11. Niti je rat započeo sa napadom na USS Cole godinu ranije. Rat je započeo sa Američkim vojnim prisustvom na arapskom Poluotoku nakon Rata u Zaljevu. Od tada, oni su nastavili da grade njihove vojne baze širom Poluotoka i ostalog islamskog svjeta dotle da se glavni štab CIA nalazi u Egiptu. Jasno je da je ovdje agresor Amerika, jer ako bi strana nacija izgradila njihove vojne baze u vašoj zemlji, to bi bila agresija, prevara i najočiglednije rat.

3. Američka nepopustljiva podrška muslimanskom neprijatelju Izraelu, i njihova podrška tiranskim režimima koji tlače njihov narod i napadaju njihovu vjeru jača ideju da Amrika kontroliše doktaturu (tiraniju) da suzbije islamsko buđenje, buđenje koje poziva na islam od Muhammeda, Allahov mir neka je na njega, a ne na islam učenjaka ulizica i kraljeva koji ljube ruku koji ih udara.

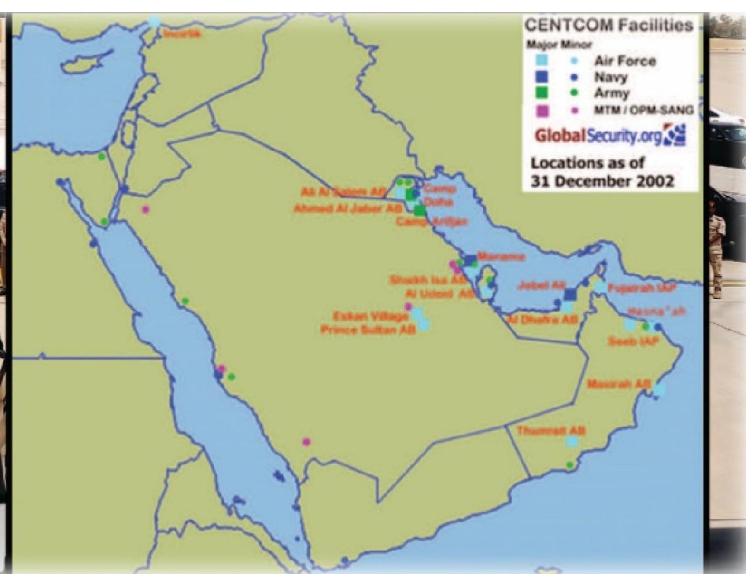
4. Ranija tačka dalje ukazuje da Amerika podržava ubijanje, mrcvarenje i vrijđanje muslimana, ali na prepreden način gdje oni ne mogu biti uhvaćeni. Njihova podrška ekonomskom mbargu UN protiv Iraka, a koja je ubila preko 1 milijona muslimana, najviše djece, je samo jedan primjer od mnogih. Drugi primjer je Amrička direktna vojna i novčana pomoć sinovima svinja i majmuna. Nema drugog jasnijeg primjera za Američki pokušaj da drugi urade njen prljavi posao od njihove podrške Izraelu.

5. Prema Talibanima i EL-Kaidi, Amerika je namjeravala napasti Afganistan prije 9/11. Zaista, Klinton je bio taj koji je poslao 75 raketa sa ratnog broda u arapskom moru na džihadske kampove u Afganistanu, gađajući infrastrukturu El-Kaide. Formalno, njihova invazija Afganistana započela je 1998. Stoga, kao odgovor na ovu invaziju, kao što je to rekao Adem Gadahn: "Mi smo ih iznenadili sa preuranjenim napadom (u Septembru)".

Stoga je 9/11 bio reakcija ummeta prema vođi tlačenja koji nosi otmeno odijelo. Ali to nije bila samo reakcija. Radije, kao što su mnogi istakli, to je bila strategija "Umjetnost Uvlačenja", a to je, da se Amerika uvuče u rat u planinskoj zemlji u kojem će oni stajati prst uz prst sa jakim borbenim sinovima Haremeina čija srca gore od želje za susretom sa Allahom kao šehidi. Radi 9/11, tanka linija između Američke podrške tiraniji i njihovog pozivanja na ljudska prava, potpuno je nestala. Sa izabiranjem Obame, oni nastoje da ponovo povuku tu liniju bez pozivanja na odgovornost za njihove gnusne zločine, podršku diktature (tiranije) i vojne intervencije u islamskom svjetu.

Poziv na odbranu islamskih zemalja od okupacije nije poziv na odbranu određene grupe, već pro-aktivan poziv da razbudi ummet iz njegovog sna. Po prvi puta u našoj istoriji, mi imamo nevidljivi Hilafet. Jedini razlog zašto ga niko ne može vidjeti jeste zato što ummt ne žuri da ga povrati. Danas, radi pažljivo planiranog udarca 9/11, znakovi Hilafeta započinju da se pojavljuju u mnogim djelovima svjeta, i sa svakom novom godinom, mi svjedočimo njegov porast i snagu njegovog poziva. Na kraju će se samo oni koji odugovlače i oni koji preziru džennet kajati za njihova djela.

PRVI PRIMJER GERILSKOG RATOVANJA U ISLAMSKOJ ISTORIJI

Enwer El-Awlaki

Preveo E.Z.BL

Nakon sklapanja sporazuma (tj., Hudejbijje), bio je čovjek po imenu Ebu Besir koji je pripadao plemenu Sakif. Odakle je pleme Sakif? Oni su iz Taifa, a on je bio saveznik Benu Duhre i ovo pleme je jedno od klanova Kurejš u Mekki. Ebu Besir je bio musliman, on je pobjegao od mušrika I došao u Medinu. Tri dana kasnije, dva čovjeka su došla i tražila njegovo izručenje. Jedan od ovih ljudi bio je iz plemena Benu `Amir bin Luhejb, jedan od ogranaka Kurejš, a drugi je bio sluga po imenu Kausar koji je bio njegov vodič. Oni su imali pismo koje je predato Allahovom Poslaniku, salallahu alejhi we selem, Ubej ibn Ka`ab pročitao je pismo da mi imamo sporazum između nas i da vi morate da nam izručite ovog čovjeka. Allahov Poslanik, salallahu alejhi we selem, rekao je Ebu Besiru: "Ti moraš ići nazad." Ebu Besir je rekao: "O Allahov Poslaniče, zar ćeš me poslati nazad nevjernicima da me iskušaju u mojoj vjeri?" Allahov Poslanik, salallahu alejhi we selem, rekao je Ebu Besiru: "Mi imamo sporazum sa ovim ljudima i nedolikuje nam da ga ne ispoštujemo." Pronevjera (sporazuma) nije dozvoljeno u našoj vjeri. Allahov Poslanik, salallahu alejhi we selem, ne radi ovo radi kafira, on to ne radi da zadovolji njih, radije, on to radi zato što što su ovo islamski zakoni. Premda se stvar tiče kafira, ovo su pravila i moral muslimana da mi ne kršimo datu riječ. Tako da Allahov Poslanik, salallahu alejhi we selem, govori Ebu Besiru: "Mi ne možemo iznevjeriti u našoj vjeri", tj., u našoj vjeri ovo nije dozvoljeno. Tako da je musliman obavezan Allahovim zakonom, `azze we džell, u njegovom odnosu prema muslimanima i ne-muslimanima. Mi slijedimo Allahov zakon u svemu što mi radimo. I Allahov Poslanik, salallahu alejhi we selem, rekao je Ebu Besiru kao što je to rekao i Ebu Džandalu, Allah će ti dati izlaz, pa je Ebu Besir tada otišao sa ova dva čovjeka. Kada su oni stigli do mjesta po imenu Dul Halejfa, tamo je bio mesdžid i bilo je vrijme podne namaza, pa je Ebu Besir ušao unutra i klanjao 2 rekata, a sasobom je imao nešto datula, pa je rekao dvojici ljudi koji su došli da ga preuzmu, ovi mušrici, on je rekao: "Dođite i pridružit mi se". Pa su oni donijeli nešto hljeba kojeg su imali i oni su jeli zajedno. Ovaj čovjek iz plemena `Ameri, on je izvukao njegov mač – u jednoj predaji stoji da je on izvukao njegov mač i rekao: "Koristiću ovaj moj mač da udarim Aws i Hazredž od jutra do mraka". Ebu Besir ga upitao: "Je li to dobar mač?" On odgovori: "Da, jeste i ja sam ga isprobao." Ebu Besir reče: "Da li mogu dag a vidim?" Onoga momenta kada je mač bio u ruci Ebu Besira, čovjek je bio mrtav. Ovo je jedna predaja. U drugoj predaji stoji da su oni otišli na spavanje. Ebu Besirove ruke su bile svezane, pa je on izvukao mač sa njegovim ustima, i držeči mač sa njegovim ustima, on je presjekao uže na njegovim rukama i zatim udario ovog čovjeka iz plemena `Ameri i ubio ga. Tako da su ovo dvije predaje o tome kako je on ubio čovjeka iz plemena `Ameri.

" I Allahov Poslanik, salallahu alejhi we selem, rekao je Ebu Besiru kao što je to rekao i Ebu Džandalu, Allah će ti dati izlaz"

Ovaj drugi čovjek, Kausar, kada je on to vidio, on je jednostavno pobjegao – odletio – stoji u predaji od EL-Wakida[5], da bi kamenje letilo (na sve strane) ispod njegovih nogu, toliko brzo je on išao. I on također kaže da je on zadigao njegovu Sube – njegovu haljinku tako visoko – da su mu se vidjeli njegovi privatni djelovi. Čovjek je bio toliko preplašen, odletio je! I on nije trčao u pravcu Mekke zato što je ona bila daleko, već je on trčao u pravcu Medine i Ebu Besir nije mogao da ga uhvati. Hoću reči, Ebu Besir trči za njim sa mačem, nastojeći da ga ubije, a čovjek je prestrašen! Tako da je on utršao u mesdžid i Allahov Poslanik, salallahu alejhi we selem, rekao je kada ga je ugledao: " Ovaj čovjek je vidio nešto što ga je prestrašilo". Oni su ga upitali: "Šta je s tobom?" On reče: "Moj drug je ubijen i on će ubiti i mene također!" I on je tražio njihovu pomoć, pa su mu oni rekli da se smiri I da ne brine. Ebu Besir ušao je držeći mač u njegovoj ruci I rekao je Allahovom Poslaniku, salallahu alejhi we selem: "Ti si ispunio tvoju riječ datu njima, i ti si me predao njima, I ti si uradio tvoj dio." Allahov Poslanik, salallahu alejhi we selem, je onda rekao – i ovo je u Buhariji i vjerodostojno je – "Teško se njegovoj majci, on će izazvati rat ako samo bude imao ljude sa njim". Značenje ove izjave je da je Ebu Besir imao sposobnosti da započen rat da je imao ljude sa njim. Ova izjava – ono što je Ebu Besir razumio iz nje – jeste da će Allahov Poslanik, salallahu alejhi we selem, da ga ponovo preda ako on ostane. Tako da je on odlučio da ode. On je otišao i El-Wakidi kaže da je Ebu Besir donio stvari od čovjeka iz plemena `Ameri pred Allahovog Poslanika, salallahu alejhi we selem, da bi podjelio količinu prema zakonima za ratni plijen. AllahovPoslanik, salallahu alejhi we selem, odbio je da to uzme rekavši: "Ako ja to uzmem, onda je ovo kršenje mog sporazuma, na tebi je da uradiš ono što hoćeš s time." Allahov Poslanik, salallahu alejhi we selem, odbio je to uzeti, pa je Ebu Besir uzeo ono što je pripadalo El-`Ameriju.

Sada Ebu Besir ne može da se vrati u Mekku. On je upravo pobjegao iz Mekke i on je upravo ubio čovjeka iz Mekke. Pa šta je on mogao da uradi? On je otišao sam na obalu – bez ikoga – i sve što je on imao sa sobom bila je šaka datula. On je prepolovio šaku datula i jeo to tri dana, to je bila jedina hrana koju je on imao. El-Wakidi kaže da bi ga Allah obskrbljavao sa uginulom ribom koja bi isplivala na obali. Slava Allahu, priča o Ebu Besiru je nevjerovatna. Hoću reči, čovjek na obali, sam bez asistencije i bez pomoći, a pleme Kurejš da traži, a on je tako teškoj i strašnoj situaciji, pogledaj kako ga je Allah obskrbio i da mu izlaz! On mu je podario pobjedu. Ebu Džendal čuo je za to. Pa je i on pobjegao iz Mekke i pridružio se Ebu Besiru. Kasnije su i neki drugi vjernici koji su živili pod tiranima pobjegli i svi oni su se pridružili Ebu Besiru. I ovo je učinilo Ebu Besira prvim muslimanom koji je poveo gerilski rat u istroji islama. Ovi ljudi počeli su da se okupljaju i EL-Wakidi kaže: "Omer ibn El-Hattab vodio je pismenu kampanju za muslimane koji su živili pod upravom mušrika da se pridruže Ebu Besiru. On je spomenuo u pismo da je Allahov Poslanik, salallahu alejhi we selem, rekao: "Teško se njegovoj majci, on će izazvati rat ako samo bude imao ljude sa njim". Ono što je Omer mislio sa ovim jeste da oni treba da se pridruže njemu i da se bore.

"Slava Allahu, priča o Ebu Besiru je nevjerovatna. Hoću reči, čovjek na obali, sam bez asistencije i bez pomoći, a pleme Kurejš da traži, a on je tako teškoj i strašnoj situaciji, pogledaj kako ga je Allah obskrbio i da mu izlaz! On mu je podario pobjedu. Ebu Džendal čuo je za to. Pa je i on pobjegao iz Mekke i pridružio se Ebu Besiru. Kasnije su i neki drugi vjernici koji su živili pod tiranima pobjegli i svi oni su se pridružili Ebu Besiru. I ovo je učinilo Ebu Besira prvim muslimanom koji je poveo gerilski rat u istroji islama."

Sada su oni započeli da izvode specijalne akcije protiv karavana plemena Kurejš. Tako da se vijest o ovim akcijam počela širiti okolo, i ljudi iz Gafara, Džuhajnah, Afam i drugih plemena bi se pridružili njima, svi ovi mladići bi se

[5] El-Wakidi je učenjak sire. Međutim, njegove predaje hadisa ne dostižu stepen za Ulemu hadisa.

pridružili gerilskom ratovanju sve dok on nije imao vojsku od 300 snažnih! 300 muškaraca sa Ebu Besirom, i on ih predvodi u ovom ratu protiv karavana od plemena Kurejš. Kad god bi oni čuli da karavanu plemena Kurejš dolazi, oni bi je napali, uzeli sve iz nje, i oni bi ubili sve u karavani. Sada je stanje postalo nepodnošljivo za pleme Kurejš. Allahov Poslanik, salallahu alejhi we selem, nije uopšte ništa preduzimao , on nije osudio ono što je Ebu Besir radio, on mu nije rekao da prestane. Allahov Poslanik, salallahu alejhi we selem, je odgovoran za ono što se desi u Medini, a ne za ono što se desi na obali, to nije dio njegove teritorije...

Sada je stanje bilo neizdržljivo za pleme Kurejš. Njihove karavane jedva da su predahnule i počele da rade nakon nekoliko godina rata, kada je odjednom izbio novi problm Ebu Besir. Prije Ebu Besira, prije sporazuma na Hudeibijji, Allahov Poslanik, salallahu alejhi we selem, je prijetio njihovim karavanama. Bitka na Bedru desila se zato što je Allahov Poslanik, salallahu alejhi we selem, napao karavanu od Ebu Sufjana. I mnogi od onih koje bi Allahov Poslanik, salallahu alejhi we selem, poslao imali su namjeru i cilj da udare na korijen poslovanja plemena Kurejš. Sad, radi mirovnog sporazuma, pleme Kurejš bi moglo ponovo da posluje, ali oni imaju ovaj problem sa Ebu Besirom, tako da su oni poslali poruke Allahovom Poslaniku, salallahu alejhi we selem - Slava Allahu, pogledajte kako su oni sada počeli da se okreću i da mole Allahovog Poslanika, salallahu alejhi we selem, da promjeni ove uslove u sporazumu, uslove na kojima su oni insistirali da budu uključeni – a sada oni govore: "U ime naše veze koja je između nas, pozovi ove ljude da prestanu." Pa je Allahov Poslanik, salallahu alejhi we selem, poslao pismo Ebu Besiru pozivajući ih da se vrate u Medini i tražeči od ljudi koji su pripadali drugim beduinskim plemenima oko Medine da se vrate nazad njihovim ljudima. Pismo je stiglo do Ebu Besira kada je on bio na smrtnoj postelji, i on je umro sa pismom Allahovog Poslanika, salallahu alejhi we selem, na njegovim prsima. Allah je njemu dao izlaz, i Ebu Džendal se vrati sa drugim muslimanima u Medini i ovo je obećanje Allahovog Poslanika, salallahu alejhi we selem, da će Allah tebi dati izlaz. Stvar je u tome da muslimani treba da slijede Allahovu, azze we džell, naredbu, i Allah će njima dati izlaz.[6]

[6] Preuzeto iz "Život Muhammeda: Medinski Period, Tom.2", CD 4.

ODGOVOR OČAJNICIMA

Autor
Muhammed Abdu Selam El-Ferdž

Preveo
Nuruddin Haki El-Bosnevi 1993

Neki sa velikom dozom pesimizma, odbacuju ili zanemaruju poruku navedenog hadisi šerifa, navode drugi hadisi šerif, koji prenosi Enes a u komeje Allahov Poslanik rekao:"Budite strpljivi, neće nastupiti vrijeme a da ono što dolazi poslije njega nije gore i teže od prvog, dok se ne sretnete sa vašim Gospodarom"čuo sam ovo od vašeg Poslanika na kraju reče Enes. Tirmizi je rekao za ovaj hadis da je hasenun sahih.

Protagonisti ovog hadisa, na temelju nijihovog razumijevanja poručuju da nema potrebe ulagati trud i napor za postizanje boljeg, jer to mogu biti samo neostvareni snovi. Mi možemo ovdje spomenuli hadis Allahovog Poslanika u komeje rekao:"Moj ummet je blagoslovljen ne zna se da li je bolji njegov početak ili kraj."(prenosi ibn Ašur, od Amra ibn Osmana, a Sujuti je rekao za ovaj hadis daje hasen- dobar). Između dva navedena hadisa ne postoji kontradikcija ako se uzme u obzir činjenica da je Allahov Poslanik rekao u završnici prvog hadisa:'..dok ne sretnete vašeg Gospodara". To je aluzija na smrt, i govor je upućen ashabima, dakle do njihove smrti stvar se neće promjenuti na bolje nego će ići nagore. Ovaj hadis nije opšte poruke. Istina je da ashabi nisu doživjeli procvat na bolje. Svaki dan im je bio gori od prethodnog. Hadis koji prenosi Enes je izrečen kada je jedna delegacija došla kod Enesa i ža1ila mu se na strogost i naslije Hadžadža ibn Jusufa. On im je preporučio strpljivost i citirao im navedeni hadis. Da ovaj hadis nema opštu poruku potvrduju i hadisi koji nagovještavaju dolazak Mehdija, koji će napuniti Zemlju pravdom nakon sto bude ispunjena nepravdom.

Allah dž.š. je vjernicima nagovjestio radosne vijesti i u Kur'anu:"ALLAH OBEĆAVA DA ĆE ONE MEĐU VAMA KOJI BUDU VJEROVALI I DOBRA DJELA ČNILI SIGURNO NAMJESNICIMA NA ZEMIJI POSTAVITI KA0 ŠTO JE POSTAVIO NAMJESNICIMA ONE PRIJE NJ!H, I DA ĆE IM ZACIJELO VJERU NJIHOVU UČVRSTITI, ONU KOJU IM ON ŽELI, I DA ĆE IM SIGURNO STRAH BEZBJEDNOŠU ZAMJENITI,ONI CE SE SAMO MENI KLANJATI, I NEĆE DRUGE MENI RAVNIM SMATRATI. A ONI KOJI I POSLIJE TOGA BUDU NEZAHVALNI ONI SU PRAVI GRIJEŠNICI." (**An-Nur, ajet 55**)

PRIMJERI ŽENA MUDŽAHIDA DANAŠNJICE

Primjeri žena mudžahida današnjice

I kada je zakazani sastanak sa njenim Gospodarom došao, klanjala je obavezni namaz, proučila nešto iz Kur'ana, oprostila se od roditelja i rodbine i sjela u kamion napunjen eksplozivom a zatim ga zabila u neprijateljsku bazu, raznijela je u komadiće i srela se sa svojim Gospodarom kao šehida.

Možda ćeš, draga sestro u Islamu, kada čuješ ove riječi pomisliti da su one produkt mašte i bajke drevnih naroda. Ali, kada shvatiš da među ženama današnjice postoje primjeri žena iz prošlosti, onda ćeš povjerovati da su priče o ženama prethodnicama istinite.

Među primjerima žena mudžahida današnjice je šahida (inshAllah):

Hava Barajev

Bila je mlada, tačnije u cvatu svoje mladosti. Njena bol se povećala onog dana kada su nevjernici okupirali njenu zemlju i potlačili njen narod. Nastojala je na sve moguće načine da pomogne mudžahide u borbi protiv nevjernika. Nakon što je čula propis o dozvoljenosti šehidskih (samoubilačkih) operacija, shvatila je da je to bio način na koji će ona pomoći mudžahide. Spremala se i težila ka ovakvoj jednoj operaciji.

Njen rođak sa očeve strane, koji je bio jedan od mudžahida na frontu, bio je sebeb (uzrok) da Hava ostvari tu želju. Podsticala je svoga rođaka da pripremi jednu šehidsku operaciju gdje bi ona mogla žrtvovati svoj život i poniziti nevjernike.

Poslije Havinog pritiska, njen rođak je obezbjedio kamion pun eksploziva i pripremio Havu za taj zadatak. I kada je

zakazani sastanak sa njenim Gospodarom došao, klanjala je obavezni namaz, proučila nešto iz Kur'ana, oprostila se od roditelja i rodbine i sjela u kamion napunjen eksplozivom a zatim ga zabila ga u neprijateljsku bazu, raznijela je u komadiće i srela se sa svojim Gospodarom kao šehida. Mi je smatramo šehidom a Allah je najbolje poznaje.

Također, jedan od primjera žena ovog vremena koje žude za pobjedom vjere islama i rade na tome je:

Umm Umar el-Makkijah

Starica koja je dala zakletvu Allahu s.v.t. da će pomoći afganistanski džihad sa čime god bude mogla, što je i uradila poslavši svoga sina u njega. Ostala je u Mekki, bodreći druge žene slične njoj, radeći za džihad do te mjere da je čak i hranu koju bi spremala slala na linije fronta u Afganistan. Jednog dana je bila pozvana da posjeti Afganistan kako bi se srela i upoznala za ženama kao i sa ensarijama (pomagačima) mudžahida. Po njenom dolasku, insistirala je da ode na prvu liniju fronta. Mudžahidi su je odvraćali od toga jer je to bilo veoma opasno, ali uzalud, ova majka je dala zakletvu Allahu da će iz svoga oružja pucati na neprijatelje.

Braća su udovoljila njenom zahtjevu; Umm Ammar je sa svojim sinom sjela u vojni kamion i otišla na prvu liniju fronta kako bi se u ime Allaha suočila sa neprijateljem i pucala na njega iz svog oružja.

Njena želja se ispunila - ustala je i iz minobacača ispalila raketu u pravcu neprijateljskih linija. Čekala je sve dok na njenu raketu nije uzvraćeno, što je bila potvrda da je njen pogodak u neprijteljske redove bio uspješan, hvala Allahu.

Hladnoća u prsima je otišla i njen osjećaj osvete je popustio, a njena nagrada je čeka kod Allaha, inšaAllah.

Slijedeći primjer dosta je sličan primjeru Esme i Umm Sa'd kao i primjeru drugih a radi se o:

Umm Surakah

Ona je lično odvela svoga sina u afganistanski džihad. Kada je njen sin šehidio (poginuo), braća nisu znala kako da je obavijeste o njegovoj pogibiji, pa su zamolili šejha Abdullaha Azzama r.a. da to uradi, kako bi to olakšalo njenu tugu i bol. Šejh je nazvao i prenio radosnu vijest, tješivši ovu majku i podstičući je na strpljenje. Ove riječi su njoj bile bespotrebne i evo šta je odgovorila šejhu: "Hvala Allahu za Surakinu smrt, za jednu sedmicu ću poslati njegovog brata da udopuni njegovo mjesto, inšAllah!"

Ovakvo ponašanje nas podsjeća na ponašanje naših časnih predhodnika.

Još jedan od primjera sličnih primjeru Safije r.a. je:

Umm Gandafar

Ovo je bila žena koja nije znala ni čitiati ni pisati. Jednom je prisustovala jednom skupu na kome je jedna žena pričala o vrlinama džihada, o vrlinama šehadeta (pogibije na Allahovom putu), o deredžama šehida, i o tome kako će on činiti šefa'at (zauzimati se) na Sudnjem danu za svoje roditelje (da uđu u Džennet).

Umm Gandafar je ovo čula i to joj se urezalo duboko u srce i misli. Otišla je kući i pozvala njenog jedninog sina. Ponudila mu je da ide u džihad u Afganistan, da se bori i preseli kao šehid kako bi se na Sudnjem danu mogao zauzimati za svoje roditelje. Osjetila je da njen sin odbija njenu ponudu pa je ustala i počela da ga udara govoreći: "U džihad ima da ideš, ko će se zauzimati za mene na Sudnjem danu?" Gafandar je odgovorio: "Ništa mi drugo nije preostalo nego da se spremim, pa sam otišao da kažem majci lijepu vijest." Upitala me je: "Koliko mislis ostati?" "Od četiri do šest mjeseci," odgovorio sam, na što me je moja majka ponovo počela udarati. "Zar samo četiri do šest mjeseci za Allaha?" "Ostani dokle god ti Allah Uzvišeni ne podari jedno od dvoga: šehadet ili pobjedu."

Eto cijenjena sestro, kako ima primjernih žena u našem vremenu. Šta bi bilo kada bi sve žene muslimanke bile ovakve? Misliš li da bi tada neprijatelj preuzeo vlast nad našim zemljama, našim ženama i našom djecom?

Iz knjige: "Žena u džihadu" od šejha, šehida, Jusufa ibn Saliha el-Ujejrija, rahmetullahi alejh.

Prevod sa engelskog: Emetullah

شبكة أنصار المجاهدين

أنصا

لا إله إلا الله

الله
رسول
محمد

DŽIHAD MEDIJE

2010

SEPTEMBAR

ARAPSKI POLUOTOK ISLAMA

Audio predavanje od šejha mudžahida Ibrahima El-Rubejša na temu "Između Islamista i Liberalista".

U predavanju od Rubejša, obračaujući se "svim onima koji strahuju za sigurnost naroda u saudijskoj arabiji" a također i učenjacima, profesorima na univerzitetima i svakom muslimanu i muslimanki, on ih pita dali su oni zadovoljni sa stanjem u društvu koje ide prema kraju. On je spomenuo bjesneću korupciju, pokušaj da se baci ljaga na islamski identitet i (ne-islamske) privilegije date ženama u kraljevstvu, a isto tako i nedostatak separacije između muškaraca i žena u raznim ustanovama, kao što su novo otvorene bolnice i univerziteti od saudijskog kralja Abdullaha. On je napao starije vladine zvaničnike radi njihovog plana da šire korupciju i postepeno promjene lice sudijskog društva. On govori protiv slobode štampe u kraljevstvu, koja daje podijum za napadanje islamskih pokreta i džihada bez davanja prava drugoj strani na pobijanje, i krivi saudijskog ministra unutrašnjih poslova za ovo. On je spomenuo da saudijska vlada prilagođava islam i liberalizam prema njenim prohtjevima. On kaže da oni zato stavljaju crvene linije za islamiste i liberaliste pod njihovom vlašću, i uče ih da nepređu preko njih. Rubejš je također spomenuo određeno pitanje specifično za muslimanku i objasnio joj da ona može pronaći skladnost samo pod Allahovom zaštitom, a ne sa"onima koji žele da je pretvore u robu za kupovinu i prodaju na pijacama". On je pojasnio da žena može izlaziti da radi prema muslimanskoj tradiciji, ali da je bolje da ona radi kod kuće i odgaja buduće generacije.

Medijsko Udruženje El-Malehim, koje služi kao glasnogovornik El-Kaide na arapskom Poluotoku, objavilo je knjižicu iz serije "Šehidi sa arapskog Poluotoka", nazvanu "Biografija Šehida Selmana El-San`anija" (Hani Abdu Muslih Ša`alan)

Selman, porijekom iz Jemena, rođen je u Rijadu na arapskom Poluotoku. Kada je bio mladič, on i njegova porodica smjstili su se u Sani. On je oženjen, ali zato što se pridružio mudžahidima u Afganistanu, on nije vidio njegovog sina od kako se ron rodio. Poslije džihadskog napada 9/11 on se borio protiv koalicijskih snaga u Afganistanu. On je uhapšen i poslat na Guantanamo, i po njegovom puštanju nekoliko godina kasnije, on je odlučio da se pridruži džihadu u jemenu, gdje je on i ubijen 2009 u Američko-jemenskom zajedničkom vazdušnom napadu.

Proglas od El-Kaide na arapskom Poluotoku je objavljen protiv laži jemenske vlade u vezi njenih tvrdnji za hapšenje "desetina mudžahida" u južnom djelu zemlje. U proglasu se kaže da je samo jedan čovjek koji je bio na džihadskom zadatku bio uhapšen, i da je bio prisiljen da napusti njegovo oružije iz bezbjedonosnih razloga.

El-Kaida na arapskom Poluotoku objavila je proglas u kojem preuzima odgovornost za ubistvo Muhammed Ferii`ia, zamjenika šefa ureda za ispitivanje u provinciji Ma7rib u Jemenu. Feri`i je bio glavni za hvatanje mudžahida i regrutovanje agenata.

AFGANISTAN

Medijsko Udruženje As-Sahab objavilo je video klip nazvan "Afganistan ostaje i Džihad ostaje; Uprava pripada Allahu i Kraljevstvo pripada Allahu".

Medijsko Udruženje As-Sahab objavilo je audio traku na arapskom od šejha Ejmana Zawahirija koja je prevedena na engleski, a također je prevedena i na Urdu i Peštu, nazvanu: "Pobjednički Ummet i Slomljeni Krstaši: Devet godina od početka krstaškog rata". Na traci, Zawahiri najvaljuje siguran dolazak pobjede mudžahida u Afganistanu i razarajuči poraz krstaških snaga.

ISLAMSKI MAGRIB

El-Kaida u islamskom Magribu objavila je proglas koji čestita na napadu izvedenom protiv alžirske vojske. Za vrijeme napada, jedan od mudžahida zabio je kamion sa eksplozivom u naoružane snage, ubijajući 25 vojnika i ranjavajući preko 20 drugih.

GAZA

Šabakat El-Mudžahidiin El-Elektronija (Elektronska Mreža Mudžahida) objavilo je linkove za skidanje dokumenta od Ebu Abdullaha El-Muhadžira, Emira "Džund Ensar Allah", džihadska grupa koja djeluje u pojasu Gaze, u vezi "dozvoljenost eliminacijeborbenog heretika".

TUNIS

Slike džamije koja je zatvorena 2002 od strane vlasti u Tunisu. Surfer na forumu El-Jahafal objasnio je da predsjednik Tunisa spriječava imame da tamo klanjaju, što je dovelo do toga da džamija postane boravište za pijanice i lopove.

IRAK

**Džema`at Ensar El-Islam**, selefijska džihadska grupa, objavila je knjižicu nazvanu ″istorija Džema`ata Ensar El-Islam - prvi dio”.

Udruženje za Medije El-Furkan objavilo je video isječak nazvan “Invazija Zatvorenika br.2”, kao dio iz serije izdanja prvi put objavljenih u Aprilu 2010.

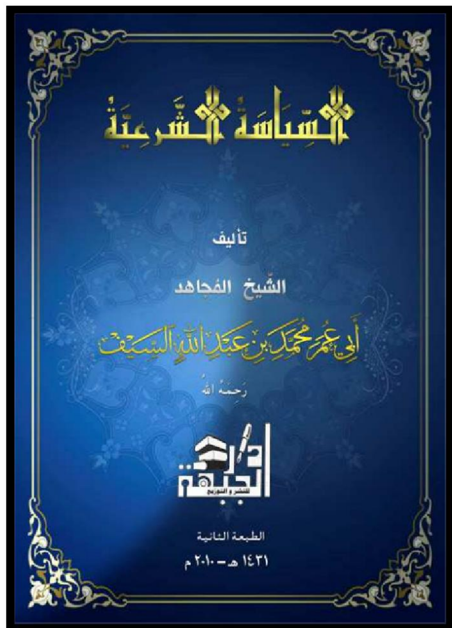
Video prikazuje oporuke pripadnika iz Islamske Države Iraka (IDI), koji su izveli džihadske napade protiv šija i zapadnih meta u zemlji, u osveti za zatvvaranje mnogih sunni muslimana. Treba obratiti pažnju da se ovaj serijal napada dogodio pod instrukcijama inspiracije od Ebu hamze El-Muhadžira, Ministra rata iz Islamske Države Iraka, koji je ubijen od Američkih snaga u Aprilu 2010. Drugi dio ovog videa je ispunjavanje različitih Emirovih želja.

Video protestuje protiv namjere da se uspostavi demokratska vlast u Iraku jer je to potpuno suprotno propisima islamske vjere. Video upozorava na namjeru šija u zemlji da pretvore Irak u zemlju sa šitskom većinom i sunijskom manjinom, prema inspiraciji od Irana. Prema videu šije manipulišu sunijske muslimane da ih regrutuju u njihove redove da ojačaju šije u zemlji i oslabe sunije, sa učešćem Amerike u ovom planu.

Video takođe kritikujenepoštenu propagandsku kampanju protiv mudžahida, koja pokušava da izokrene njihovu sliku, i opravdava džihadsku kampanju protiv šija i koalicijskih snaga u zemlji.

LITERATURA

Knjiga napisana od skorijeg **šejha mudžahida Ebu Omera, Muhammeda ibn Abdullaha, El-Sejfa**, sa sjevera arapskog Poluotoka, koji je služio kao muftija arapskih boraca u Čečeniji. Naslov knjige je "Vjerska Politika", i ona pojašnjava put koji muslimani treba da uzmu u susretu sa ratom protiv islama i muslimana. Ona je napisana za mudžahide koji su ozbiljni na njihovom putu džihada da uspostave Allahovu vjeru u Iraku, Afganistanu, Palestini, Čečeniji i svugdje drugo.

Knjiga je objavljena na raznim džihadskim forumima i ovo je drugo izdanje – prvo je bilo objavljeno 2007. Knjiga se bavi vjerskim pogledima o raznim životnim pitanjima poput namaza, zekata, postavljanja ministara, ekonomiji i finacijama, administraciji, obrazovanju i poučavanju, komunikacijama, politici, džihadu i drugom.

DŽIHADSKI FORUMI

Engleski forum Ensarije Mudžahida objavio je 3D video sa instrukcijama za konstrukciju IEN (improvizovane eksplozivne naprave) koja se aktivira pod pritiskom.

Džihadski forum Ensarije Mudžahida koji se danas smatra jednim od vodećih foruma, objavio je proglas u vezi hapšenja Ebu Hafsa El-Magribija u Španiji, menadžera spomenutog foruma. Proglas želi da pojasni da se neprijatelji mudžahida varaju ako misle da će hapšenje Ebu Hafsa stišati glas džihadskih medija. Proglas je optužio i uperio prst na Španiju i njene partnere iz marokanske i jordanske obavještajne službe koja djeluje protiv mudžahida. Proglas dalje kaže da forum "Ensarije Mudžahida" nastavlja sa radom bez problema.

2010

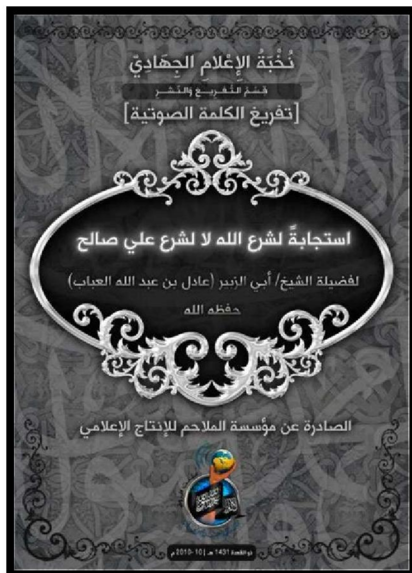
OKTOBAR

ARAPSKI POLUOTOK ISLAMA

Udruženje za Medije El-Malehim objavilo je audio traku od vojnog zapovjednika El-Kaide na arapskom poluotoku, Kasima El-Ramija. On je rekao da su oni blizu postavljanja ″prve cigle za vojsku Eden-Ebjen″. On je izrazio samouvjerenost u pravac njegove organizacije prema ″uvođenju Allahovog zakona na arapskom Poluotoku″ uslijed skorijeg uspjeha organizacije protiv jemenskih snaga bezbjednosti na jugu i zapadu zemlje.

Udruženje za Medije El-Malehim, medijsko krilo El-Kaide na arapskom Poluotoku, objavilo je audio traku od vjerskog vođe organizacije Ebu El-Zubejra, koji govori protiv predsjednika Jemena.

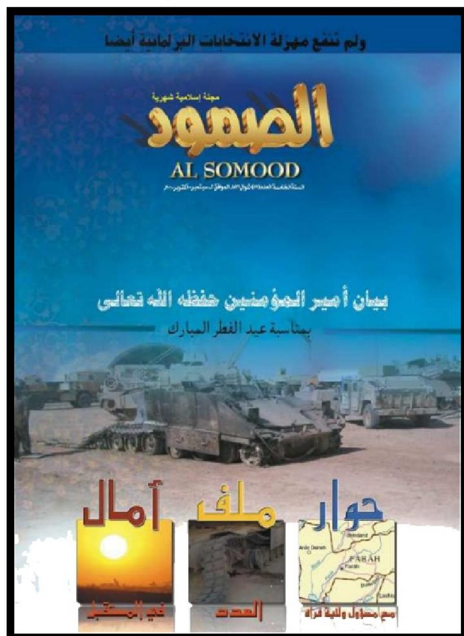
Traka nazvana ″Mi se odazivamo Allahovom zakonu, a ne Ali Salihovom zakonu″ objavljena je uslijed izjave od predsjednika Jemena Ali Abdullah Saliha, i u kojoj se kaže da je implementacija šerijata riješenje za sve postojeće probleme. El-Zubejr osuđuje Salihovo korumpirano korištenje šerijata da se predstavi kao musliman vjernik, i kaže da je to samo pretvaranje. Prema El-Zubejru, šerijat o kojem Salih govori nije šerijat postavljen od Allaha, već (su to) pravila i regulacije postavljene od saliha putem kojih on pokušava da propagira rat protiv mudžahida – zadatak koji je dobio blagoslov od predsjednika Obame.

Udruženje za Medije El-Malehim, medijsko krilo El-Kaide na arapskom Poluotoku, objavilo je drugi dio izdanja nazvan "Tako mi Gospodara Ka`be, uspjeo sam – drugi dio".

AFGANISTAN

Džihadski magazine El-Sumud, broj 52, objavljen na arapskom (56 stranica), predstavlja Talibane u Afganistanu. Među pitanjima podignutim u trenutnim zbivanjima: Hutba Emira Talibana, Mulla Muhammed Omer, proslava Id-ul-Fitr, intervju sa zopovjednikom u provinciji Farah, osvrt na živote šehida, vojna dešavanja za vrijeme Jula 2010 i drugo.

Udruženje za Medije As-sahab objavilo je video nazvan ″Napadi mudžahida na NATO i SAD vojne konvoje za pomoć u blizini Pešavara″. Video je objavljen kao dio iz serije nazvane ″Pokolj Krstaša i muslimana koji su napustili njihovu vjeru u zemlji Hurasan: Islamski Emirat″.

U skorije vrijeme pokret Talibana je izveo desetine napada na kamione za prevoz robe namjene NATO snagama u Afganistanu.

Udruženje za medije El-Imara – Džihadski Studio, medijsko krilo Islamskog Emirata Afganistana, objavila je video nazvan "Ko su vaši voljeni?" Video se bavi nekolicom vojnika, koji su sarađivali sa neprijateljskim snagama, (a sada su) u zarobljeništvu kod mudžahida. U dodatku, vojnici koji sarađuju sa neprijateljom su prikazani kao barbari.

SOMALIJA

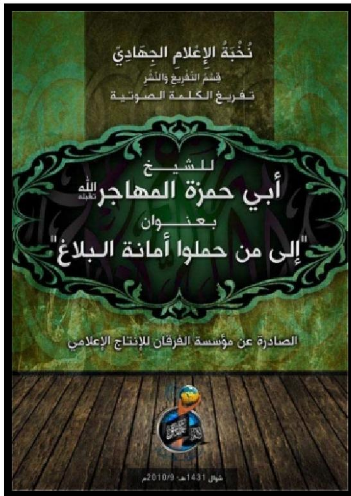
Pokret El-Šabab El-Mudžahidiin nastavlja da jača i osvježava vojnu snagu u Somaliji. Objavljene slike su novi puk koji udružuje redove pokreta El-Šabab El-Mudžahidiin, nakon završene obuke u kampovima džihada.

IRAK

Udruženje za Medije El-Fedžr objavilo je dva nova audio segmenta (broj 11 i 12) nazvana ″Komunikacije i telefonske mjere sigurnosti″ i ″Mobilno telefonske, internetske i satelitske mjere sigurnosti za komunikaciju i kako ih koristiti″. Ovi odlomci su objavljeni kao dio iz serije nazvan ″Industrija trorizma: Kurs za mjere sigurnosti i obavještajne službe″ od šejha Abdullaha Adma.

Udruženje za Medije El-Furkan koje djeluje u ime Islamske Države Iraka (IDI), objavilo je audio odlomak nazvan "Za one koji nose emanet širenja islama" od šejha Ebu HAmze El-Muhadžira, koji je bio Ministar rata u Islamskoj Državi Iraka I koji je ubijen na Allahovom putu u Aprilu 2010. U ovom odlomku, El-Muhadžir se bavi kampanjom za propaganda koju izvode neprijatelji islama protiv propisa muslimanske vjere. Radi toga, mudžahidi moraju djelovati protiv ovog trenda i raditi na izgradnji islamskog mehanizma za da`wu baziranog na slijedećim koracima:

- Širenje straha među neprijateljom prema i u saglasnosti sa šerijatom.
- Demonizacija heretika i predstavljanje istih u lošem svjetlu.
- Stalno praćenje publikacija na Zapadu i prevođenje relevantnih materijala, poput vojnih materijala, rupa u bezbjednosti, političkih pitanja, skandala i sličnog, u korist mudžahida. Ovi materijali mogu doći iz lokalne štampe.
- Stalno praćenje vjerskih grupa koje skreću sa puta istine i loše uleme da bi se pojasnile kontradikcije unutar njih.
- Predstavljanje kurseva za sve vrste da`we preko interneta i bodrenje omladine da se uključi u to.
- Stvaranje veza i uspostavljanje dijaloga sa svakim ko izražava solidarnost i podršku prema islamskoj da`wi da bi se regrutovao veliki broj od njih, naročito u zemljama gdje postoji sloboda štampe ili u zemljama gdje nema efikasne kontrole nad internetom.
- Spremanje dnevnih video izdanja, izvještavanje zbivanja i predstavljanje analize povezane sa mudžahidima. Frekvencija ovih publikacija će u početku biti postepena sve dok to ne bude svakodnevno. Izvještavanje o mnogim džihadskim zbivanjima će dokazati da se muslimanski ummet bori za jednu stvar i da ova činjenica unosi strah među neprijatelja.
- Uspostavljanje davetskih foruma koji će objavljivati nove materijale. Menadžeri foruma će biti odgovorni za stalno praćenje vojnih aktivnosti mudžahida, i oni treba da budu ubačeni u davetski mehanizam. Ovi forumi će morati da se suzdrže od prevelikog izražavanja podrške mudžahidima ili čak muslimanima.
- Uspostavljanje modernih islamskih foruma sa fokusom, na primjer, na šerijat i ulemu. Ovi forumi, ili njihovi djelovi, postaće džihadski forumi kada to bude potrebno.
- Uspostavljanje veza sa ulemom i njihovim studentima tako da i oni učestvuju u debati i komentarisanju devijacija u vjeri ili elemenata u osnovi stranih islamskoj vjeri kao što je demokratija.
- Publikacija dokumenta, čak i jednom mjesečno, koji sadrži prijedloge i uputu za mudžahide na svim poljima.
- Stalno praćenje komentara od mudžahida i njihovih vođa, naročito onih prema njihovim neprijateljima.
- Dokumntacija džihadskih djelatnosti.

Islamska Država Iraka, (IDI), objavila je proglas nazvan "Napad na dve utvrde zla i špijunaže u Bagdadu", kao dio vojne kampanje koju predvodi oragnizacija, sa namjerom napadanja šitskih institucija i pojedinaca u Zelenoj Zoni.

24-og Septembra 2010dve šitske institucije u zemlji su napadnute. Prva meta je Nacionalni Ured Bezbjednosti koji djeluje "pod nadzorom i zaštitom onih koji sarađuju sa Iranom". Prema Islamskoj Državi Iraka ovaj ured je osnovan da bi mogao služiti kao infrastruktura za iranske obavještajne službe, i d aprati rat protiv sunija u zemlji. Druga meta su bile prostorije Azijske kompanije za prodaju, smještene u mahali EL-Mensur u srcu Bagdada. Prema Islamskoj Državi Iraka ova kompanija je postala nerazdvojivi dio mehanizma sigurnosti u rukama Krstaške vojske i vlade Zelene Zone, koja vodi hajku protiv mudžahida, boreći se protiv njih i špijunirajući ih..."

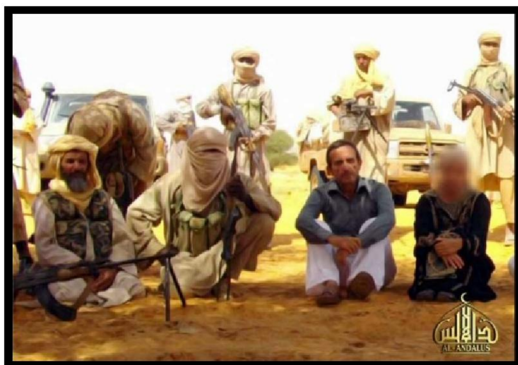
Udruženje za Medije El-Furkan, medijsko krilo Islamske Države Iraka (IDI), objavilo je video nazvan "Buđenje (Bijesne) Zmije -2 dio".

Video ističe važnost izvršavanja naredbe džihada i naglašava da je to vjerska naredba koja obavezuje svakog muslimana. Video poziva muslimane da se isele u Irak I učestvuju u kampanji protiv neprijatelja islama. Dalje, video sadrži kritiku protiv onih koji vrijeđaju i poriču džihad, a isto tako i protiv uleme koja radi u ime vlasti.
Video sadrži obraćanja nekolice članova Islamske Države Iraka, koji pohvalno govore o važnosti užestvovanja u džihadu. Na primjer, jedan od članova, Ebu hajdar El-Libi, poziva muslimane u Libiji da se isele u Irak i učestvuju u džihadu.

Udruženje za Medije El-Aksa objavilo je knjižicu od 12 stranica nazvanu "Islamska Država Iraka: Zastava koja neće biti uklonjena", od šejha Ebu Hadžira El-Libija.

U njegovoj knjizi El-Libi pohvalno govori o Islamskoj Državi Iraka i (njegovim) željama da ona pobjedi njene neprijatelje krstaše i židove. On također izražava zabrinutost radi povećanog uticaja Irana i šija u oblasti. On tvrdi da je šitska naoružana milicija postoji širom Iraka, većina njih djeluje unutar državnih snaga bezbjednosti, koja metodološki čisti zemlju od sunni muslimana. On je isto tako spomenuo osobine Islamske Države Iraka, kao i (njenu) osobinu (primjenjivanja) šerijata, i pozvao muslimane da je podrže.

ISLAMSKI MAGRIB

Udruženje za Medije El-Andelus, medijsko krilo El-Kaide u Islamskom Magribu, objavilo je slike i trake francuskih zarobljenika u Najdžiru.

Udruženje za Medije El-Andelus, medijsko krilo El-Kaide u Islamskom Magribu, objavilo je proglas nazvan "Kampanja Hasi Sidi: Kompletan izvještaj sramnog poraza onih koji sarađuju sa francuskom". Prema organizaciji, ona je dobila informacije da je mauritanijska vojska, uz podršku francuske, poslala vojne snage da eliminišu mudžahide. Kao odgovor na to, mudžahidi su odlučili da preuzmu incijativu I iznenade snage koje se bore u regiji Hasi Sadi. Za vrijeme borbe izmeđuzaraćenih strana, 19 mauritanijskih vojnika je ubijeno, desetine drugih su povrijeđeni a ostali vojnici pobjegli su sa bojišta ostavljajući za sobom veliku količinu plijena i opreme. Među opremom koja je pala u ruke mudžahida bilo je: pet naoružanih vozila, puške, oklopi, kompijuter od komandanta muaritanske vojske koji sadrži važne informacije i mape, i suma u iznosu od 1700 eura.

Udruženje za Medije El-Andelus, medijsko krilo El-Kaide u Islamskom Magribu, objavilo je proglas nazvan "Usluga za francuske gospodare: Mauritanijska vojska bombarduje i ubija nevine". U proglasu organizacija osuđuje napad mauritanijske vojske na mudžahide i napad na lokalna plemena. Organizacija je objavila da će ih osvetiti. Dalje se kaže, organizacija poziva ulemu u Mauritaniji da pojasni zasnovano na šerijatu, zakoniti stav za svakog muslimana koji krne protiv njegovog brata u službi francuskih interesa.

Udruženje za Medije El-Andelus, medijsko krilo El-Kaide u Islamskom Magribu, objavilo je proglas nazvan "Izvještaj vijesti br.28, kvalitetni teroristički napadi od mudžahida: ubijanje i ranjavanje više od 150 odpadnika od vjerem uključujući tu i oficire". Trenutni izvještaj sadrži listu džihadskih napada izvedenih od organizacije između Augusta 2010 I Septembra 2010 protiv raznih meta u Magribu. Akcije uključuju hvatanje špijuna, napadanje mauritanijskih vojnih i policijskih snaga, i aktiviranje eksplozivnih naboja.

KAVKAZ

Medijski Centar El-Šišen predstavio je video nazvan "Ovo je Kavkaz 2010": Video prikazuje akcije ruskih snaga i njihovih agenata – silovanje, mučenje i ubijanje muslimana – dok je na drugoj strain raster šutnja islamskog svjeta. Video također pokazuje šehidske napade izvedene od mudžahida i njihovu osvetupoput masivnih napada i bombardovanja protiv ruskih snaga I njihovih agenata u Islamskom EMiratu Kavkaza (Čečenija, Dagistan. Ingušetia, Kabardino i Balkaria).

APEL MUSLIMANSKOM UMMETU

Nuhbat El-`Ilam El-Džihad, medijska grupa, objavila je treći video klip kao dio kampanje "Opremite nas", pozivajući muslimane da doniraju novac mudžahidima.

Fikh (Razumjevanje vjere):

Bolje je podići glas, skratiti hutbu i do poente

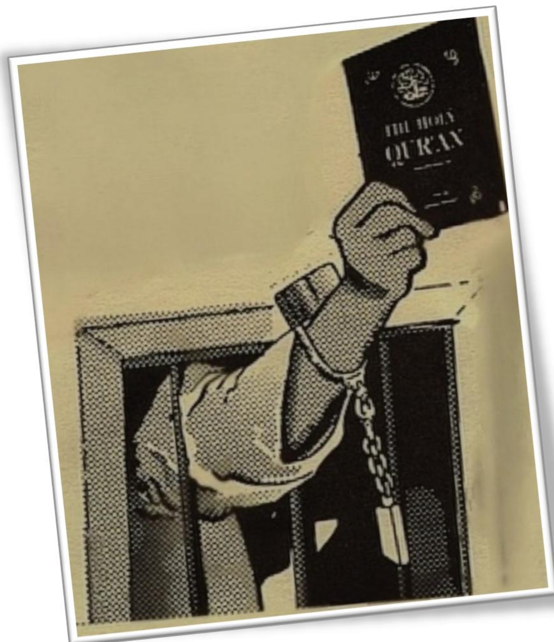
Ammar ibn Jasir prenosi da je čuo od Allahovog Poslanika da kaže: ***"Produživanje namaza i skraćivanje nečije hutbe je znak razumjevanja vjere. Zato produžite namaz i skratite hutbu."*** Ovo bilježe Ahmed i Muslim. Skraćivanje hutbe i produživanje namaza pokazuje nečije razumjevanje vjere, jer takva osoba je sposobna da razumije i kaže mnogo u nekoliko riječi.

Džabir ibn Samurah kaže: " Poslanikov namaz je bio umjerene dužine a isto tako I njegova hutba." Ovo prenosi grupa, bilježe Buhari i Ebu Dawud.

`Abdullah ibn abi Aufa prenosi: "Namaz Allahovog Poslanika bio je dug a njegova hutba kratka." Ovo bilježi en-Nese`i sa ispravnim lancem prenosilaca.

Džabir inforimiše: "Kada je Poslanik držao hutbu, njegove oči bi postale crvene, njegov glas ružičast, i njegova srdžba bi se povećala kao da je davao upozorenje neprijatelju." Ovo bilježe Muslim i ibn Medžeh.

Završna riječ

Ovo izdanje nije namjenjeno da razdvaja ili izaziva previše rasprave između iskrenih muslimana. Inša´Allah, naš cilj je da obezbjedimo islamsko obrazovanje, vijesti i razgovore kako bi vjernike bodrili i podsticali na rad. Mi radimo na iskrenom obrazovanju muslimana, a i sami nastavljamo sa obrazovanjem i usavršavanjem slijeđenja puta Poslanika, salallahu alejhi we selem, i onih koji su ispravno upućeni.

Kako ti možeš da pomogneš?

Tako što ćeš i drugima reči o ovoj web stranici i pomoći da se ove informacije šire. Dalje, budi strpljiv sa nama dok pregledamo i pripremamo sadržaj. Razglasite u vašoj zajednici da mi ne radimo ni za koga osim za Allaha, Elhamdulillah. Tako da naša mišljenja dolaze od našeg razumjevanja mišljenja siddiqun (ashaba i onih koji slijede njih), a ne od vladinih učenjaka, zlih vladara i nevjernika.

I na kraju, učinite dovu za mudžahide i ummet i zamolite da nam Allah subhanehu we te ala svima podari pobjedu i nagradu.

Pažnja

Svi oni koji žele da doprinesu sadržaju ovog časopisa su dobrodošli da se jave putem e-maila na stranici www.hadidonline.org

